

R SUL RZA

**SEÇ LM
S RL R**

BE C LDD

II CILD

"ÖND RN R YYAT"

BAKI-2005

Trtib ed ni:

Anar

Redaktoru:

Arif mraho lu

894.3611-dc 21

AZE

R sul Rza. Seçilmi s rli ri. Be cild . II cild. Bakı, "Önd r n riyat", 2005, 320 s h.

B r d rdin sirda olub dünyanı öz "m n"i üstünd kökl m yi bacaran R sul Rza s n tçi varlı mın bütün mahiyy ti etibaril XX yüzilin airi kimi srin bütün t zadlarını, yüks li ini v ümidli rini, dövrün d rdl rini, faci l rini ya amı v lirik-f ls fi s rli rind gah birba a açıq, gah da yasaqlar üzünd n örtülü - Ez p diliyl ks etdirmi dir.

s rli rinin be cildliyinin II cildin airin müxt lif ill rd yazdı ı silsil eirl r daxil edilmi dir. Narahatlıq v qay ı dolu air ömrünün uzun v r fli axtarı larının m hsulu olan bu eirl r silsil si özünün yüks k poetik humanizmi, d rin f ls fi tutumlulu u il n z r-diqq ti c lb edir.

Kitabda airin, sözl rin mahını b st l nmi poetik parçaları il yana ı satirik-yumoristik ruhda yazdı ı eirl rin d yer verilmi dir.

ISBN 9952-416-67-8

© "ÖND RN RYYAT", 2005

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

İLHAM ƏLİYEVİN

**“Azərbaycan dilində latın qrafikası
ilə kütləvi nəşrlərin həyata
keçirilməsi haqqında”**

12 yanvar 2004-cü il tarixli sərəncamı
ilə nəşr olunur və ölkə kitabxanalarına
hədiyyə edilir

Şeirlər

Oxuya bilm diyim kitab

PROMETHEY

Yuxuda gördüm Prometeyi.
Qollarından z ncirl nmi di
sal qaya da ma.
Bir quz un
caynaqlarıyla
didirdi köksünü onun.
Prometey n z ncir a rısından,
n köksünün
ırım- ırım yarasından
inl yirdi,
n aman dil yirdi.
Gözl rind ks etmi di
bir insan oca ının öl si.
Doda ında bir q l b qımı ı ı vardı.
Prometey
iztirablarıyla b xtiyardı!

1969

A ASFER

nsan A asferin faci sini bil -bil
razıla madı.
"Dinm ! nan!"
taleyil .
b di s rg rdanlıq qorxusu bel
onu azadlıq arzusundan
dönd r bilm di.
nkvizisiya,

ölüm dü rg l ri d
onu
"Dinl ! yil!"
yollarına gönd r bilm di.

1969

QALUANIN SON GEC S

Yalqız deyil m, t k olsam da.
Q lbim,
beynimin qarı ıq dal aları,
intizarım, bir d Qalua;
özü yox, x yalı.
Qarı ıb fikirl rim
son gec si il g lib,
duelind n bir gec v v l.
G lib Qalua -
Fir ngistanın dahi balası.
Tam am onunla 25 il olar;
onun ömür ya ından çox.
Tam olmu am
xatir l r v r ql rind .
Bir gec d i ıqlı ulduz kimi
parladı dühası.
Mür kk b düsturlar
töküldü v r ql r r q m-r q m
ömründ n bir s h r qalmı .
Dü ünür m,
hansı u urlu gec d
n sib olacaq m n
Qaluanın son gec si?
Deyir m n sib olsun kim s .
Olsun, s h ri duelli olsa da.
Birgec lik s tirl ri qalsın.
srl r onları oxuyub
Yana-yana, qürurla n f s alsın.

*Bakı-M rd kan,
12-14 mart 1980*

**O'HENR N N ÜM D YARPA I,
X ST QIZ V H K M N ÖLÜMÜ**

Gözl ri p nc r d dir x st nin.
X zan üfürür yarpaqları
budaqlardan.
X st nin gözl ri son yarpaqdadır.
Yarpaqlar uçur bir-bir
x st nin qürub günl ri kimi.
Bir yarpaq,
yalnız bir yarpaq enmir budaqdan -
ümid yarpa ı.
Günl r keçdi
a lı-qaralı,
Yarpaq qırılıb solmadı.
X st qız sa aldı.
Bir m rm r da nda yazıldı
ümid yarpa ını yaratmı
r ssamın adı.
Budur göz l h yat;
Ölümün bahasına olsa da,
bir ümid yarpa ı
yarat.

10 mart 1980

OXUYA B LM D Y M K TAB

E.Heminquey

Oxudum v r ql ri,
gah t ssüfl ,
gah maraqla çevir -çevir .
Sevindim,
q ml ndim.
S hif l rd kil r
güldül r,
a ladılar.

H s r t ç kib d rd dözdül r.
Dinl dil r.
Danı dılar, danı dılar,
danı dılar.
M n onlarla dostla dım,
dü m nl dim.
Ûr kl rinin için baxdım;
bir kiray ni in
yeni ota a baxan kimi.
Arzularını, ümidl rini duydum.
Çevirdim v r ql ri;
gah ümidl ,
gah q z bl ,
gah rıqq tl ,
gah zabl,
gah laqeyd.
M n ist s ydim
bir neç s hif ni ötürüb,
bil rdim,
güll l dil rmi onu körpü ba nda,
ya yeti dimi sevdiyi qadına.
Bu m nim ixtiyarımda idi.
Lakin
n yaxın d qıq min
qar ı sahilind n var?
Bilmir m.
Hansı s hif d axtarım
"Ömür" deyil n q rib kitabın
son s trini!
Bilmir m.
Nec duyum uzaq günl rin
k d r, sevinc trini?
Bilmir m.
Bils m d ,
n yüngül a rının dadını;
e id bilmir m,
köç ri qu lar kimi,
ged n günl rin
b di ayrılıq f ryadını.

yanvar, 1962

P KASSO L SÖHB T

S n Fransaya ba lisan,
M n Az rbycana.
M nim K b m Bakıdır,
s ninki Paris.
S n onsuz ya aya bilm zsn,
(Parisd ya amayanda bel)
m n Bakısız.
S n d kommunarlar h rin vur unсан,
kommunarlar yolundasан,
m n d .
N s n Parisd vardın,
n m n Bakıda
kommunarların qanı tökül nd .
Onlar dü m n güll sin h d f oldu,
s n nadan sözüñ .
s rli rini b y nm y nl r d var;
r smin lifbasını öyr nm d n.
Düz yolda ged nl r d var;
üzd niraq,
boyunları dönmd n.
Ünvanına t k-t k
Qafiy li h rz d ya dırdılar.
O günl rd ki
yı m-yı m insan
tablolarını görm k üçün,
s rgi salonu qapılarını da ıdırdılar.
Yolda Pablo Pikasso!
S n Fransada,
m n Bakıda.
Göy rçinl r uçur h rimin göyl rind
Nec d b nz yirl r s nin göy rçinin .
O göy rçin ki,
g zdi dünyanı diyar-diyar,
ülf tin carçısı kimi;
s nin q lbinin canlı parçası kimi.

M n demir m s ni anlayıb,
sevm lidir hamı.
Heç olmasa, unudulmasın
bütün dill rd t rcüm siz s sl n n
a göy rçinin salamı.

noyabr, 1961

ÇARLI ÇAPL N

N tez getdin, deyir m,
H l dünyada n q d r
gül -gül a latmalı vardı.
H l n q d r insan yolundan
l k kimi silm li,
tikan kimi atmalı vardı.
Çarli!
Böyük ür kli balaca adam.
S nsiz kor qızların¹ taleyi nec olacaq.
Yen d dünyada qızıl qızdırması² var axı
daha qaynar, daha amansız.
S n mübariz meydanında
gülü ünü döyü hazır qoydun
n qorxulu silah kimi.
Özün nec vaxtsiz getdin,
nec zamansız.

OXU, ROBERT NO OXU!

Oxu, Robertino!
S nin n d rdin –
Bulaq suyu kimi t miz
s sin var.

¹ "Kor qızlar" Çaplinin "Böyük h rin i qları" filmind kor qıza i ar dir.

² "Qızıl qızdırması" Çaplinin eyni adlı filmin i ar dir.

M nc ,dünyanın
n xo b xt adamıdır
ür kd n, könlüdn oxuyanlar.
Dünyanın qlbin tökmüs n
n m l rini;
xal-xal, avaz-avaz.
Dinl dıkc deyir m:
- Qoca dünyamız g ncl ir y qin;
el göz ldir, yapı ıqlıdır,
e idimlidir n m l rin.
Çox dinl mi m
h zin n m l rini
müdrık, qoca r qin.
Bir yeni dünya açır
qulaqlarımda
s nin büllur r qin.
N mu amatbazam,
n caz a iqi.
H rd n susayıram
"Çahargah" üçün.
st yir m al m sükuta girsın,
dünyada t k qalım,
q lbiml ba -ba a.
Qulaq asım, qulaq asım,
Qulaq asım
"Rast"ın yanıqlı hekay tin ,
"Yetim segah"ın ikay tin .
Robertino!
N böyük s ad tdir
n m çi olmaq;
insanları insanla dıran
kökl rl , xallarla
könüll r dolmaq.
Bel kövr k, bel titr k
oxuyursan,
b lk görm mis n dünyanın
qarasını, a ını.

F ryad n m l ri
yandırmayıb
dilini, doda ını.
Günl rin acısını duymamısan,
dili n m li Roberto -
Balaca insan!
B z n bilm m k d s ad tdir,
Roberto!

H R F SL N ÖZ GÖZ LL Y VAR

Yadıma dü dü
keç n qı m
büllur sırsıraları.
T z qar üstünd gördüyüm
qu , heyvan l piri d .
G zm kd b hs ed bilm z m niml
dostlardan biri d .
Yadıma dü ür
kül kd sovrulan,
tonqal çırtdaqları kimi
qarlarda oyanan
qı s h ri.
Yadıma dü ür,
deyirdim rim sin qar.
Buz sır alarını salmasın
budaqlar.
Yadımdadır, o qı da,
o qar da.
Yadımdadır, ayrılmaq ist m diyim
keç n yay da,
keç n bahar da.

yanvar, 1962

BAKIDA QAR

Küç l r qar ya ır.
Adamlara qar ya ır.
Eyvanlara, damlara,
s rç l r qar ya ır.

El bil ki, budaqlar
slind budaq deyil,
yri çubuq uzanmı
qarların kölg sidir.
Bakının küç l ri,
el bil, Bakı deyil,
boranlı, fırtınalı
bir imal ölk sidir.
Meydan, sahil, da , d r
T z qarla doludur.
Keçib gedir adamlar.
Adamlar ç km lidir,
Adamlar paltoludur,
S rç l r ayaqyalın
st yir m qı qıram:
- U aqlar, ay u aqlar!
Qartopu oynayanda
paltarsız, ayaqyalın,
d n g z n s rç l ri
bir anlıq yada salın!

Bakı, yanvar, 1964

QI GUNU

P nc r m buz ba layıb
yarpaq-yarpaq,
Ota imda h rar t
sıfır üstü 23.
Küç d çılpaq a aclar
qısılib bir-birin .
G tir bil ydim onları otaqcı ima -
qızınsınlar.
Yarpaq naxı a d ym qızım, sınar!
Ça ır g lsin a aqları -
qızınsınlar.

yanvar, 1966

M N BAHARI DUYURAM

H r yan qardır;
me , budaqlar, yollar,
evl rin üstü.
Bacadan burula-burula qalxır
t z qar kimi a appaq tüstü.
axta h rd n d c ll ir;
qula ımı di l yir.
paltomun qoluna girir,
yaxamla ll ir.
Ancaq el bil, hardasa, n s ,
Bahar g zir qı la n f s-n f s .
B lk axtanın
bir neç saat sür n idd ti,
b lk qarların azalmı b r k ti,
b lk Gün in
günd n-gün mehribanla an h rar ti
h m sevinc, h m k d r verir.
Yazı g l n,
qı ı ged n x b r verir.
B lk , s b b t qvimdir.
Bayaq qopardım
"Mart" yazılı vara ı.
B lk günortalar
sırsıralardan damcı-damcı tökül n
bahar özüdür;
qar yor anı de ib
axtarır h sr t qaldı ı torpa ı;
- G lir m m n, m n, - dey , -
x b r olsun qoynunda mürgül y n
ota, çiç y .
Nigaranam m n s nd n, - dey .
B lk ,
könlüm sevinc pıçıldayan
bugünkü m ktub,
m n "bahar", "bahar" deyir ki,
qarı meydan-meydan,

axtası x nec r
qı r unudub,
dey m: - Bahar yaxındır!
Bahar,
yolu bir neç gec -gündüz
çöll rd , me l rd dir.
B lk d , ona gör ki,
bilir m,
anamın do ma elind ,
Araz, Kür sahilind ,
indi qı n arxası yerd dir.
Odur ki,
q lbimd bahar sevdası,
bahar n f si,
xatirimd ala-çalpovun
mülayim kül yi,
dilimd Novruz n m si
axın-axındır.
axta neyl y c k m n !
Bahar yaxındır!
Bahar yaxındır!

Peredelkino, 1960

NOVRUZGÜLÜ

Ot, quzu qırpımı!
Novruzgülü s p l nib h r yana;
ya ıl m xm r üstün tökülümü
mirvari dan l ri kimi.
El bil, a buluddan
damla-damla tökülüb.
H r yanda novruzgülü!
Novruzgülü!
B lk d , sabah
bir axta yandıracaq onu?
Yandırсын!
O x b r verdi

baharın yaxın oldu unu.
axtada m hv olsa da,
zalım bir hökmdar yanına g lmi
xo x b rli elçi kimi,
bu ölüm m hzun etm s d heç kimi,
novruzgülü
n gileyl n r, n küs r.
Yet r ki, o,
çöll r , ç m nl r
bahardan verdi x b r.
Novruzgülü
n gileyl n r, n küs r.

1958

YAZ G L R

P nc r mi açmı am,
Gün g zir otaqda.
Küsmü bir qonaq kimi
x b rsiz getdi axta.
Bir qonaq ki,
söhb ti çox uzundu;
q m g tirirdi s si.
Bir qonaq ki,
ilikli r sızırtdı
acı, soyuq n f si.
P nc r mi açmı am.
Çöld n ev yaz g lir.
Yaz yox,
yazın qoxusu.
H l yerin canından
çıxmamı dır soyuqların qorxusu.
P nc r md n g l n yaz
yazılmamı bir n m nin
ilk xalları kimidir,
Bir körp nin x yalları kimidir.
H qıq tdir, fsan y b nz yir,

Bir x yaldır, h çiq ti b z yir.
H l z rif çiq k kimi
özü kül kd s n ilq,
yeni n f sdir.
Olsun, olsun, n z r r.
Qı ı yola salana,
baharı duymaq üçün
inanın, bu da b sdir.
Havadan bir m-bir m
enir qar.
nsanlar!
Ay insanlar!
Könlümüz d dir bahar.

Bakı, 1951

BAHAR

Haray ç kib g lir bahar,
Da ır sell r, a ır sular.
M nd n s n bir yadigar
Qalsın irin sözüüm, barı!

yar n dir, qadam ona
Ki, ba qo a adam ona.
Gözl rinin badamına
Qurban olum özüm, barı!

Keç n günü kim qaytarar?
Ür yimd bir arzu var:
B növ ni qatar-qatar
Yar telin düzüüm, barı!

Gözl rimi dikdim yola.
Dedim, b lk g ldin ola.
Nazın q d r s brim ola,
H sr tin dözüm, barı!

Göyçay, 1959

PAYIZ YARPAQLARI

Sarı, qırmızı, sol un ya ılı var.
El bil,
Müxt lif r ssamların
firçasından dü üb
yarpaqlar.
Budaqbir,
kökbir.
Torpaq, su, havabir.
Dü ünür m: bu müxt liflik n dir?
N bütün a aclar
bir vaxtda bar verir,
n bir vaxtda çiç k açır.
Görünür, t bi t d yekn s klikd n qaçır.
Açıq püst yi d olur
yarpaqlar;
gümü ü, qızılı da.
Alavı da, m rcanı da olur
yarpaqlar.
H r f slin, h r iqlimin
tük nm y n r ngl r kataloqu var.
Baxıram:
artıq baharı gedib, yayı gedib
payız yarpaqlarının.
U aqlıq günl ri,
g nclik ayı gedib
payız yarpaqlarının.
Yoxsa, h sr tinin idd tini, göyn yini
artırmaqçın yarpaqlar
bel al- Ivan el yib köyn yini?
Amansızdır t bi tin hökmü;
h r canlının bir gün g lir
yarpaq tökümü.
Bunu unutmasam,
unutmasa,
unutmasan;
daha xo b xt ya ayar insan.

noyabr, 1966

SALXIM SÖYÜDÜN SARI YARPAQLARI

Budaqların qotaz-qotaz
sallanıb suya.
Bilmir m, x zan qorxusu, ya
m h bb tdir onları qulac-qulac
sı allayıb düzüb yan-yana.
Qoynuna alıb s ni
dur un su - güümü ayna.
Çubuqlara sarıköyn k kimi
düzüüb yarpaqların.
Dimdikl rini uzadıb
su içirl r
sa a-sola baxa-baxa.
B lk d , hörm tl ba yirl r
kökl rinin be iyi torpa a.
S n nahaq yer
"m cnun söyüd" adı qoymayıblar.
S nd bir a iq h zinliyi,
bir x zan riqq ti var.
Görünü ün q m g tirir demir m,
dü ündürür m ni.
H yat - s h r,
ölüm - qürub.
Gündüzl rin, gec l rin
min insan ömrü boyu
tük nm y n sor u-sualı
m ni cavaba ç kir,
könlümd ili ib asılı qalır.
- Barsız, - dey s nd n üz dönd rm dim.
M n bilir m,
meyv l r müxt lif olur.
Budaqlar var -
bara h sr t,
budaqlar var -
bar ucundan t l f olur.
Meyv var qoxlayıb "oxqay", dedim.
El si d var

baxdım, baxdım, d r m dim.
Yoxdursa da s nin barın,
m n zizdir kölg si
naxı -naxı sarı yarpaqların.
st yir m x fif bir yel olub
pıçıldayam qulaqlarına:
"M cnun söyüd, q m yem ,
az qalır, az qalır,
yeni yarpaqların baharına!"

fevral, 1962

YARPAQLAR TÖKÜLM S N

Baxıram, baxıram, gözl rim doymur.
Heyr t salır m ni
payızın z rg r i i.
Qızıla bax!
Zümrüd bax!
Yaquta bax!
Sallanıb gil -gil ,
düzülübdür budaq-budaq.
O yanda da lar,
bulud topası kimi
a appaq.
Yeddi d r d n keçib g l n
ks-s da kimi
duyulur n f si qı ın.
Lakin payızdır,
payıza m xsusdur,
çöll ri b z mi h zin f slin
h r yarpaq ülgüsü, h r naxı ı.
Baxıram, baxıram,
N olar,
me l r soyunmasın!
Yarpaqlar tökülün sin!

yanvar, 1962

ıqlar ü üy nd

LÖVH

Gün qızıl yaylı mı da ba ında saldı, getdi.
Göy sularda f ql n n i ı mı çaldı, getdi.
T bi td n yi vardı, bir qırpımda aldı, getdi.
Varmı duyan bu h sr ti yer üzünd , insan kimi?!

1936

GÜLS SL R

Masamın üstünd
büllur vaz.
Vazda güll r.
A gül,
qırmızı gül,
bir d sarı gül.
El bil, a ıq mahnısıdır.
Gözl rimi yumuram.
Saz s si g lir qulaqlarıma.
A gül,
qırmızı gül,
bir d sarı gül.
Bu r ngl rin
qarı ıq naxı ı,
ota ımı baharlayan
tirl r
könül dolusu qalaydı;
yax ı-yax ı.
Qalaydı bel ,

solmayaydı barı, gül;
a gül,
qırmızı gül,
bir d sarı gül.

1973-1974

N R G Z

Göyçayda bir qonaq evi var.
H y tin yarısına asfalt salıblar.
Bir s h r çıxdım üzümü yuyum.
Gördüm, asfalt
bir neç yerd n qalxıb qabar-qabar.
B nd olmadım.
Dedim: - Bunda n var?
Bir neç gün sonra yen
bu evd qalmalı oldum.
S h r çıxdım üzümü yuyum.
Gördüm qabarlar parçalanıb.
Asfalt dö m nin h r yarasından
n rgiz topası qalxıb,
ya ıl bir alov kimi.
Orda-burda saralır,
n rgiz düym ç l ri.
Püst kimi yarılıb ortasından
neç l ri.
lim aldım asfalt parçasını,
yoxladım.
B rkdı, da kimi.
N a acla, n da la qopasıdır.
limi ç kdim,
z rif, yum aq,
sevgilimin saçı kimi
sı allı n rgiz .
Adı n rgiz topasıdır.
Soyuq asfalt
m lub olub h yat gücün .

Z rif n rgiz
qalxıb düym ç -düym ç .
Qalxıb gün e qin ,
bahar e qin .
Dedim:
- E q olsun
h yatın gücün !

1957

ÜZÜ KÜL Y

Kül k arxadandır.
Asan atırıq addımlarımızı.
Kül k g rilmi qanad kimi
çırpınır çiyinl rimizd .
Bir arxayınlıq n m l nir
könlümüz d .
Kül k qar ıdan sir,
sdike t l sir,
yolumuzu k sir,
sin miz dir nir
muqavim t.
Qollarımızda yeni
u urlar h v si artır.
N qulaqlarımız
laqeydlik n m sin uyur,
n könlümüz
arxayınlıq havasına batır.
Üzü kül y -
Qüvv t ayaqlara!
Qüvv t bil y !
Üzü kül kl r dözümlü
nsan yolu.
Üzü kül y , yükl nir
nsan qızı, nsan o lu.

1978

KÖNLÜM YA İ DÜ ÜB

Ya ı ya ır.
Adamlar qaçıb dolu ur evl r .
Baxıram h sr tl .
Könlüm ya ı dü üb;
el bir ya ı ki,
çıxarıb köyn yimi,
altında dura bil m doyunca;
"Oxqay", - deyib,
qaçam o yan-bu yana,
özümü yora bil m doyunca;
El bir ya ı ki,
üzümü etibarla tuta bil m
damcılarına,
qorxmıyam ki, çalar m ni.
El bir ya ı ki,
üstünd g z bil m ayaqyalın,
t vi siz, t la sız;
için gir bil m
mü mb papaqsız,
mü mb pla sız,
ota ıma gir n kimi.
Könlüm ya ı dü üb;
el bir ya ı ki,
n yarpaqlara
sarı z rdab l k salsın,
n a aran qanımızdan
gözl rimizd kölg qalsın.
Könlüm ya ı dü üb:
göy gurultulu,
ıldırım f qli,
iri a ır damcılı ya ı ;
adi buxardan do an,
adi buluddan ya an,
s rin, ür k qıza bil n
ya ı !..

Yolu çınqıllı,
yanı yosunlu
bulaqdan içdiyim su kimi;
körp yuxusu kimi.
Saf, t miz,
stronsi doxsana bula mamı
bir ya 1 .

1963

IQLAR Ü ÜY ND

P nc r ü sind
n m i iqlar titr yir,
ya 1 ya ır, dey s n.
Bir d li eytan deyir,
Pla mı gey s n,
gir s n ya 1 lı a.
Ya 1 yusun üzünü,
ya 1 yusun üstünü.

P nc r ü sind
n m i iqlar s yri ir,
yen kül kdir s n.
Bir d li eytan
m ni qıdıqlayır, el bil.
Soyunub paltarını
ya 1 lı a gir s n,
yuyunasan t rt miz.
Ham a illı eytan!
Ç kib çıxarsın m ni
nigaran dola ıqdan.
Qoparsın gözl rimi
bu s yri n, titr n
ü üy n n m i ıqdan,
ü üd n n m i ıqdan.

KÖVR K BUDAQ

Adi budaqdır,
gövd d n qalxıb,
kövr k.
Üstü körp yarpaq.
Qönç -qönç çiç k.
Adi yarpaq,
n öyünür,
"hamıdan yax ıyam", - dey
n baxtına küs nir,
"ba qalarına ox ayam", - dey .
Adi budaqdır,
adi budaq.
Qaba l d ys ,
s rt kül kd n yils ,
sınacaq.
yri bitm y c k, yox,
ancaq sınıq yeri itm y c k.
gövd d qalacaq yarası,
görün c k yeri.
Görün c k yeri -
qı n çılpaqlı nda
çılpaq yarası,
yazın yarpaqlı nda
çiç k arası,
yarpaq arası.
Qoruna bils kül kd n,
qaba ll rin ucuz hün rind n,
fara qı n,
suvar yazın
axtalı günl rind n,
bar ver c k.
Üstü dolu
yarpaq-yarpaq,
çiç k-çiç k.

S r t kül kl r ym s ,

yaman ll r d ym s ,
b r kim mi s nmasa.
Tonqalında bir avara,
kabab t pi dirib,
araqdan qızınmasa,
Kövr k budaq
torpaqdan su m c k.
Gün d n i i q.
Sevin c k,
sevindir c k
çiç k-çiç k, pöhr -pöhr ,
yarpaq-yarpaq kövr k budaq.
G lin, g lin, insanlar,
körp budaqları
göz b b yimiz kimi,
dinc m yimiz kimi,
birc ür yimiz kimi
qoruyaq!

1969-1970

IQ V KÖLG

Gün do anda
çiç kli, da lı,
sulu, a acılı bir al m
kölg miz sı ır.
Gün qalxanda zenit ,
az qalır
bir ovuc içind
kölg miz d it .
lkindi ça ı
böyüyür, uzanır,
qaplayır bir al m torpa ı
kölg .

1974

GÜN BATANDA

Gün batanda
üfüql r q m da ılır.
El bil ki, dünyamızdan
n s bir ey kilir.
H r k sd n artıq bu itkini
insan duyur,
insan bilir.

1971

Yuxuma g lmi Ezop

EZOP

Bilmir m,
ya ayıb, ya amayıb
bel bir adam;
köl -filosof.
Düzü düzün dey bilm diyini
çevirib eyhamlar dilin ,
bel lac axtarıb
ür k d rdin ,
könül nisgilin .
Nec olur olsun;
ya varmı , ya yox;
Ezop gedib,
dili qalıb,
dünyanın min bir mü külü qalıb.
B z n qorxudan i l nir
bu dil,
b z n q z bd n.
Siz nec , bilmir m,
Allah r hm t el sin,
m n ki yerd n göy
razıyam Ezopdan.

Bursa, 1968

YUXUMA G LM D EZOP

Yor undum;
fikird n, qay ıdan.
Qay ıların özümünkü d ,
Özg l rinki d .
ncik t ki d ,

yan ı, a r ı t ki d .
Özg qay ısı dey nd ,
insan övladlarının
bu günü, sabahil
nigaranlıq,
uzun, üzüntülü.
T s lli gil -gil .
Hu apardı m ni
fikir dola ı nda.
Ezopu gördüm
insan qarı ı nda.
Ba ını qaldırdı
a ır-a ır.
Gözl rind sırl rin
insan k d rini gördüm.
Baxdım, baxdım,
hıçqırıb hönkürdüm.
Ezop sı alladı ba ını,
qara qabar ll ril
sildi göz ya ımı.
- A lama! - dedi, -
nsan o lu!
S n ki m n gör nl ri
görm mis n.
Öz linl , bo azına
dar k ndiri
hörm mis n.
S n ki m n ç k ni
ç km mis n,
heyvan yerin cüt qo ulub,
a alara kin
km mis n.
N qollarında z ncir götür m,
n alında qul dam ası,
özüns n indi
taleyinin a ası.
Dedim: - Müdrük köl !
nsan taleyi - çaylar

bir qaynaqdan ba alıb,
tökülür bir göl .
M n n çiy m?
M n n y m?
B lk , neç -neç l r
göz da ıyam, öl y m;
fikri dustaq olanlara,
dili yasaq olanlara!
Ezop süzdü m ni,
diqq tl , uzun-uzun;
qalın dumanları arxasından
sr- sr yolumuzun.
"Yen d varmı dünyada
a alar, qullar?" - dedi.
"Var, - dedim, -
Neç xalq, neç c sur insan
azadlıq yollarında
vuru urlar", - dedim.
Ezop örtüdü İl ril üzünü.
Ezop bird n a ladı.
Ezop yaman a ladı.
Ezop el a ladı ki,
sim- sim sdi da lar.
Bu qorxunc hönkürtüdü n
susdu bütün dünyada
köhn , yeni yaraqlar.
Tez yuxudan ayıldım.
Ka ki, ayılmasaydım.

Göyçay, 19 oktyabr 1977

BA BANIN Q FL T

H r il,
h r ay.
H r gün o deyirdi.
Dedikl ri haqdı.

Ba ı, yax ı ba dı.
Armutlar irin –
bahar yuxusu kimi.
Almalar yek -
ilk m h bb t etirafının
qorxusu kimi.
Gilas d n l ri,
üzüm gil l ri,
qabarıq ü altında
damcı-damcı göz ya ı.
Güll r tir bükülü,
ip k naxı ı.
Otlar göyç k,
Çiç kl r yax ı.
A aclar boy-buxunlu,
qollu-budaqlı.
B li, o, qürurunda,
t rifind ,
sevincind
haqlı idi, haqlı.
Ba ban dostum, ancaq
bilmirdi ki, dünyada
t k deyil bu ba .

1960

QARANQU V S RÇ

(Yersiz g ldi, yerli qaç)

Qaranqu qondu eyvanın
düyün-düyün p rd sin :
- Cik-cik!
Bahar g lib, biz d g lmi ik.
Baxdı, bir yuva gördü.
- Cik-cik!

Kim var orda, çıxsın!
Biz g lmi ik.
S rç yuvadan çıxartdı ba mı:
- Kimdir qonaq?
Buyursun qapıda dayanmasın!
Qaranqu hövs l siz qı qırır.
- Ey, qulaq asın!
- Biz qonaq deyilik.
- Kimdir orda, yubanmasın!
- Cik-cik!
Biz bu yuvanı b y nmi ik.
S rç vv l qula ma inanmadı.
- B lk pis e itdim, - dedi, -
B lk m tl bi qanmadım.
Yen s s g ldi:
- Cik-cik! S n çıx get!
Biz g lmi ik!
Onda s rç atılıb qaba a,
Ba ladı qu dilind danı ma a!
- Görür m s n böyüks n.
Kefin d t k ulduzun dibind dir.
B lk d möhürlü m nzil ka ızı
qanadının altında,
frakın dö cibind dir.
Ancaq x b rin varmı,
h mi bahar olmur.
Budaqlar ya ıl,
çiç kl r qatar-qatar olmur.
Hava ilıq olmur h mi .
Gündüz göyl r buludsuz,
gec l r süd aydınlıq olmur h mi .
M n d baharı sevir m, ancaq
bahar dalınca qaçmamı am
Burda qalmı am
yayı da, payızı da.
Dimdiyiml düz lib

bu kiçik yuva da,
bu saman suva ıda.
M n dözmü m bu yerin
istisin , soyu una.
Dözmü m d n yoxuna, su yoxuna.
ndi hara,
kimin qapısına gedim?
Susdu s rç ...
fikirli-fikirli
lav etdi:
- M n sözümü dedim.
Bilmir m, qaranqu utandımı, susdumu.
Yoxsa ç kilib bir t r f
s rç nin d n ardınca
yuvadan getm sini pusdumu.
Ancaq s rç nin sözl ri
xo uma g ldi m nim.
nsan dili bils ydi,
bir n m d öyr d rdim ona:
"Könlümün sevgili m hbubu m nim
V t nimdir, v t nimdir, v t nim..."

fevral-mart, 1962

BA LARI QUM BASIR

X b rin varmı, qarda !
Ba ları
qum basır!
X zri sdik g lir.
gündüz günorta g lir,
r qarı anda g lir;
dayanmır,
geç g lir.
Bir an içind olur,
t klifsiz qonaq kimi,
ev-e iy , eyvana,

meyn liy qonması.
X b rin varmı, qarda ,
ba ları
qum basır!
T k-t k g ls n var ki...
Kim ona ba qo ar ki...
Dal a-dal a g lir qum!
Yayılr h r t r f ,
payız çiskini kimi.
El bil ki, buluddan
ya a-ya a g lir qum!
- X b rin var? - deyir m, -
lb tt , var x b rin.
B s hardadır, hardadır
ll rin,
s nin güclü ll rin?!
Qoyma, qoyma ba ları
qum basa!
Kimd n umsun köm yi,
meyn l r,
s nd n köm k ummasa?!

Bakt, dekabr, 1966

QOCA T MSAH

Udur xırda balıqları
qoca timsah,
yek timsah.
Göz ya ları axır, axır.
Deyir: - Sülhü qoruyuram bu sularda.
Quyru una humanizm ni anını
özü taxır,
qoca timsah.
- Aman! - deyir,
f ryad edir,
xırda balıq sürül ri:
" st mirik!

Artıq olsun m r h m tin!
R yimizc deyil s nin
bu niyy tin".
Qoca timsah e itm yir,
E idirs , anlamayır,
anlayırsa, b y nm yir
bu f ryadı.
Deyir: - N var,
n haraydır,
yen salıb bu xırdalar?
Bilmirl r ki,
t hlük li zamanlardır.
Yollarında dikdir d var,
çuxur da var.
M nim qarnım,
azadlı ın görülm mi c nn tidir.
Cip-cip, cip-cip, xırdalarım!
Tez ol!
Bir-bir qarnıma gir.
Hamı baxır, hamı görür,
qoca timsah, yek timsah
udur xırda balıqları.
Udduqca da
gözl rind n bol ya axır.
Humanistdir timsah, axı!

ANA QAZ

Qazın yeddi balası vardı,
Qonaq g ldi,
ev yiy si birini k sdi,
Dedi: - Altısı qalır, b sdir!

Gec bala qaz,
boynunda qan-qırmızı lenta,
girdi ana qazın yuxusuna.
D li bir kül k sdi,
bir bala dü dü su quyusuna.

Be i qaldı.
S h r ikisini
qon u satın aldı.
Qon unun arvadı dedi:
- ti bıçaq götür, a ki i,
yazı ı incitm , ç ı ırtma.
Oca ı gur qaladı.
Günortaya hazır oldu ç ı ırtma.

Ev sahibi bala qazın
birini d k sdi.
Dedi: - kisi qalır, b sdir.
kid n birini tülkü apardı,
qaldı biri.
Onu da it bo du diri-diri...

Günl r keçdi.
Hava d yi di.
Qaz yen yumurtladı. .
Bir, iki, be .

Ev sahibi gözl di
ana qaz kürt dü sün, dey .
Qaz bir gün sındırdı yumurtaları,
içdi a ını da, sarısını da,
yandırdı-yaxdı
ev sahibini d , qarısını da.

Dedil r: - M rdimazar, yaramaz!
Nankor qaz, nan cib qaz!
Yax ı ki, adam dili bilmirdi qaz,
yoxsa ki, soru ardı:
- Niy nankor,
yaramaz?

Balaları yox olandan b ri,
gec l r tez-tez
qaz yuxudan ayılırdı,

baxırdı o yan-bu yana.
B lk balasından biri qalıb,
B lk quyuya dü n diri qalıb.
Kim bilir, b lk
adam dili bils ydi,
ömrü boyu a ı dey rdi:
"Cüc l r, ay cüc l r,
Cüc l r, ay cüc l r!.."

BALIQLARIN N M S

Kim e idib balıqların s sini?
Heç kim!
Onda qulaq asın:
"Kül k sdi, tufan qopdu.
Biz qaçırıq sahill rd n uza a,
Suyun d rin qatlarında qalırıq.
Kül k sdi.
Qara bulud üfüql r sürü dü.
Gün do du.
f q sulara dü dü.
Nur incil r s p l ndi
yor un g z n l p l rin dö ün .
Biz gedirik,
parıl-parıl parıldayan
incil ri udma a.
Sevincimiz d nizl r sı mayır.
Göy sulara nur incil r..."
N d n sular qıpırmızı qan oldu?
Balıqçı, ah, balıqçı!
Döndü yri bir qarma a nur muncuq.
N m qaldı yarımçıq.
N m qaldı yarımçıq.

Buzovna, 1958

M STAN P Y M

M nim m stan pi iyim, yen çixıb dizim ,
O ya ıl gözl rini zill mis n üzüm .
N var, baxı ndakı o dilsiz sual n dir?
Hansı k d r, hansı d rd ür yini göyn dir?
Yoxsa pi ikliyind n, m stanım, narazısan?
Yoxsa el bilirs n, d rdsiz ya ayır insan?
Yox, zizim, aldanma, insan olmaq ç tindir.
Yetmi ayıb tapan var, birc h r k tind ,
Ya lı-yavan, n dü dü, yeyirs n i tahla s n.
N diabet e idib, n min yara bilirs n,
S nin gündüzün gündüz, gec n adi gec dir.
N soru an var, s nin qan t zıyiqın neç dir?
N nihilist dey n var, n d ki, kosmopolit.
Bir dü m nin var, o da qon udakı Buldoq it.
N toyda yad edirl r s ni, n d ki, yasda,
n d qanın qaralır, uzun, tünlük iclasda.
"Konsolidasiya" sözü bilmirs n n dem kdir.
Ya irin bir v d dir, ya da ya lı köt kdir.
N anket doldurursan, uzunu yeddi qarı .
N t nqid olunursan, s ri qurtarmamı .
Niy baxıb üzüm mıy-mıy miyoldayırsan?
Yoxsa ki, süd gölünd , deyirs n, üzür insan?
Yox, zizim, aldanma, insan olmaq ç tindir.
B lk d , n münasib pi iklik qism tindir.
Ancaq m nd n soru san, ç tin olsa da, inan,
nsan olmaq yax ıdır, adi, xeyirli insan!

1956

S RÇ TOYU

S h rd n
cik-cik s s tökülür
eyvana.
Hoppana-hoppana
s rç l r g zir.
H r yan olub toyxana.

Budaqlar toyxanadır,
a ac dibi toyxana.
Toyxana olub
Kir mitli damların üstü,
çarhovuzun ba ı.
qaçı ırlar,
çimi irl r,
toylu-büsətli s rç l r
yax ı-yax ı.
Qanadları - boz yelpinc,
gözl ri m rcil r.
Haylı-haraylı s rç l r.
N a ıqları var,
n züy tutanları.
Ancaq
tullanmaqda, oynamaqda,
be xal geri qoyarlar
balaca aranqutanları.
Oynayırlar s rç kimi.
S kirl r s rç kimi.
Heç k s b nz tmirl r özl rini.
Ya ayırlar, s rç kimi.
S rç likdir
içiml ri,
yeyiml rinin h rç kimi.
Sevinin, s rç l rim, sevinin!
Mübar k olsun toyunuz!
K sm yin n m nizi;
bataqlıqdan üstünüz
fınxırsa da neç donuz.

1969

DAL ALARDA QALAN ÖRD K

Dedim: - Atma, uzaqdır,
kül k d X zri deyil,
dal alar sahil çıxara onu.

Atdı.

Bir gurultu.

X fif bir tüstü.

Örd k çırpındı.

Dedim: - Silkinib

qalxar indi.

Qalxa bilm di.

Çevrildi arxası üst

Qaldı a ara-a ara.

Bir an el g ldi ki, m n

sularda a aran örd k deyil,

a köyn kli u aqdır,

yell nır göy be ikd .

Bir el dü dü çiydim ,

d mir parçası kimi

ayrıldım x yaldan.

S s z y vurulmu su kimi

duruldu.

Söz oldu,

cüml oldu:

- Ey x yalp rv r!

Yeni d st g lir,

Patron ver!

Ax am qucaqlayıb

sahili,

d niz qara örtük atıb.

Qayıdıram ovdan.

Çantam gücl ba lanmıdır,

Patronda ım bo ,

Ür yim dolu.

Dü ündürür m ni,

m nasız atılmı tuf ng.

Dü ündürür m ni,

d st örd kl r çimi n yerd
t nha, t k qalan örd k.

Buzovna, yazba ı, 1960

DÜR K

N b d gündü bu;
it marıq vermir,
qu yoxa çıxıb.
Vurdu umuz bir qaratoyuq,
o da dü dü kola.
"Ha gözün dönüm", - dedim,
"Ha b r kallah", - dedim,
it t rp nm di yerind n
gün yilib.
nnabı don geyib buludlar.
libo dönür m geri.
N b d gündü bu;
n ovum qanlı oldu,
n i im sahmanlı.
Yor un dönür m geri.
Bir qocaya rast g ldim;
çöm ltm oturmu du
doqqaz qaba nda.
Dem , görm dim
xalis bir asari- tiq .
Dayandım, d rdim n f simi.
Qoca zill di qırpımsız gözünü
böyrümd n sallanmı çantama.
Ayaqlarıma baxdı,
tuf ngim baxdı,
bir d
quyru unu dik tutub,
qürurla dayanmı it .
Gözl ri qıyıldı qocanın,
doda ı qaçdı.

Dedi: - Ovun qanlı!
Dedim: - Ovum hanı,
qanlı da ola.
Dedi: - Bel iti olan ovçu
G r k bir s rç y d qane ola.
Ov hardan olsun,
a batı xeyir!
tin yarı tuladır,
yarı köp k.
N iy götür c k,
n h nirtiy hür c kdir.
Bir söz, o ul,
itin dür kdir.
Kim xeyir görüb dür kd n?
Dedi v güldü ür kd n.
Davam etdim yoluma.
Böyrümd bo çantam,
sin md dolu ür yim,
yanımda da m ni rüsvey ed n
dür yim.

avqust, 1960

NAM RDL K

Onun dörd l-aya ı var,
bunun dörd t k ri.
Onun qarnında
göv kd n horraya dönmü
bir ç ng ot,
bunun qazanında
altmı litr
yüks k oktanlı benzin.
Dörd t k r üstünd
iki n f r.
Axtarırlar küdrüd ,
dördayaqlının izini.
Biri sürücü,
biri tuf ngli.

Ovçu demir m,
ovçu t k r güv nm z.
Ovçusan, buyur,
piyada g z!
Yat b r sind :
gözl , gözl rin yorulunca.
zl , ayaqların
yor unluqla
qur u un kimi dolunca.
stiy döz!
Soyu a döz!
N is ...
M tl bd n uzaq dü dü söz.
Sürdül r iki diferli "Qaz"ı,
Sürdül r bel d n-bel ,
Könd l nin , ç pin .
Bird n bir t k göründü -
arxasında bir sürü.
T k boylandı, boylandı.
Bird n qopdu yerind n
qumbara partlayı ı,
narıncı alov saçan kimi.
Onun arxasınca sürü keçdi,
göyd quyruqlu ulduz uçan kimi.
ı ıdı ma in -
n h ng bir ley.
T k rl r h rl ndi,
50-60.
Ayaqlar açıldı, büküldü,
Toz qopdu.
Torpaq töküldü.
T k rl r yedi yeri,
70-80.
Ayaqlar yer d ydi, qalxdı.
T k rl r co du.
qr b sürü dü, sürü dü,
85-90.
ndi ayır ayaqlarını,

f lak t kimi g l n
bu t k rl rd n, qoçaqsan!
Sür t qr bi haqladı yüzü.
Bir v h i ehtiras,
bir can harayı,
bir d h r saniy daralan
küdrü düzü...
T k l r... ayaqlar...
T k rl r... ayaqlar...
T k ... t k r...
Sürüd n ayrıldı biri.
Get-ged azaldı sür ti.
Tüf ngli rahatladı yerini.
Tüf ngli aldı üzün .
Sürücü ma ını yönd m saldı.
Ceyran yava ıdı.
Yava ıdı ma ın.
Bird n ç p ki k sdil r
yolunu ceyranın...
T tiyi ç kdi tüf ngli,
yıxıldı ceyran.
Asqırıb dayandı ma ın.
Ceyran qırıq qolunun üstün
qoyub ba ını, uzanmı dı.
Böyrü qalxıb-enirdi,
körü k kimi.
Tüf ngli
sol liyl papa ını
it l yib qa larının üstün
yaxınla dı ovuna.
Ceyran t rp nm di.
M lul-m lul baxdı ona,
ceyranın qara gözl ri
ikiqat böyümü dü.
Bu qara gözl rd n
iki damcı dü dü.
Ceyranın üzünd n,
tükl rin üstünd n

sürü dü,
dü dü quru torpa a.
Sanki, göz ya ıyla
az suvarılmı dı bu torpaq.
B lk deyirsiniz,
ceyran a lamaz.
Yox, a layar.
Da da, a ac da a layar.
H r göz ya ına bir s b b var.
Söhb t onda deyil.
Ceyran a lasa da, a lamasa da,
nam rdlik, nam rdlikdir.
Bel ovçulu a n var,
saatda yüz ged n ma ınla
n n m d ceyran vurar.
A lasa da, a lamasa da ceyran,
İl rimi bil kd n k s r m,
yarama duz tök r m,
bel ovçuluq el s m,
birc k r .

1960

Q HR MANTURAC

Bu n dir?
Ayrıldım yolda lardan.
Ayaq saxladım.
Qızılqu dönür, dönür, ı ıyır;
dimdiyi bo , cayna ı bo qalxır,
g rir qanadlarını yen .
Süzür, süzür...
Bird n çaxır ıldırım kimi,
buludlarda iz buraxır.
H r yan qaratikan topası.
Yön ldim qu ı ıyan s mt .
Bir d n gördüm
Bir turac.
Balalarını yı ıb

qanadının altına,
qısılib kol topasına.
Dedim: - İvıda, bugünkü ov!
Dostlar, h l lik.
Siz gedın,
ovlayın, qu layın!
M n burda,
ana turacın yanında qalırım.
Özümü verdim kölg y ,
oturduım bir palıd kötüyü üstünd .
Gözl dim, görüm,
axırn nec olacaq
bu duelin.
Gün in f ql ri
üfüqd ç kilhaç kildi.
Qızılqu bir d ı ıdı,
gözl dim, qalxmadı.
Y qın ki, parçalayıır turacı.
Qalxıb yüyürdüım.
N gördüm:
Qızılqu qanlı bayraq kimi
sancılıb kol q l min ;
qanadları titr yir,
üfl n n am öl si kimi.
Turac da kol topasında
h r k tsiz qalıb.
Qanadları s rilib yer .
Balalar yanında yoxdur,
y qın ki, da ılıblar kollu a;
qızılqu buda a sancılıb ölüb,
turac da mübariz nin
g rginliyind n.
Balalar salamat qalıb.
X b rsiz olublar
qanlı faci d n.
Gör s n, bilirl rmi,
hardadır su,

hardadır d n?
Bilirl rmi, harda sı nacaq
yer var.
B lk d bir gün,
onlar da
balalarını,
qızılqu dan qorumalı oldular.

Buzovna, avqust, 1960

YUVA V ANA QU

Bir qoca qovaq buda ı.
Yuvada sarı dimdikli,
kiçik dünya balası.
A zını açıb, yumur;
gah dolu, gah bo .
Yum aq tükli qanadları
h l uçma a hazır deyil.

Yem yini anasının
dimdiyind n alır.
Dadını, duzunu bilm d n.
n böyük dünyası
çör-çöp yuvası,
N uçmaq f r hi var,
n n m h v si.

Yumurtadan g lm yekn s q,
körp c s si var -
"cik-cik".
Bir aydın gün li s h r,
ley ı ıdı yuvaya.
Ana qayıtdı tez-tez
qanad çala-çala.
Yuvanı bo gördü.
Atdı yer dimdiyind ki
balaca qurdu.

Qurd süründü
otlar arasında
yava -yava .
Ana qu bir d baxdı
qovaq buda ma.
Ona el g ldi ki,
bo qara yuva deyil,
x fif yeld n yell n n,
balasız qu un
qara da kimi q lbidir.
Qu q lbinin göyn yi,
S sli f ryadı varmı?
ki damcı dü dü sarı yarpa a.
Qu lar da a layarmı?

1980, 27 feval-15 mart

QAT L

Bir umal pöhr ni
bir vur uda q l m el di
v qürurla deddi:
- Ovxarını gördünmü baltanın!
M n dedim:
- tidir baltan...
Barı, ölü barmaqları kimi,
o quru budaqlardan utan!

1960

KÖÇ R QU LAR

Düzülüb qatar-qatar,
göy qanadlandılar
durnalar.
Reaktiv t yyar kimi sürünün düzümü.
Qabaqda d st b yi.
Arxada durna n f rl rinin

doxsanımı, yüzümü?
Sa da, solda
buludların qızıl zehli t yi.
Qalxdıqca qatar,
buludlar endi yava -yava .
Çaylar nazilib
dola ıq göy sapa döndü.
Da lar irili-xırdalı
qabar kimi göründü.
Göyd n yarpaq-yarpaq töküldü
qaqqıltı s si.
Qatardan ayrıldı
durnalardan bir d n si.
L ngidi, geri qaldı.
Qatar yolundan qalmadı.
Ancaq bir neç an
qatarın bir durnalıq yeri
bo qaldı.
El bil, bir ba göy muncu un
bir bu umu bo aldı.
Yer qalxdı,
bulud ucaldı;
durna endikc a a ı.
Kül k sürtdü özünü onun dö ün .
Durna endi, endi,
dü dü sarı köv n .
N ovçu vurmu du onu,
n qanadı qırılmı dı.
Durna uçmaqdan, köçm kd n
yorulmu du.
Ba ımı qoydu
yor un qanadının üstün ,
h sr tl baxdı
qu qarda larının
gözd n it n qatarına.
Ona el g ldi ki,
Üstünd uzandı ı
sarı köv n deyil,

qaynar s hraların qumudur.
Ona el g ldi ki,
Göy ba qaldırımı q l m l r,
ya ıl boyanımı fil xortumudur.
Ona el g ldi ki, uçur,
Gün dir kür yini yandıran.
B lk d , ilk d f
ovçuya h sr t ç kdi.
B lk d , dü ündü,
bel sakit bit c ks ,
uzun ömür n y g r kdir?
Hanı s hra?
Hanı bulud?
Hanı d niz?
Durna yumdu gözl rini.
Öldü sakit, s ssiz.
Üzü qürb t uzaqla dı,
üfüqd n a dı
qaqqıltılı qatar.
Qürb td qaldı t k durna.
Qaldı bigan s f rin q zasına,
yolların u uruna.
Hava sakit, traf s ssiz.
El bil, n m li qanadlılar
heç yoxmu lar.
Harda qalsa,
qürb td qalmırımı?!
Hara uça,
qürb t uçmurmu,
köç ri qu lar?!

1962

QORXU

Deyirl r qoca fill r
ölüm günl rinin yaxınla dı ını
bilirl r.
Bir neç gün qabaq
ba larımı salıb a a ı

n s n , n m n ,
xortumları yell n -yell n
ç kilirl r me nin t nhalı ina.
Uzanıb sakit, gözl yirl r ölümü.
Son vaxtlar
qoca fil olmaq qorxusu
yaman sızır könlümü.

1961

GÖY AT

Göy atın sora mını e itm y n var ola?
Yel qopa, tufan g l , çov un dü , qar ola,
Göy atın dırna ndan qı ılıcımlar qopardı.
Göy at kimi aparsa, dey rdin, yel apardı.
Yol ged nd bilm zdi, yoxu du bu, eni di,
Ömründ bir d f d Göy at büdr m mi di.
Qıratın ni anları onda tamam c m idi –
Sin meydan, göz alma, sa rısı yn m idi,
Quyru u top qara saç, xırda qulaqları dik.
Alın geni , bel nazik, ayaq s kil, ba kiçik,
Ki n y nd , dey rdin yer sdi, göy ki n di,
A ız-a ıza verdi, yeddi rdoy ki n di.
Ömründ birc gün o, ayaq büküb yatmadı,
Göy atı d rd qocaltdı, ömür-gün qocaltmadı.
Darvazadan gir nd s drin göy "Pobeda"sı
Ûr kl rd n ç kildi Göy atın da sevdası,
N t rini soyudan, n tumar ver n oldu.
N Göy atı y h rli, yüy nli gör n oldu.
Arpasını k sdil r, göy ot b s el r dey .
S llimi buraxdılar, k ndd s s el r dey .
T rliyi ayaq altı, tövl si qaraj oldu.
El gün oldu, Göy at susuz qaldı, ac oldu,
Arabaya qo dular, mala da ç kdi Göy at.
Çöl peyin da ıdı, umladı, kdi Göy at...

H rd n suya, oduna Göy atla gedirdil r.
Bir gün oldu, kolxoza yük ma ını verdil r.
Göy at lap dü dü gözd n, arıqladı, üzüldü,
Yal-quyruq seyr kl di, alma gözl r büzüldü.
Bir gün baytar gözucu baxdı Göy ata sarı.
Dedi: - t hazırlı ı tez ba layaydı, barı.
Göy atın n d ft ri, n d q l mi vardı,
Olsa da, li yoxdu, Göy at nec yazardı?
Amma yaza bils ydi, n l r yazmazdı Göy at.
Hamısı da f ls f , ömür, ölüm v h yat.
"Pobeda" doxsan gedir, qaz ver nd yüz gedir.
st s n, gec gedir, ist s n, gündüz gedir.
Göy at canlı Göy atdı, nec etsin, neyl sin?
Öz lacsız d rdini hara, kim söyl sin?
Bir dolumda üç tonu qaldırır yük ma ını,
Gurultusu titr dir yolların da -da ını.
Göy atın nazik beli, z rif ayaqları var.
Nec girsin bu b hs ma ınlarla göy atlar?
Göy at n vurhavrda, n d döyü d öldü,
N yar andan sıçradı, qayadan uçdu, öldü.
Göy atın son günl ri q mli keçdi h yatda.
Göy atı öldürdül r myasokombinatda.

A zınızı büzm yin, dem yin ki, bu n dir?
Dem yin, air bax, ma ın leyhin dir –
Ma ın ustufly k sdi Göy atımın ba ını,
air nec b y nm z bel kamil ma ını.
H yatın qanunudur, getm lil r, ged c k.
ndi ma ın dövrüdür, Göy at anlasın g r k!
N eybi var, Göy atdan bir n m-ni an qalmasa,
Zato, h r yanda boldur at tind n kolbasa!

1957

ALDANI

Bir ömürlük hicran var Gün l aramızda.
O m ni görür, m n onu.
N yazıq ki, d yi mir yolunu,
d rd anlamazlar kimi.
Aramızda hicran var bir ömürlük.
B növ göyl rd buludlar bölük-bölük.
Sarı Gün ox adıqca qa ları
kölg l r uzandır ayaqlarıma.
Kölg l r - mehriban köp k;
dırmanrlar quca ıma titr y r k.
Gün uzaqla ır,
Kölg l r boy atır.
Göyd son aydınlıq söntür.
Kölg l r qucaqla ır,
d rin bir ax am olur.
H r t r fd n bürüyür m ni ax am.
H r yer qara.
Qara bir toz s pilmi bo luqlara.
Ax amla üz-üz dururam.
Gözl rin baxaraq ondan soruram:
- Ax am neçin gecikdin, neçin?
Aradı ın uzaqla d ı - qanlı qanad
göy rçin.
Ax am, yazıq ax am, yazıq ax am!
M nd n d t kmis n ki,
bir kölg n bel yoxdur?
O dinm yir, o susur.
Ax am susur Ay do ana kimi.
Ay sulardan boylanır,
qırıq qanad sona kimi.

Ay çıxarır kölg l ri
qaranlı ın ba rından.
Baxıram sarı yarpa a.
Dü ünür m uzun-uzun.
Dem k, Aya ümidi varmı
bu qara yolsuzun.
İl rim bo lu a uzanır.
Ba rım od tutub yanır.
Ba ırırım, s sim g ldikc :
- Ax am! Ax am! Ax am!
M n d bu yalnızlı ı bo maq e qil
s rxo am.
A layır ax am m n ,
Ay m n gülür...
Ayılırım...
P nc r md n
lal Gün tökülür.

Moskva, 2 oktyabr 1936

P NC R M DÜ N IQ

Qaranlıqdır ota ım.
Sevir m h rd n
qaranlıq otaqda t nha qalıb
dü ün m yi.
Bird n p nc r md yandı-söndü
bir i iq.
B lk ,
bir avtomobil fanarının
i 1 ıydı bu.
Avtomobild adamlar vardı,
b lk .
Xo b xt adamlar,
k d rli adamlar,
ümidli, h sr tli adamlar.
B lk , onlar toya gedirdil r,
b lk i , gec növb sin .

B lk , bu ma ın
bir qarı yeri zilm d n,
yl ci salamat,
sükamı salamat,
ba a vuracaq iki yüz min
kilometri.
B lk , tini burulanda indi,
toqqu acaq ba qa bir ma ınla
bu ma ın.

Ged r-g lm z bir yol var, deyirl r,
arasında gözl qa ın.
B lk bu,
t cili yardım ma ınıdır;
bir ömrü, be ömrü xilas etm y gedir.
f q bir an parladı;
sarı sabun parçası kimi
sürü dü, dü dü p nc r md n.
Qaranlıq uddu onu,
zil qara bir pi ik
sarı bir p rvan ni udan kimi.
Otaq qaranlıq, sükuta bürünmü m,
soyuqda qara yapıncıya bürün n
yolçu kimi.
Ancaq p nc r ni görür m,
ovcumun içi kimi.
Dü ünür m:
bir i iq yandı-söndü p nc r md .
B lk im k çaxdı uzaqda.
O q d r uzaqda ki, s si bel g lm di.
B lk ıldırım dü dü.
B lk bu ıldırım
yüzillik bir çınarı yarı böldü.
B lk bu çınarda,
h l palçı ı qurumamı yuvada
bir ana qaranqu öldü.

B lk , i qlandırdı bu im k
yolunu itirmi bir yolçunun
kompasını.
B lk , bir leysanla suladı
susuzluqdan yarpaqları sallanmı
moruq topasını.
Ota ım zülm t girdi;
eni ged n qatar
i iqsız zülm t gir n kimi.
M n yumdum gözl rimi,
qaranlıq gör n kimi
Azım keçdi, çoxmu,
bilmir m
Qamçıladı yen i iq
göz qapaqlarımı.
P nc r md axdı, keçdi
sarı bir duman.
B lk , bir meteoritdi bu,
qızıl nöqt il yazıldı
ömrünün sonu.
B lk , küç d qarovulçu qoca
yandırdı papirosunu.
B lk qocanın bu son papirosu,
son kibriti idi.
Ç kdi kibriti, yandırdı
yan cibind zik-üzük olmu
son papirosu.
B lk , bu papiros,
ba ı yeni açılmı qutunun
ilk papirosu idi.
O lunun qocaya ilk h diyy si.
Qoca papirosu yandırıb
son qullabı vurana q d r
neç insan do uldu dünyada,
neç si öldü.
Do ulanlar
hamısı yax ı adam olacaqmı?
Öl nl r

hamısı ölm li adamlardımı?
Y qin ki, yox.
Do ulanların
ziyy ti, sevinci
Öl nl rin
K d ri, h sr ti,
dünyaya n artırdı?
Dünyadan n apardı?
Ota ım qaranlıqdır.
Sükut yatır.
P nc r m batıb qaranlı a
h l nigarançılıq dadır.
f q pusqudadır.
Dü ünür m,
P nc r md yeni bir i iq
yanıb-söns ,
ü l r qızıl r ng bürüns ,
Bu i iq
yolu bayrama, yardıma, ya q zaya ged n
bir ma ın olsun.
Bu i iq
bir qocanın ilk, ya son papirosu
olsun.
Bir im k olsun,
yaxın, ya uzaq.
N f sind n qaralsa da,
bir çinar, bir qovaq bel .
Ancaq,
atom i 1 indan
alı masın dünya.
Alı masın,
içi insan n f sli
ota ım kimi,
on kiçik bir otaq bel .

Buzovna, avqust, 1960

KS ETM IQ

ıq dü üb ota ıma,
El bil ki, masamın k narından
a k tan m hr ba sallanıb;
yarısı masada, yarısı yerd
N bir kölg var dü üstün ,
n bir kül k var onu s yrid .
Sevincl qalxıb yerimd n
lim alıram
a ül yin bir parçasını.
Bir sazaq giziltisi duyuram
beynimd .
El bil, bir ölü lidir,
ovcuma aldı ım.
N h rar ti var,
n f ql rin gümü ü.
Balıq kimi
ovcumdan sürü üb dü ür.
Kim bilir, neç müdd t bel
donub qalmı ıq,
m n v
p nc r md n ks etmi i ıq!

fevral, 1962

DÜNYALAR

ki böyük dünya var,
içi gün l rl , planetl rl dolu.
Bir dünya var, kainatın bir hiss si,
irili-xırdalı m ml k tl rl dolu.
Bir dünya var,
m nim dünyam, s nin dünyan.
Ümidli, sevincli, k d rli,
arzularla dolu,
sınaqlardan keçir yolu.
Bir dünya da var könlümüz ,

M h bb t, f q t dolu.
B z n acılarla, acıqlarla bulanır,
nigaran ümidl yanır.
Böyük dünyanı d yi m kd n
h l acizdir insan.
Saysız ulduzlar,
n hay tsiz f za,
insan irad sin tabe deyil.
Bu gün Aya getdik,
sabah Veneraya gets k bel .
kinci dünyanı
d yi m y qadirdir insan,
yaxa qurtara-qurtara
acılardan, acıqlardan.

1962

XO QAYITDIN

Y.Qaqarin

lk d f göyl rin qapısını açıb
xo qayıtdm ana torpa a!
Gün arxanda qaldı
heyr tl baxa-baxa.
Heyr tl baxmasın, neyl sin, Gün ,
milyard i iq ili boyunca
görmü dü m g r,
insan hökmün ba y göyl r?
Köhn tanı , qoca Gün !
f q ll rini dö ün qoy,
salamla bizi!
Kainata yol açmı
sovetl r ölk mizi.
Q lbim f r hl , sin m qürurla doludur.
Kosmosun ilk insan yolçusu
Torpa m, Yerin o ludur!
Kommunizm açılan bir s h rin o ludur!

ziz v t nda ım, srda ım,
xo qayıtdın do ma el .
Sıxıram m rd lini
nsan adına layiq
Bütün insanların m h bb tiyl .

12 aprel 1962

M HR M O RU

Bir it qon u h y t
tutub a zını,
ucadan hürdü.
O biri it darvazaya yüyürdü.
Bir a ız yen hürdü iki it.
Sonra biri k sdi s sini.
Qadın qaranlı a dedi:
"Darvazanı b rkit!"
Susdu h r iki it.
Tamam k sildi s s.
- Yandırımı çıra ı?
- Yox, ist m z.
Qaranlıqda tapdı dodaq doda ı.
Üçüncü xoruz banı
qadın açdı,
yen ba ladı darvazanı.
t hürm di.
Yerind n qalxmadı.
Darvazaya yüyürm di.
Bilm s d neçin g lir
o, buraya,
anladı ki,
hürm k lazım deyil
ev m hr m o ruya.

1958

D VAR DA I

Ev böyük.
Divarlar hündür.
Gah Gün ox ayır,
gah axta döyür s ni,
divar da ı!
Bu, s nin qism tin,
bu, s nin ömründür.
Ev böyük,
geni p nc r li, qapılı.
Dü ünür m, s n,
bu böyük binanın bir hiss sis n.
S n o binanı
bir qarı ucaltmışan.
S n onun min-min ton a ırlı ından
bir hiss sin dayaqaşan.
S n onu kül kd n, ya ı dan
qızmar yaydan, axtalı qı dan,
boyuna gör ,
gücün gör , qoruyacaşan.
Divar da ı!
S n t k olanda, bir parça da san.
Böyük saray olursan,
milyonla san.
Etinasız baxmasın s n
divarlarında sükuta dalıb,
qarı -qarı yüks ltdiyin
binada ya ayanlar...
S nd bu binanın taleyind n
bir parça var.

1959

DO-RE-M

Do-re-mi-fa-sol-lya-si-do...
Yarımlar, dördü birl r.
Major, minor.
B m, ya zil.
Bunlardır n ad,
n ümitsiz n m l rin anası.
Bunlardan do ub
Baxın ölm z fuqası,
Bethovenin müdrik simfoniyası,
Çaykovskinin sehrli operası,
Üzeyirin qaynar Koro lusu,
unudulmaz "S nsiz"i,
mu amatın irin xalları,
z m tli melodisi.
Bunlardan yaranıb,
h m sr dostlarıımın
s rl ri,
neç n m si.
Bunlardan yara alıb,
adını ç km y arım g l n,
b zi b st kar v siq li
qoçaqların
d mir qutuya tökülmü
saxsı qırıqları kimi s sl n n
mis-qu-s si.
V b zi tal t qidası havaların
yataq lirikası.
M n nota b l d deyil m.
llini keçs d ya ım,
n polifoniya, n harmoniyadan
çixır ba ım.
Ancaq bilir m, onsuz da,
xalların uyarı,
s sl rin çaları,
p rd l rin düzümü sonsuzdur.

Tell rin a ı, sarısı,
dill rin bütünü, yarısı,
h r avazın yolu, ah ngi,
h r b st nin r ngi var.
Siml rin titr yi i
dal a-dal a axıb gedir;
yeyini var, l ngi var.
Do-re-mi-ni öyr nm k
mümkündür, ç tin olsa da.
Musiqid d vacibdir savad.
Ancaq...
S sl rin erini duya bil s n, g r k.
H r xalda çırpınsın canlı ür k.

Bakı, yanvar, 1964

K BERNET KA

Deyirl r, h r gün artır
möcüz l ri elmin.
A ıllı ma ınlar yaranır;
düym sini basırsan
bel ma ın mü llimin.
mr edirs n: - Dü ün!
Dü ünür ma ın.
Pis d olmur eirl ri,
t rcüm si ma ın yolda ın.
l yir, dü ünür,
soyu a, istiy baxmır.
Deyir m, gör s n,
bu a ıllı, göz l ma ınlar içind
b dxah ma ınlar da olacaqmı?
Olacaqsa, g r
bu z hm t, bu ümid n y d y r?!

fevral, 1962

N B L M?

- "a" kvadrat üst g l, "b" kvadrat, çıx yeddi,
neç saat s rf edib on bir f hl bu i ?
- M n n bilim, a qızım!
De görüm bir, "a" n dir?
Zavodun ma ınları t z dir, ya köhn dir?
Yerkom nec i l yir?
Qırmızı gu varmı?
Natiql rin çıxı ı,
h r si üç saata
qurtarır, ya qurtarmır?
"a" üst g l, "b", yax ı:
B s o ikil r n dir?
"b" üstün g lm yi ist yir,
ya ist mir?
Bird n x trin d ydi "b"-nin ki,
"a" qabaqdır.
Yerl ri d yi c k,
ya bel qalacaqdır?
Sözün qızası, qızım,
bilmir m, keç suçumdan.
Be m kt b d yi mi m,
bu "a", "b"-nin ucundan
Bils m d sevinc n dir,
ümid, iltifat n dir,
Anlaya bilmir m ki, "a", "b" kvadrat n dir.
Ancaq ki, bu ya ımda,
ömrüm haram qatıb
öyr n rdim c bri d ,
b lk h nd s ni d ,
b lk razi salardım cavabımla
s ni d .
Bil rdim "a" kvadrat, "b" kvadrat n eydir.
g r onlar ömrümü arzumca d yi s ydi.

VAY O GÜND N

Köhn bir d rs kitabı tapdım;
köhn qovluqdan.
lifbası köhn ,
cildi köhn ,
s hif l ri sapsarı.
Varaqladım k d rli-k d rli.
El bil, b di ayrıldı ım bir dostun
m ktublarını oxuyurdum.
Fokusu düz l m mi kino kadrlar kimi,
gözl rimd n keçdi
g nclik günl ri.
Keçdi kadra ırı, nizamsız.
Bir s hif d ili di diqq tım
bir neç s tr .
Ba lı nda "f lak t" sözü.
Oxudum eri:
"Vay o günd n,
Kar dey : - ıqqıltı g lir,
Kor dey : - Bir qaraltı var.
Çolaq deya: - Durun qaçaq!
Lal bir n m oxuya".
erin sonunda tarix d ,
mü llifin imzası da yox idi.
Dü ündüm, n f rqi var.
F rz ed k, bel imi
tarix, imza!
Min doqquz yüz filan il...
Resul Rza.

1963

Dözüm

Dözüm

Bir fincan su içdim,
bir fincan da doldurub
qoydum yanma.
Su olmasa,
n faydası,
s n ha de:
- S br el ! Yanma!

avqust, 1961

UYDURMA

Tanı ım dedi:
- nsan xatir sind
n acı iz qoyub gedir
t kil edilmı sevinc,
t kil edilmı k d r.
Yüz ya ında da
cavan qalar insan,
mandatla
q lbin girm s l r.

1969

DEY RS N

Ya ıl-ya ıl yarpaqlar
saralacaq, - deyirs n.
- ıq dolu gündüzl r
qaralacaq deyirs n.
- Üfüql rin ç nb ri

daralacaq, - deyirs n.
Olsun!
Olsun, neyl y k.
Olanlar olsun g r k.
Q fil ölüm olmasın.
Qara zülüm olmasın.
Darısqallı a dü n
fikir, könül olmasın.

1976

**K BUYNUZLU SK ND R,
S RL TÛT K, DOLU ÜR K HAQQINDA**

Deyirl r, çox q dimd bir gün
sirrini quyuya deyib d ll k,
sirrini deyib ki, partlamasın
sin sind ür k.
Bir qar ı göy rib, qalxıb quyudan.
Bu qar ımı k sib
tüt k qayınb çoban.
Hamı bilir, danı maz qar ı;
quru ola, ya ıla.
Ancaq, bu qar ı danı ıb.
S sl nib tüt k.
Deyib: "Buynuzu var, sk nd rin".
Bel likl , böyük s rk rd nin
sirri fa olub.
N buynuzlu adam görmü m,
n danı an tüt k.
B s neyl y k,
dolu olanda ür k?!
Bilmir m, sk nd rin
buynuzu vardı, yoxdu.
Ancaq, Yer üzünd
cavabı mü kül suallar
indi d var,
onda da çoxdu.

Yax ı olmazmı,
onları dey k biz,
sk nd rsiz.
Çobansız.
Quyusuz.
Tüt ksiz.

1962

ACLIQ

B z n gözl rim ac olur;
Sünbüllü torpaq
sır a çiç kli budaq,
kölg li bulaq,
dumanlı da
görm k ist yir m!
B z n qulaqlarım ac olur;
Dal a u ultusu,
göy gurultusu,
qu n m si,
insan s si
e itm k ist yir m.
Ancaq, bilir m,
bir aclıq da var!
Bütün bunları unutturur!
Dü ündükce utandırır m ni aç ı;
gözl rimin, qulaqlarımın açlı ı.

1959

SI ORTA

Açmısan sı orta d ft rini,
düzmüs n sualları yan-yana.
Deyirs n: - G l c yi t min edir.
H m etibarlı, h m xeyirlidir, yazılısana!

Yazılım, sozüm yox,
ancaq,
vv lc , bir neç suala cavab ver.
De, görüm: - Böhtandan, qaradan,
yalandan, riyadan,
nahaq sözün acısından,
adamın nacinsind n
sı orta ed bil rs nmi?
Yox, g r
bu v bunun kimi
ömrümüzü göd ld n
eyl rd n sı orta mümkün deyils ,
onda, nahaq z hm t ç km .
D ft rini bük.
Q l mi yaxana sanc!
M nd n s n n qazanc!
M n ölümd n sı orta ist mir m.
Yox, bu deyil m qs dim.
air yax ı deyib:
"Ölüm d h yat q d r q dimdir, q dim".

1958

DÖRDÜMÜZÜN SÖHB T

Sı nımı ıq q lbim :
Ümid,
übh ,
K d r
v m n.
Xeyli keçib gec d n.
Ya ı ya ır,
kül k sir.
Ümid deyir:
- Ya ı k s c k,
kül k k s c k.
Qaranlıq riyib
sabah olacaq.

Gün do acaq,
qızıl tell ri saçaq-saçaq.

übh deyir:

- Haçaq?

Haçaq

ya ı qara çevril bil r,
kül k tufana dön bil r,
gec uzana bil r?

K d r deyir:

- Ya ı qurusa da,
s h r olsa da,
kül k k ss d ,
n t s lli var,
n son var
içimd ki yetim s s .

Ümid deyir...

übh yeyir...

übh deyir...

K d r yeyir...

M n dinl yir m:

Ümidi,

übh ni,

K d ri.

Gözl yir m s h ri.

Do sun Gün

qızıl tell ri saçaq-saçaq.

Soru muram: "Haçaq?"

Danı , ümid!

Danı !

Köhn tanı !

Moskva, iyul, 1960

NSAN

S sl r k sildi.
Fikirl r dola dı.
Qur u un asıldı kirpikl rd n.
- Aç qapını!
- Buyur!
- M n ölüm m, g lmi m!
"Xo g ldin" des m,
bir az gülm li çıxar.
G lmis n, apar!
Adı, atasının adı,
ya ı, ünvanı budur...
- Ged k, dur!
Sükut çökdü araya,
uzun, d rin bir sükut,
bir saniy tamam...
Qalxdı aya a
dedi: - Ged k.
Dem di: "Yanılmısan,
M n deyil m
s n axtardı ın adam".

SAATIM - Q LB M

Saatımla ür yimin
ah ngi birdir;
bir d qiq d 60.
Saatımı m n qururam,
vaxt üstünd .

Ür yimi h yat qurur,
q m üstünd .
Qay ı.
ümid,
nigaranlıq,
baxt üstünd .
Saatım dayananda,
qula ını bururam,
yen ıq-ıq ı l yir
ür yimin sükutunu gizl y r k.
Tez, ya gec,
Bilir m ki, g l c k,
saatımla ür yimin ayrılı ı.
N q d r ki, vurur ür k
Saatımı öz vaxtında quram, g r k.

27 avqust 1976, 17 may 1977

Saatımı b rk qursam,
sına bil r.
N q m, onu t mir etm k olar,
B d ba ında yenisini alaram.
Ür yimi sındırmayın,
T miri mümkün deyil.
Yenisini almaq olmaz.
T l sm yin, t l sm yin,
Bir gün özü sınacaq,
Dayanacaqdır, vallah...
B lk , bu gün...
bu ax am...
B lk , sabah.

17 may 1977

Q R B ARZULAR

Axır günl r
m ni dü ündürür yaman,
Dan nd B hlul,
bir d
"Min bir gec "nin
dola ıq yollarındaki qara qul.
Bir d Kefli sk nd r.
B li, Kefli sk nd r.
Bir d Afrikanın qumlarında
göz-göz yara kimi açılmı faci l r.
Bir d azadlıq, koloniya,
"qüvv t", " dal t" kimi sözl r.
Bir d Madridd korridada
al-qanına boyanmı
matadorlar, öküzl r.
H r eyd n artıq
dü ündürür m ni,
Dan nd B hlul.
Yox, Kefli sk nd r,
bir d kölg kimi
m nd n ayrılmayan bu k d r.
ıqsız ya asam,
kölg d n qurtararam.
ıqda kölg m var,
m n d varam.
Ah, B hlul Dan nd !
B hlul Dan nd !
N t b qaldı,
n tavan m nd .
Götür, sk nd r z ng el ,
B hlul Dan nd !
çkini siz g tirin,
yem y bir ey tapılar m nd .

Ba dad, 1959

KEFL SK ND R

Kimi d rdind n içir,
kimi kefind n.
Kimi t z paltardan qorxur,
kimi k f nd n.
sk nd ri soru dunuz m nd n?
sk nd r i rdi,
L q bi d "Kefli sk nd r"di
Gec -gündüz dü ündürüdü onu,
diri ölül rin d rdi.
Yoxsa, o da bir poçt m muru olar,
n d rdl n r, n i rdi.
Ömrü ölül r iind
sakit, s ssiz keç rdi.
Qınamayın sk nd ri!
Yaman olur anlamaq d rdi.

1960

SK ND R, ÇATSK , ÇAYLD HAROLD

T hlil v r ql rind
Faizl r normaya yaxın.
Kefim duru.
Maqnitofondan axıb g lir
ölm z fuqası Baxın.
Z ng çaldım sk nd r .
Dedim: - G !
Bu ax am bir fincan q hv i k.
B nd olma,
ya ı oldu, qar oldu.
Özün g l,
h m d ça ır, g lsin,
Çatskini, Haroldu.
vv lc , sk nd r g ldi;
yanında Nazlı,

Çatski bir az sonra.
Lap axırda Çayld Harold.
Üzürü bu oldu:
- Yol uzaq!
srin o tayı,
D nizin o tayı.
Ota ım, sanki,
d yirmi masalı klub oldu.
Çatski danı dı;
a ıldan ba ına n b lalar g lib.
Harold maraqlı mac ralarım
açdı, tökdü.
sk nd r dinm di,
baxdı Nazlıya.
Çıxartdı qoltuq cibind n
"Göygöl" markalı konyak ü sini.
Nazlı tutdu lini onun,
Dedi: - B sdir, içm , dada !
Vallah, dey c y m atama!
V aldı sk nd rin lind n
konyak ü sini. sk nd r dedi:
- M nim Nazlı bacım,
ist yirs n, sındır, at!
Amma,
ü l ri sındırmaqla
sa almaz insan d rdi.

Bu gec qona ım üçl rdi.
A lın b lasını ç kmi ,
srin c fasını ç kmi ,
ölül r al minin yasını ç kmi

üçl r...

Açdım p rd sini p nc r min,
i ıq n hri kimi

dal alanıb axırdı küç l r.
S ssiz, sakit çıxıb getdi,
Harold, Çatski, sk nd r.
Otaqda m n qaldım,
Nazlı qaldı,
bir d kiçik qızım.
Nazlı sabah
tarixd n imtahan ver c k.
Ona yax ı bir h diyy alam, g r k.

BL SL SÖHB T

Gec nin bir al mi.
Yarıqaranlıq otaq.
Açdım gözl rimi.
Gördüm kims dayanıb
p nc r qaba nda.
Kölg sind n tanıdım onu;
blisdi.
Gözl rimi sildim:
"B lk , yuxudur" - dedim.
Bo uq q hq h s si g ldi.
nandım, özüdür;
bu da onun kölg si;
bu da onun tükürp rd n s si.
"G r k g lm y ydin! - dedim.
G lmis n, g lmis n!
M tl bini de!"
Kölg qızardı, qızardı...
El bil, indic
trafı yandıracaqdı.
Ota ım da, sanki, daraldı,
bir q bir döndü.
Kölg t klifsiz oturdu,
yata ıma yaxın.
Dedi: - N görmüs n ya amaqda?
Dedim: - nсан ya amaq üçün do ulur.

Güldü blis.
Q h q h si titr tdi
P nc r nin ü sini.
Dedi: - Allah k ssin,
insanların bu standart
dam maq pe sini!
Dedin: - Allah niy ?
S n ki ona dü m ns n!
Dedi: - Bu Hötenin uydurması,
Cavidin böhtanı,
Lermontovun yalanıdır.
blis, ancaq
yalançı m l kl rin dü m nidir.
M tl b qayıdaq, - dedi.
Dedim: - S ninl m nim n alverim!
Nahaq s bil irs n, - dedi, -
nahaq.
M n blis,
s n insan.
G l, anla aq!
- Nec ?
- Bax, bu gec
tanıdı m adamlardan
bir neç sini s n tanıdım.
Biri bax, bu, - dedi.
Baxdım, tanıdım.
- Nec dir s ninl arası? - dedi.
- Çox yax ı.
"Dost" deyir,
"qarda " deyir m n .
- Onda qulaq as! - dedi, -
s nsiz dedikl rin !
Dinl dim.
lk cüml sind n
heyr t g ldim.
Bo azıma qur u un kimi
tuxandı n f s.

- K s! Dedim, k s!
Bu, s nin hiyl ndir!

Güldü blis.
- Yox! - dedi,
- bu, m n bil ndir.
ndi bildin s n d .
Tanıyarsan adamımı bundan sonra
duz-çör k k s nd .
Bu da tanı dır s n ?
El mi?
Baxdım, dinl dim.
El bil, ba ıma çevirdil r al mi.
Qula ımı tıxadım.
Yumdum gözümü...
Ayıldım.
Qan-t r içind gördüm özümü.
Gec lik çıra ın z if i ı nda
dıvara dü mü dü
kursü üstünd ki penc yimin kölg si.
N f simi d rdim.
Dedim, n yax ı ki,
yuxuda ota ım olmu du
blisin f nalıqlar ölk si.
Yox deyil dünyada
nam rd dost,
k mfürs t adam.
blis olsa da, olmasa da,
ayıqlıqda, yuxuda,
onlara yadam.
Q lbimd , ll rimd
dost sözünün, dost linin
h rar ti var.
Yalan deyir blis.
M h bb t , etibara
d y r insanlar.

1961

D L D N D O R U X B R

D liy bax, d liy !
Baharlanıb çöl, bayır
D liy bax, d liy !
Xalq gülür, o a layır.
D li sınıq buda ı
ba layır d smalıyla.
Deyir: - Pöhr balamı
incitm yin, insanlar!
D liy gülür onlar.
D li yazıq neyl sin,
a lama a haqqı var.

1962

N N MUÇ

Balaca bir cücü var,
"n n muç" deyirl r adına.
Üstü qara-qırmızı, xal-xal.
Ovcuma alardım onu
"n n m uç, uç!" - dey .
Qanadlarını açıb-yumardı,
ovcumu g z -g z .
Bird n qalxardı havaya.
Baxardım arxasınca n q d r,
ey... gözd n it n q d r.
Sola uça, yax ı deyil,
Sa a uça s ad t g tir r.
N q d r çalı dımsa,
bu zalımın cücüsü,
n bir d f sola uçdu,
n sa a;
el h mi düz, qaba a.
Neyl y bil rdım;
dünya böyük,
m n u aq.

Sonralar anladım ancaq.
Anladım ki, s ad t n dir.
O ba qasının qanadında deyil,
öz lind dir.

yanvar, 1962

YERS Z M Z MM T

Onun ynind qalın palto,
ba ında tükklü papaq,
aya ında keç d n ç km ,
lind yun lc k var.
M n d
sadalasan bunları,
cüml nin axırı "yox"la qurtarar.
Hava axtalı.
Qar tökür iyn -iyn .
O, heyr tl baxır
ll rimin göy rdiyin .
V deyir:
- axta yax ı eydir,
adama l zz t verir.
Nahaq yer s n
qı ı sevmirs n!

1958

AÇIM, YA BA LAYIM

P nc r ni açsam
bol-bol hava g l r.
B lk , bir az ü üy r m.
P nc r m örtül nd
bir otaq havam qalar,
ba ım a rıyar,
töy üy r m.

Neyl yim?
Deyirs n: "H rd n aç,
H rd n ört p nc r ni".
Onu m n d bilir m;
avam sanma m ni.
Son suala cavab ver, ki is n!
Töv üs m yax ıdır, ü üs m?

yanvar, 1962

QOY Ç K M

"Papiros ç km !"
"Ç km !" -
dedi neç h kim.
Nazim dedi.
S m d dedi.
Mü fiq dedi...
daha neç sin ...
"Ür y z r rdir.
Qan damarlarına z r rdir.
Bir söz:
tütün tüstüsü,
tütün tozu,
tütün özü
insana z h rdir.
Ç km !" - dedi neç h kim
m n de.
"El -bel ,
vaxta ırı,
m z üçün,
tüstüsünü sin n ç km s n d ,
ç km !" - dedi neç h kim.
Ç km yim?!
B s neyl yim, qarda ?
Neyl yim, zizim?
Gözl rimi yumub,

qulaqlarımı tıxayımını,
bu insanxanada?
Hardadır dünyada,
o t nhalıq?
Aparım xırdalanını ömrümün
mis pul -
günl rini, ayını.
Görm sin, e itm sin q lbim
insan d rdini,
günl rin harayını.
Olsa da, bel bir t nhalıq,
ged r mmi,
öz liml bo mayıb
pasportsuz k d rimi!

1968

T SADÜF R Q ML R
V NSAN S S

R q ml r düzülüb yan-yana.
kiyl ba layanı var,
üçl ba layanı var;
h l be i, yeddini demir m.
Barma ımı qoydum
iki r q mli d liy .
Ç kdim h rl ci.
Bir s s
"Allo", - dedi.
Dedim: - Allo,
m n sizi t brik edir m.
Dedi: - Sa olun, ancaq...
Dedim: - Münasib tini bilm k ist yirsiniz,
el dirmi?
Baxın, n yax ı gün çıxıb,
hava nec ilıqdır.
Göyd ki topa-topa bulud
a appaq, t rt miz,

süd köpüyü kimi;
el bil, sülh bayra ıdır.
Bu münasib t l r kifay t deyilmi?
O ba da bir gümü ça layam
axdı d st y .
Bu ba da d st kd n
doldu qula ıma:
- Sa olun,
öpür m sizi, bir qarda kimi.
- Sa ol.
Asdım d st yi...
Heç olmazsa, bir günün s ad ti üçün,
Bu ülf t, bu mehribanlıq b s deyilmi?

1962

ETÜD

H l ax am dü m yib,
üfüql rd f ql r
h l gözl yir.
Ax amın yum aq n f si
sürünür yarpaqlarda.
Gün getm k ist mir.
B lk bilir:
Gets , g l c k insan q lbin
qaranlıq k d ri.
Yava -yava
riyir gündüzün r ngi.
Qurd qoyundan seçilm z olur.
(Bel deyib r nl r)
Saatın qr bl ri
bir-birinin üstünd n
yubanmır keçir, gedir.
Ömür ölüm sir -
H yat: "Yubanım", - deyir,
Ölüm yaman t l sir.

qr bl r hey h rl nir.
Bu h rl ni , kim bilir,
n zaman sona yet r.
Dünyamızda n vardır
Bel bir intizardan,
bel möhn td n bet r?
Bir ümid var, bir inam;
Ya ayır h r gün insan.

mart, 1980

K NC ETÜD

Bu n s sdır?
Yarpaqlardan
damcı-damcı süzülür,
Döyünür ür k kimi.
Gah, el bil, pıçılıya bükülür.
Narın-narın ya ıdır,
ya küsülü n f sdır,
axır, riyir gedir,
sükut olub üzülür.
Gah nazik sap kimidir,
qırılır.
Gah, qaranlıqda itir,
gah sükuta düzülür.
Gah el bil söz deyir.
Bird n ütüyür, keçir.
Gah dayanır,
sanki, sükutu içir.
N s sdır?
Kül kdir, ya
mehriban n f sdır?
Ür k dilli tanıdır?
Anladım,
Könül adlı q f sdır.

mart, 1980

M N ATÜRL R

Gündüzümüzü Gün verdi,
gec mi s n.
Soru ursan: -
Nec s n?!

Yarpaqlar tökül nd
baxdım çılpaq budaqlara.
Kül yi kim g tirdi
bu çöll r ,
bu da lara!
Quru oduna yandı,
yandı ya .
B s deyilmi,
zamanda ,
dünyada ?!
"Dilim-a zım qurusun!
raq olsun!" -
deyirdim,
acı t beh qorxusu
ür yim çök nd .
ndi
dilim quruyur,
indi a zım quruyur;
nigaran dünyamızın
qay ısını ç k nd .

A laya-a laya g ldik dünyaya,
ömrün acısını h l duymadan.
Gül -gül ged k, yax ı olmazmı,
acısı, irini bol bu dünyadan.

Ay getdi, g l r yen ,
Gün çıxar s h r yen .
Nec dözm k olar, b s,
b di h sr tin .

1959-1974

DA LAR N DEY RD

D nird n sahil ,
sahild n d niz
sürüyür neç yüz min ildir
dal alar da ları.
ırha ır yoxu a,
ırha ır eni ,
yuxarı, a a ı.
El bil, sahil d niz
d nird n sahil da axır,
Tirlri sürülür, sürülür
da ların.
Hap hamar, sı allı.
Baxıram, el bil,
liberal adamdır.
Ancaq
r ngi a ,
göy, ya ıl...
Do rusu, bu sı al, bu hamar
da lara yara ır.
Zaman da insanı
a a ı, yuxarı ç k r k
haphamar el yir.
N yazıq,
n kiçik,
n hamar bir da ın ömrün
min insan ömrü d
b rab r deyildir.
B lk d , t bi t - o qoca mü llim -
haqlıdır.
D nird r min ill r boyunca
a a ı, yuxarı sürüyüb
sı allı, cilalı el yir da ları.
Y qin ki, bir ey yaramaz
adamın h r yandan hamarı.
Da lara n var ki, yüz yıl, yüz düz l.

Sürtülüb, kiçilib,
haphamar olurlar.
nsan ki da deyil,
nsanın canı var.

H YAT NOVELLASI

M n deyirli r
bagda ya a;
sakit, h y cansız.
Orda hava t mizdir, d niz yaxın.
h r yorur adamı.
h rl ba lı deyil i in, axı!
Ba da göy rçin d saxlamaq olar,
quzu da.
G l n, ged n d az olar.
Yoluna dü r yazı-pozular.
st s n, a ac dibi götür,
ist s n, qapı, p nc r r ngl ,
ist s n, gül k!
Nec ?
M n?
h rd n ayrılıım?
Ba da qalım?
M n ha?
Maraqlı fikirdir,
Bir götür-qoy el y m, g r k.

1962

XÜLYALAR YOLUNDA

Gör s n, X z rin neç ya ı var?
Gör s n, n zaman
qalxıb, qabarıb
ubanı da ı?
Gör s n, Ab eronun altında

neft d n qabaq n olub?
Gör s n, kim yandırır
birinci oca ı,
Bayıl sahilind ?
Ulduzlara baxıram.
Dün n d vardılar,
bu gün d olacaqlar,
Sabah da olacaq...
Gör s n, X z r n q d r ya ayacaq...
Gör s n, ubanı da ı
n zaman çök c k?
Gör s n, Ab eron altındaki
neft qurtaranda,
yerind n qalacaq?
Gör s n, kim yandıracaq,
yeni çraqları X z r sahilind ?
Gör s n, kim dey c k,
yeni n m ni,
n dilind ?

yanvar, 1962

Ölümd n güclül r

ÖLÜMD N GÜCLÜL R

*Q hr manlıqla h lak olmu d niz
neftçil rinin xatir sin*

Kimi bura "Yeddi g mi adası", deyir,
kimi, "Neft da ları".

M n ad qoymalı olsaydım, g r,

bura ad ver rdim:

"D nızd n m l r".

iniz n m kimi

qanadlı, göz l, h y canlı,

n m kimi s rt,

do umu ç tindir.

N m kimi h v s dolu, canlı,

n m kimi sarsılmaz, m tindir.

Neç k r gec l r uzandı,

el bil, yollar ba landı s h r .

Ç kilm diniz i ba ndan.

Geri durmadınız

h yatın s rt, amansız sava ndan.

Buruqlara verdiniz

Il rinizin h rar tını,

q lbinizin m h bb tını.

lk d f siz

yaydınız mavi s hraya

ül k- ül k polad yolları!

Ada-ada buruqları.

Dal alar hidd tı ndi,

h r sinin kür yind a yalı -

sıçrayıb qalxdılar

ba açıq, ayaqyalın,

- Bura bizimdir! - dey .
Kimin n h ddi var g l ,
bu maviliy !
U uldadılar u um-u um.
D nizi böldül r bu um-bu um.
Siz ç kilm diniz.
Qorxu bilm diniz,
Buz da ları g ldi
n rild y -n rild y :
- Bura bizimdir,
bizim! – dey .
Bir addım bel durmadınız geri.
Ayaqlarınızın altında çökdü suya
buz da ları,
parçalandı fırtına n rilti ri,
Acizliyin pe man kimi,
ölümünü gözün almı dü m n kimi,
fırtına qalxdı yeni qüvv t l .
Kül k sdi, n sdi,
Dal aların z lz l si yolları k sdi.
Fırtına co du
qı qıra-qı qıra,
ulaya-ulaya:
- Bura bizimdir,
bizim! - dey .
Siz zminizd n qalmadınız.
inizi sür td n,
qolunuzu qüvv td n,
q lbinizi m h bb td n salmadınız.
Günl rl sürdü,
insanla t bi tin mübariz si.
Üfüql r n m -n m yayıldı,
qalib insan s si.
Fırtınalar yatdı.
Yoruldu d niz.
Qırıldı inadı.
Yeni polad yollarla yazıldı
mavi s hralara
d nizi f th ed nl rin adı.

Siz,
sabah yenid n do acaq ulduzlar kimi
töküldünüz d niz -
hansı fırtınadır,
qüdr ti tay ola
sizin irad niz ?!

1961

B R DOSTUN XAT R S

A a Nem tullaya

Adını A a qoydular.
S nd a alıqdan n vardı?
N ocaqda köz,
n bucaqda un çuvalı...
yamaq-yamaq arxalı n
göz muncuqlu, dualı.
Böyüdün...
Gözl rin intizar.
Könlün qubar.
ll rin qabar.
D rdinl , möhn tinl
qalxdın h yat yolunu,
addım-addım, pill -pill .
Bu gün s nd n yadigar
neç boylu buruq var.
Maili qazılanı da,
düz qazılanı da.
Maraqlı tarixi,
üstü mazut d ft rl rd
Adınla ba layanı da,
adınla qurtaram da,
linl yazılanı da...
M n bilir m;
Dastana layiqs n,
Lakin dastanlarımız tünlүkdür,

Eyz n, ideal h kim,
a lı gözünd qız,
bir d yarım dahi b st kar.
El si var, ömrü be günlükdür,
B zisinin uzun ya ama a
Haqqı var.
Söhb tim onda deyil,
ür yimd yuvalanıb nisgil,
Baxı ların yadıma dü ür;
A ıllı, etibarlı,
Yadıma dü ür duzlu
zarafatın.
Gözl rimd canlanır
sad insan h yatın,
Gözl rinin mehriban gülü ü
yadımdadır.
Saçlarının seyr k gümü ü
yadımdadır.
Yadımdadır Moldaviyaya
s f rimiz,
Dilind n dü mürdü
i , buruq, d niz...
Ki inyovdan telefon el dik,
M n Bakıya, ev ,
S n Bayıla, i yerin .
Bir fsan dinl y n kimi,
Heyran-heyran qulaq asdım
S nin sor ularına,
s nin dedikl rin .
- 56 nec dir?
On doqquzdan n x b r?
On d qıq qurtardı,
Telefonu k sdil r.
Dedin: - H , allo, Bakı!
Allo! Allo! U aqlar!
Vaxt qurtardı!
Cavab ala bilm din.
Gülüms yib: - n allah
Buruqlar sa -salamatdır, - dedin.

Qa larının düyümünü,
el bil, kims açdı.
Qırı dı gözl rinin k narı,
Dodaqların da qaçdı.
Dedin: - air, s n soru , barı!
Soru , u aqları.
ndi n t b ssümün,
n gülü ün var.
Gözl rim göyn yir.
Ür yim qısılib arzular,
st yir m qalxam
hündür bir da ba ina,
ba ıram, s sim g ldikc .
El ki, e itsin hamı.
- Dostlar, bir dostum ölüb;
A a Nem tulladır adı.
Adamların n yax ısındandı!
Haray ç k m:
- Dostlar, bir dostum ölüb;
N evim g l rdi.
N evin ged rdim.
Ev n dir, al m n dir,
indi ür yim sı mır d rdi.

1959

Q HR MANIN ÖLÜMÜ

B sti Ba trovaya

Öldü q hr man!
N alay bayra ı saldılar üstün ,
n yaylım at i açıldı toplardan.
Susdu torpaq!
Yoluna ill rl kölg salmı a aclar
susdu.
Aratı fara qoyulmu umlar,
yaxın yamaclar susdu.

O, silah q hr manı deyildi.
O, z hm t ordusuna m xsusdu.
Ax am yatdı, s h r durmadı.
Çox yatmaqla arası yox idi.
Ömrünün ilk yarısındaki
acı günl rd n ba qa,
yarası yox idi.
Eld n-el , ölk d n-ölk y g zdi adı.
Dolu, qaynar bir h yat ya adı.
ndi uzanıb sakit,
n qa nda düyün,
n dodaqlarında bir iztirab qırı ı ı .
Lampasını dün n
özü söndürdüyü ota ın küncünd
gec nin boyat qalı ı;
çöld , p nc r qaba nda
s h r Gün inin gur i ı ı .
H r ey yerind :
z rfi açılmı m ktublar da,
bir neç yerd n
q l ml cızılmı q zetl rd ,
d st yi a ba dara ı da,
q l myonan cib bıça ı da.
Masa siyirtm l rind
m ktublar yı n-yı n.
(Günd neç saat oxuyasan, g r k,
cavab yazasan, g r k.
Bu i i d var q hr manlı n)
Uzaqdan g l ni var.
Yaxından g l ni var.
H r m ktubda bir insan m h bb ti,
bir insan mara ı,
bir insan ümidi.
Çoxlarına o, ana, bacı idi,
qarda kimi idi.
H l neç m ktub yoldadır,
cavabsız qalacaq.
M n "b dbinlik biz yaddır" dey ,
yaza bil rdim: - Yox!

Onlar yeni-yeni b stil rd n
cavab alacaq.
Ancaq, nec deyim.
B sti-B sti idi!
Sür yya - Sür yya!
Adları yazmaq olsa da bir sıraya,
h r insan t krar edilm z bir f rddir.
N bir-birinin eyni,
n sur ti, n v zidir.
Bu, rtdir.
B lk insanın bir m ziyy ti d bundadır.
Çör k – çör kdir, su - su.
Ancaq min a ızda min cür dadır.
Öldü q hr man!
B lk , Ayın qızıl ora ı
yil nd üfük gec yarı
Ür k deyil n möcüz nin d rinl rind
qırıldı bir kiçik qan damarı.
H kiml r adı bir latın k lm siyl yazdılar
qeyri-adi bir ömür kitabının
mü llifsiz son s trini.
Bir d qon usu qarı,
gözl rini bala ıyla sil -sil dedi:
- Çox ist yirdi r hm tlik m nim x trimi...
Sonra da titr y r k s si,
yava dan, lap yava dan lav etdi:
- ndi ist m sin.
Öldü q hr man!
N alay bayra ı saldılar tabutuna,
n yaylım at i x b r verdi d fnini.
Üstünd - göyl rin
üfüqd n-üfük açılmı mavi bayra ı.
Altında - t r tökdüyü,
bala kimi zizl diyi V t n torpa ı.
Öldü sakit, almaçığı, üzüa !
Bir x fif yel, b lk ,
d rdli insan ahı kimi,
ydi çılpaq a acları,
çubuq-çubuq, budaq-budaq.

Apardı bu x b ri yaysın,
ür k-ür k, dodaq-dodaq.
Öldü q hr man!
Bir an yubanmayıb, keçib ged n
i günü,
h yat günü,
mübariz günl rinin birind .
Penc yinin yaxasında qo a qızıl ulduzu...
Öldü xalq q hr manı, V t n qızı.
Öldü,
bir a ac ill rl bar verib
bir yazqaba ı quruyan kimi,
Gur sulu bir bulaq
axıb-axıb quruyan kimi,
Öldü,
yanıb-yanıb
sön n bir ocaq kimi.
Calaq vurub,
çör k k sib
bird n sına bıçaq kimi.
Kim tanımırdı onu?
Il ri miyanadan kiçik,
i i böyükd n böyük idi.
Boyu miyanadan alçaq,
özü qoçaqdan qoçaq.
Ayrıldı bizd n,
q hr man qızı yurdumuzun.
Bir müdrik k fiyatçısı
z hm t ordumuzun.
Xırda balı lar üstün qoyuldu
medalları, ordenl ri, ulduzları.
Sıra-sıra düzöldül r
tarlada do mala dı ı
o ulları, qızları.
Ya lı gözl r, sanki,
tabutunun arxasınca a ır ged n
karvan-karvan - göy ulduzu idi.
Ö özü göyd n enm mi di.
Göyl r güv nm mi di.

O bu yerin, bu torpa ın qızı idi.
Saxlayın tabutu, el yolunda!
Saxlayın, bir q d r!
ysin ba ımı insanlar.
yilsin da lardan en n kölg l r.
Sükut yayılsın,
üfuqd n-üfuq uzanan torpa a.
Bu torpa ın h r çimind
onun ll rinin qoxusu var.
H r dan yeri qızartısında
onun n irin vaxtı qırılan
yuxusu var.
ndi sakit soyuq
o ll rin h rar tini,
indi qapalı
o gözl rin i ı ımı,
bir u aq tabutuna yerl n
o b st boyunun yara ı ını
verdi ki, o,
insanlar arasında
qoca-cavan, yax ı-yaman, dey ,
bölüm olmasın.
Ayrılıq olmasın, ölüm olmasın.
Danı anda, sakit idi,
çalı anda, deyirdin
od kimi köz rir.
Do uldu u yer - G nc basar.
S fikürd k ndi.
Milliyy ti - az ri
Ancaq yeri geni di.
O, bir k nd , bir obaya b ndl nm mi di.
ftixarla adını ç k -ç k ,
ona "qızım" dey rdi, xalq.
"Q hr manım" deyirdi,
böyük bir ölk .

Peredelkino, 2 mart 1962

T klifl r

nsanlar,
ey insanlar!
M ni h rd n incidib
könlümü sındıranlar!
Axtarın bu q lbimi,
bir caninin dola ıq
cinay t yollarını
g zib axtaran kimi.
Orda sizl r qar ı
n bir parça dav t,
n d kin gör rsiz.
B lk , t n da ından,
büllur kimi qırılmı
ür yimin
qızıl qan verdiyini gör rsiz.
El günl rim oldu
el uzatdım dostlara,
lim havada qaldı.
Bildim yaman günd y m.
Bitm z bu giley-güzar,
bir an ara verm d n,
oturub yüz gün dey m.
M n d ür yi t,
qan bir canlı, bir insanam.
Hel torpaq deyil m,
qızmar oda dayanam.
Oddan, at d n bel ,
ikay t el m zdim,
söz yarası olmasın!

Çirkin q lbd b sl nib,
acı dild n süzül n
iftiranm, qeyb tin
tünd qarası olmasın!
Yolda , qarda , v t nda ,
dü m sözün toruna!
Dü m h s dd n do an,
qara m qs dd n do an,
yalan sözün toruna!
K nar durma, yan qaçına,
m rd üzünü gördüyün
dostundan, i da ndan,
cüzamlı bir x st d n
qaçıb yan duran kimi.
G l, açaq q lbimizi,
açaq, n var görünsün,
qaranlıq bir otaqda
i rıq yandıran kimi.
Özün gör!
Özün dü ün!
Özün götür q rarı.
Ç tin günd
yoxla, gör,
a ır günd bax, sına,
dostları, insanları.
M n d adi insanam;
N ba dan-ba a t rif,
n d cılxa nöqsanam.

1954

G LEY

M n hansı xan d
tutdumsa q rar,
H r yet n piyada
" ah! ah!" el di.

Neyl yim ki, bel
kür taleyim var,
M ni nadanlara ürcah el di.

1953

AYDINDIR E R D L

H r kim n deyir, desin!
eir dili aydıdır.
st yirs n sevinced n,
ist yirs n q md n yaz.
El aydıdır bu dil,
nadan yüz yol oxusun –
yen bir ey anlamaz.

1958

YEN SÖZ

N ynind arxalıq görür m,
n ba mda naxı lı t s k
Geyimin müasirdir.
Qan dü üb qiyam tmi olar,
qula ın öyr nm mi
bir söz des k?
A zını büziürs n.
Bu, n sirdir?
Ay bala!
Atam o lu,
axı, geyimin müasirdir!

1957

N N

Yollar torpaq olanda
l pirimiz qalırdı.
Yollar beton geyindi,
l pirimiz d qalmır

bel yollarda indi.

Neyl y k,
bir l pırçın,
sök kmi betonları!
Torpaq yolun çiyin
nec yükl y k, deyin,
ma nlar t rkind ki
a ır-a ır tonları.

1962

NEYL Y M, AY BALA!

E itdim ki, yen erim xo una g lm yib.
Neyl yim, bacio lu?
Neyl yim, bala?
Kimi özg sözünü
no ul kimi udur,
kimi cırıldadır
köhn c hr sini.
M nim d bacardı ım budur.
N qa ina sürm ç kmi m,
n nlik-kir anlamı am
çöhr sini.
S tirl rim sı allı deyil,
k rli, ballı deyil.
N mey m clisin ,
ne qız albomuna yarayır onlar.
Onların ba qa yeri,
ayrı g r kliyi var.
Qafiy axtarırsan,
yerli-yersiz.
Misralar da
h mboy olsun,
h mr ng olsun,
h m d kiz.
S n dey n ba qa eydir,
ay o ul:
- ... rb t;
hamam divarında bülbül;

dimdiyind qızılgül.
Ya bir d st
qırmızı çiç k.
Yanında,
oxa ç kilmi ür k.
S n dey n orda qalıb, bax,
o ill rin
arxiv verilmi günl rind .
Yoldan hamı keçir.
Suyu hamı içir.
Ancaq yol var, düz, geni ,
Yol var, yoxu , eni .
Yol var, gün li sabaha gedir.
Yol var, ziyar tgaha gedir.
Çay var,
qurba ası il m hurdur,
Çay var, suyundan alınan
qüvv tl .
Adam var, "d rin getmi ", dey rl r.
Adam var, yad edirl r hörm tl .
Otur yerind , bala.
N h s d apar!
N xiff t el !
Buna zaman dey rl r, zaman!
N x tir görür,
n guz t bilir,
n aman.
N rayon t ssübü ç kir,
n tanı .
Saqqız kimi çeyn m
xurcun qafiy l ri.
Fikrin var,
söz danı .
A zını büzm ,
yüzd birini qanmamı !

noyabr, 1961

M ZMUN

Atalar deyib:
" gid ba ı qalda g r k!"
Haqlı sözdür.
G r k zamanın isti-soyu u
Ki iy d ysin.
Ancaq g r k zmi
qeylü-qalın özü d
bir ey d ysin?

1963

FANTAST KA

Oxudum, oxudum,
Dedi: - Ba a dü m dim.
T krar oxudum.
- Ba a dü m dim! - dedi.
Gözl rim çökdü qaranlıq.
übh l rim gicitk n döndü.
Canımı di im tutub,
bir d soru dum:
- Heç n ba a dü m diniz?
- Yox! - dedi.
Dedim: - Yax ı,
eri inkar etdiniz;
heç olmazsa,
ka ıza qiym t qoyun,
hüsxn ti b y nin.
Dinm di.
Bird n qanım döndü.
Tükl rim ür p rdi.
Baxdım, n gördüm:
Çiynind ba ı yox imi ,
ba a dü m y nin.

iyun, 1963

QAF Y

Alan v salan.
Dan v aman.
Yorulmadınmı?
Cüt olur qulaqları
insanın.
N olsun?
El buna gör g r k
bütün s tirl ri
divara xalça mıxlayan kimi,
qafiy l y k?
H m d yan-yana,
cüt-cüt.
aire yazı ın g lmirs ,
oxucuya yazı ın g lsin.
Qoy qulaqları bir az...
Gözl yırs n, deyim:
- Dinc lsin!
Yox, "sakit olsun!"
Bel !
Qafiy siz.
Bu sözl rim
el bilm
h r cür qafiy y daıdır.
Yox!
Qafiy y n g lib,
Axtaran olsun g r k.
Qafiy y n olub,
çeyn yib, göv m s k.
Onu yaman gün qoyan
q l mi küt aıdır.
Sözüm bel l rin daıdır.

QISA E R

(Bir yı incaqdan sonra)

Qonorarı az olsun,
ömrü uzun.
air qarda lar,
vallah,
n do rusu budur,
dava-dala lı,
h y canlı, t la lı,
r fli yolumuzun.
Qoy eir
qısa olsun v d rin.
Yuxusu r ç kilm sin,
haqq-hesabımızı ç k nl rin.

1958

MAHNI

Gözl rin qapqaradır,
Neyl yim?
- Vur öldür!
Qa ların ayparadır,
Neyl yim?
- Dur, öldür.
O qa ların kamarı
yamandır.
Neyl yim?
Q lbimd ki tufanı
m n kim söyl yim.
Boy-buxun,
aman Allah!
R hm el !
Qa ların yayını
ç km el !
Dodaqlar, o dodaqlar,
talandım.

Ocaqlara, odlara
qalandım.
Qar t el yib tamam
soydular, apardılar.
N s br qaldı m nd ,
n q rar...
Di l rinin incisi
el sakit durub ki,
n dil bilsin sirrini,
n d dodaq incisin.
Yanaqların
n alma,
n lal dir.
O baxı lar, baxı lar,
dastanlara sı mayan
nal dir.
Qafiy var, v zn var.
Aparın, sizin olsun
umu-küsü, ahu-zar!
Aparın sizin olsun!
B s m n ?
M n d h rd n, h rd n
qo mabazlar lind n,
t qlidçil r selind n,
qafiy siz, v znsiz
yazma a izin olsun.

1958

NAT Q DED K ...

Deyirl r ki,
uzun, göd k
s tirlı eir yazanlara
m qbul deyil,
air dem k.
Deyirl r ki,
erin s tirl ri
b rab r olsun, g r k;

köhn alaçıq çı ları kimi,
T behl r cunalı olsun;
s tirl r sı allı, ya lı,
qafiy l r xınalı olsun;
köhn bir qoçunun
bı ları kimi.
Deyirl r,
bir k lm s tir olmaz!
S tir uzun olsun, g r k.
H r s tir heç olmasa,
üç yarım
failatün olsun, g r k.
S trin boyu il ölçürl r,
erin d y rini.
T yyar d n do ma, ziz bilirl r
ca lı araba t k rini.
Söz nec sözdür?
Sözün içind ki
soyuq güldür,
ya qızmar gözdür? -
Bunda i l ri yoxdur,
bu s rrafların.
Bu n cab t kanı,
bu elm d ryası,
bu mayası safların.
Döyü silahından
iyirminin ikinci yarısında
h l ,
bir qılinc tanıyırlar,
bir d ox!
N z riyy d budur iddiaları;
müsb t q hr manın
çayı bol olsun,
qarnı tox!
Onlar quraqlı a dü m ndir.
Suya i tiyaqları var.
Onlar s r su hopduran kimi,
Yer su hopdura bilm z,

heç bir cuvar.
Bunu dem k ist s n,
tabunu gözün al, s n!
s rd fikir az olsa da, keç r,
söz bol olsun.
H m d bu sözl r, g r k
onlara tanı olsun,
K bl Fatmanın bala ı kimi.
Kitab g r k böyük olsun,
yeddi il qızdırma ç kmi ,
bir titr tm linin dala ı kimi.
Kitabdakı n dir,
f rqi yoxdur.
Kifay tdir ki,
özü qalın,
v r ql ri çoxdur.
erin is s tirl ri
uzun-göd k olmasın.
Onlar deyir idealımız budur:
erin s tirl ri,
irmayı daraq di i kimi,
b rab r olsun.
T behl r, yüsür t sbeh kimi,
sı allı olsun;
n ça ırıcı,
n qeylü-qallı olsun.
Onlar s trin boyuna baxır,
ya lı bir tik y baxan kimi.
g r, söz alı ırsa,
g r, söz çaxırsa,
ıldırım çaxan kimi,
deyirl r:
- Bunlar n n y ziddir.
Kim "bismillah" deyib
nahara qur anmasa,
xalis yezid o lu, yeziddir.
B lk d , sözümd ifrat var.
Özüm bil -bil

yazıram bel .
Qoy er toxunmasın
eir anlamayanlar.
Ba ıraraq:
- Budur, yeni srin airi,
yeni qırmızı Füzuli.
T qdim etm sinl r biz
h r tutuqu unu,
h r fizulu.
Rahat qoysunlar
ziz xatir sini
böyük ustadların.
Gizl nm sinl r arxasında
ala-çiy zb rl nmi adların.
Bir armud üstünd dir,
deyib atalar,
ayının yüz oyunu.
Sözün var, söz danı .
Ar ın alıb ölçm
Ss tirl rin boyunu.
S tirl r müxt lif olur, o lan!
Sözl r müxt lif olur!
S tir var ki,
v zni,
çürük qoz kimi,
sözl rl limhalim dolur, o lan!
Söz var ki, bir e id n
bir d e its ,
yorulur, o lan!
S n tin yolu n asfaltdır,
n cı ır.
S n tkar,
bal arısı kimi
yüz çiç k g zir,
bir damcı bal yı ır.
Dem y layiq sözün yoxsa,
yazma!
S n ki, kankan deyils n,

quyu qazma!
H m d bu q d r d rin.
Özün dü rs n,
zill td keç r günl rin.
Ç rçis n, n dir?
Yükün el bıçaqdır, iyn dir.
N üçündür bu q d r iyn ,
Elav edirs n
h r sözün ,
her dediyin ?
Fikrin
dü m nl vuru maqdırsa,
iyn silah deyil.
eir,
m tni v v ld n m lum
dua deyil,
nikah deyil.
Çıxart, o qara eyn yi gözünd n!
Mü t beh olma özünd n!
H yata m h bb tl bax!
eir d h yatın bir parçasıdır.
Yeni yolları biz açmasaq,
kim açasıdır?
V t nda ,
i da ,
yolda ,
kim açasıdır?
Axı
b s kim açasıdır?

1954

E R, V Z N V M H B B T HAQQINDA DASTAN

N v znd yazım ki, m n m h bb tin acı, irin sözünü,
Yekn s klik yell riyl soldurmayım alovunu, közünü.
Onaltılıq çoxotaqlı geni , yek bir m nzildir,
Yax ı-yaman, n yin varsa, yı için , doldur bir-bir.

On be lik d tutumludur, yazma a da asandır.
Ancaq yek v znl rd yazmaq xeyli nöqsandır.
Ondördlük heç b d deyil, sevir m bu v zni m n
Ancaq neyl y s n ki, yan bölürl r h rd n.
Onüçlük d ara-sıra yarayır i ,
Ancaq onu tutub durmaq olmaz h mi .
Üç bölgülü onikilik v zn d var
Ah ngind oynaqlıq da, hüzn d var.
Onbirlik göz ldir, onu biz, g r k
l dib yormayaq, seyid atı t k.
Onluq da var, bazan kasaddır.
Çünkü ba qa v znl r asandır.
Doqquzu i l d n azdır, az,
Üç v üç, yen üç yaramaz.
S kkizlik d çox yax ıdır.
On altının qarda ıdır
N deyim, yeddilikd n:
Bir dastan yaz ist s n.
Bir d var, altılıq,
h m kiçik, h m qırıq.
Be lik v zn var,
Bilir u aqlar.
Dörd hecalı,
Cüt haçalı.
Üç heca,
Asanca.
N ki,
ki
M n,
s n
birdir.
Soru mursunuz s rb st hanı?
G lib versin,
v zn v qafiy meydanında
kamal imtahanını!
Burda qurtarıram v zn söhb tini,
ndi ba layıram t svir etm y
bir g ncin bir qıza olan m h bb tini.

Sevdi, sevildi
Sa lam insana m xsus
bir h v sl .
Sevdi,
n F r had,
n M cnun,
n d K r m kimi.
N da yondu,
n z ncir taxdı,
n d yandı,
d d K r m kimi.
Sevdi qızın inc belini,
yum aq telini,
qaydasında ç hrayı yanaqlarını,
öpü üçün,
mayalı x mir kimi, qabarmı
dodaqlarını.
Sevdi xırda m m l rini -
Qalxıb-yatan sin sinin m rm rini:
V m h bb tin n çılpaq sözl rin
açıq olan
qulaqlarını.
B növ n f sini sevdi.
Yeri ini, duru unu, s sini sevdi.
Yanmaq üçün sevm di, yox.
Zövqü, n ni danmaq üçün sevm di, yox.
Di l rinin incisini sevdi.
qlini, dü ünc sini sevdi.
Söhb tini-sözünü sevdi.
Ehtiras dolu baxı mı
vücudunun ip k paltara yara ıq ver n
naxı mı,
irin v dl r dolu gözü sevdi.
Sevdi, n bildi ki,
canlı - insan bir qadını sevir.
nsan ünsiyy tinin,
insan mehrinin,
insanı m st ed n
dadını sevir.

B li, bir insanı, bir qadını sevir.
Dey n, a ız büz n var,
salonda.
Kimdir o, kim?
Yolda lar, yubanmayın,
riya x st liyi var onda,
H kim ça ırın, h kim!..

MAYAKOVSK

(Fantaziya)

C bh da larına

"M nim arzum budur ki,
q l m
süngüyl dursun yana ı,
Qurultayda eir i ind n
hesabat versin Stalin!"
Bu s tirl ri yazan usta lin
nec qıydı s n ?
Heyhat...
B ra tçin yoxdur d lil.
Mayakovski - "qatil!"
S n öldürdün,
eri sıra ç kib, duran
döyü çüd n birini.
S n öldürdün ölk min airini!
Öldürdün, buna yox ik n s nd haqq.
Bilirk n bu cinay t
ür kl ri qanadacaq.
Bu, yalan deyil,
Mayakovski,
of... "qatil!"
Söyl , Mayakovski,
o qaynar q lbind
bu köhn ,
sarı günl rin,
sarı x zan ax amı kimi x st ,

bir fikri nec b sl din?
S nin ki, yan ını gündüzl ri i ıqladan
H r s trind
qaynayırdı acizliy qar ı kin.
Gözl rimd canlanır
x yalı,
o gec
o sakit çöhr nl ,
iti baxı larınla,
yalnız s n m xsus
sad lik vüqarınl
göründün danı ıq kürsüsünd .
M n o günd n sevdim s ni,
bir ustad kimi.
S sin bu gün bel ,
qula ımda çınlayır,
yilib qırılmayan
xas polad kimi.
S n,
köhn erin o sısq
qamı belli daxmasını yıxa-yıxa,
yaradırdın yeni erin
göyd l n binasını.
Geni addımlarla a ara
tarixin körpüsüz yollarını.
Bu günün qollarıyla
qucaqlamaq ist yirdin yarını.
Deyirdin:
- Kür miz
sevinc az yararlıdır.
Qoparaq n ni, g l c k günl rd n...
Mayakovski,
Mayakovski,
b s n d n
durdun,
yollar olmadan yan?
Vurdumu yüks li qanadını,
imkan ıldırımları?
"Bu, bir yol deyil,

örn k olmasın..." des n d ,
yaxanı qurtara bilm zs n, gende.
Q lbimiz nifr tl doldu, bil,
öldür rk n air Mayakovskini
Mayakovski - "qatil".
Kimdir o,
kitabları varaqqlayan?
Kimdir
üzün "De koti" tirli
yaylıq tutub a layan?
"...Lyubovnaya lodka
razbilas o bit!"
Yet r! Kiri!
S n deyildinmi
ona k f n biç n diri-diri?
" eri er böhtandır.
Dili yamandır.
Yazdıqları kütl d n uzaq,
Onu kims oxumayacaq", - dey ,
üzünü tutub yana,
acı-acı gül rdin...
"... bax,
b y nm yir Aleksandr Sergeyeviçi,
r ssam adını da ıyan irçi?"
ndi bu n dir, ey "dost",
T rk etmiş n
köhn qını,
S tirl rind n arayırsan
h yatla döyü n
duy uların qır ınını.
ndi s sin g lir:
"O böyük insan
sı madı ç rçiv y .
H yat qırdı g misini..." – dey .
"Onu öldürdül r", - deyirs n.
"Qatili oldu mühit!
O böyük air
bol evik q libin
sı dıra bilm di

talantını,
parça-parça do radi,
x nc r qını..."
Sus!..
Aramızda keçmi d n qalma
casus!
Bizi inandırmaz,
bu saxta yaxınlıq...
Ey sr- sr dala qalmı
srda ,
bu, s nd n qılıq!
Matahını satmaqçın,
ölüm x b ri gözl y n
tabutçu kimi,
sevinm !
Sus!
U ursuz!
Q rib deyilmı bu dönü ,
ey "dost"!
Nec anladın indi,
onun düyümlü misralarını?
Nec tapdın,
o "tapmacaların" açarını?
Q rib dir, ey "dost",
çox q rib dir.
"T miz s n t" müridi!
Mayakovskiy s cd edirs n indi.
Lakin aldanma,
V t nda , aldanma!
Yersiz alı ma, yanma.
Aç, oxu,
o partbilet kimi,
qaldırılan kitabları!
Gör n deyir:
"...Ey g l c klil r!
eirl rimi tapark n bir r-bir r,
unutmayın, yalnız,
onlara köhn ,
f q t

müdhi bir silah kimi, yaxla mız..."
Get, aç köhn kitabları,
bir d oxu!
Sevgilil r müsib tind n
gözün getm sin yuxu.
Biz d oxuduq onu,
lakin olmadıq
o yolların yor unu.
Yolumuz ayrıldı
17-d n b ri.
Biz yet r olmadı
köhn rübabın tell ri.
Sözümü anlama qeyb t kimi,
Sevir m Pu kini d
Fikr t kimi.
Lakin vur un deyil m...
Dem k,
s cd , t qlid yollarında
yor un deyil m!
Neçinmi sevdim Mayakovskini
m n?
Oxu, b lk , anladın
bu sözl rd n.
M n tüpürdüm hüsn xal yapı dıran
airl rin yoluna.
Durdum yeni erin qarovuluna.
"Tunc misralar durmu s f ,
hazırdılar ölüm
v ölümsüz r f ..."
Udaraq bu günün havasını,
könlümd böyütdüm
erin g l c k sevdasını.
Yolumda kims cı ır salmamı .
M n el bir maestroyam ki,
dindirdiyim bu tell ri
kims çalmamı .
N q m,
dar qulaqlara xo g lm s
n m m!

M ni "candan ist y n" dostlar!
Daha bir iddiam var:
Neyl yim, acıdır dil.
"Dostlar",
bir d f anlayın ki,
d biyyat Braziliya me si deyil.
Deyirl r,
meymundan tör yib
nsan o lu.
Amma
n g r k var, yenid n
meymun olma a!
Pasportla ma ba lanmı d biyyatda.
Qorxuram yaxın bir gün
m zardan qalxa ill r.
Acı-acı süz s ni, dey :
- Tfu, s n üler!..
El is ,
Ya asın Mayakovski!
zin verin,
m n bir haqq üçün,
izin verin, deyim:
- lvida! lvida,
ey böyük air,
ziz Volodya!

1936

TAP IRIQLI M RD MAZAR

M rdimazarlar müxt lif olur,
dey k, cücül r kimi, mikroblar kimi.
l ri d müxt lif olur;
cibgirlik kimi, qumar kimi.
M rdimazarın bir çe idi de var –
tap ırıklı m rdimazar!
Bel birisi, qalxdı kürsüy .

Yeddi arxın suyunu
qatdı bir-birin .
Yüz quyruq qoydu
airin bir erin .
Niy qazdan yazıb?
Qaz hara, eir hara?
Niy m h l qoymur yolda
mal-davara?
Bir deyib,
bir r yas t hey tin baxırdı.
Axı, gözünü yumub atdı ı
bu çaxır da
birovuz çaxırdı.
Dedi.
Doydu.
Dü dü kürsüd n.
Az qala, qovuq kimi partlayacaqdı,
adam üzün göst rdiyi hirsind n.
O, kürsüy t k qalxdı,
ordan t k dü dü.
Ancaq, boynuna
v zif götürmü dü.
Fit ver ni,
d hm rl y ni vardı.
Bir sözl , bizim m rdimazar
adi yox,
tap ırıqlı m rdimazardı.

fevral, 1962

"B Z -B Z " AZARI

"B zi yazıçıların
b zi s rl rind
b zi nöqsanlar var ki,
biz mane olurlar;
b z n çox, b z n d az.
B zi hallar da olur...
Görürs n ki, yazıçı...

lb tt , bu yaramaz!
B zi yolda ların da
b zi çıxı larında,
görürs n b z n,
b zi nöqsanlar t krar olur".
Bu "b zi-b zi"l ri
e itm kd n, do rusu,
qula ımız yorulur,
ba -beynimiz yorulur.
Soru arsınız, niy ,
"B zi" deyir m m n d ?
Adlarını ç kmir m
bel b ziçil rin
bir-bir, yeri g l nd ?
Bu b zi-b ziçil r
bir deyil, iki deyil...
Onlar builki deyil,
Onlar bildirki deyil.
M nim b zi dem kd ,
lb tt , m qs dim var...
Qoy ibr t d rsi alsın,
bir, ya iki n f r yox,
bütün bu "b zi-b zi"
d rdin tutulanlar!

1954

ER N GÜCÜ

limd t z q zet...
Ba lıqlar -
irili-xırdalı
s p l nib h r yana.
Q rar, m qal , x b r.
Neç zavod, neç kolxoz qabaqcıl.
Dala qalanlar da var.

Ür kaçan sözl r çox,
t k-t k yalanlar da var.
Fotolar orda-burda,
Fotolarda adamlar.
Ma m, gübr , ximz h r.
Kök, cins in kl r.
Faizl r c rg -c rg .
Sıfırla qurtaranı var.
Sıfırla ba layanı var.
Bir küncd
ayıbalası k rpic kimi yı ılıb
eir sütunu.
H r yandan hamar.
n hamarlıqdadır,
n k l -kötürlükd .
N sı allı sözl rd ,
n atmacalardakı kürlükd .
Qafiy l r düzülüb:
canı - can yerind ,
qanı - qan yerind .
Növb tçi milis kimi dayanıb
qoca Lo man yerind .
Nimda t behl r
düzülüb yan-yana.
Xüsusi yer ayrılıb
s rvboylu,
püst dodaqlı canana.
vv l, göz g zdirdim öt ri.
Sonra dedim:
- Yax ı-yax ı oxuyaq, gör k, n var.
"...B xtim gülzarına..."
Bu n dızılıtdır bel .
P nc r ü sind
vurnuxur t k bir çibin.
Bükdüm q zeti.
Milç kqıran düz ltdim.
Yaxınladı m yava ca,
barma ımın ucunda.

Dedim el vurum ki,
lap yerind qalsın.
Bird n bo aldı lim,
Qoy ya asın, n olar,
N d yi r,
dünyadan gets ,
bir m rdimazar.
Milç k qaldı yerind .
M n d g lib oturdum
masamın arxasında.
Açdım q zeti.
Ba ladım yava -yava
oxuma a eri.
Tıp!
Bu n dir bel ?
Ey vah f l k!
P nc r ü sind n
ölü dü dü milç k.

1965

BEL L R D VAR

Bir t nqidçi dün n gördüm ma azada
Yetmi d n q l m alıb,
Pul vermi di qırx ba lama ka ıza da.
Gördüm yaman acıqlanıb.
Alnında t r muncuqlanıb.
Hey güc vurur,
Il irdi;
yük a ırdı.
Q l ml r d yek l odun kimi
gördüm, çiyini a rıdır.
Dedim:
- Dostum, n z hm tdir!
N zill t, n ziyy tdir.
Dedi:

- ndi a ırdır bu.
Yazılarda yüngüll r.
G r k, yazam.
Aydın ola xeyirl r.
Dedim:
- Dostum, heç olmazsa,
söyl , kimdir qurbanlı ın?
Dedi:
- Çoxdan tullamı am
m n da ını yamanlı ın.
Z nn etm ki, indi,
ancaq söz dey r m üz gör .
- Bu ehtiyat kiminçündür?
Bilirs n, de biz , gör k!
M n dü ündüm, dedim: - A dost,
y qin tarix yazacaqsan.
Dedi:
- Yox, s hv el yirs n.
Çoxalmı dır tarix yazan.
ndi ki s n tapammadın,
qoy m n deyim m rd-m rdana.
st yir m t nqid yazam
ba ladı ın o dastana.
Dedim:
- Dostum, axı m nim
dastanım ki bitm mi dir.
Dedi:
- Olsun, n f rqi var,
guya ki, bu ç tin i dir.
M n yazaram ba dan-ba a
n fikrim var, n sözüüm var.
S n d ki, öz i ind ol,
dastanını yazıb qurtar!
M qal md s hv olarsa,
bundan n q m!
Bilir al m.
Boynum vardır, m n d varam.
Bir m qal yazıb yen ,

bütün s hvi ba dan-ba a,
öz boynuma m'n alaram.

Dedim:

- Dostum, bu alverd n, söyl ,
s n qalan n dir?

Dedi:

- öhr t,
yax ı, ya pis.

Qalan eyl r fsan dir!

1950

T N Q D N C B S N T D R

(Açıq m ktub)

v v lc tanı olaq!
Baxaq bir neyimiz var:
sakit, t mkinl , s ssiz.
Bir götür-qoy el y k.
Gör k air n eydir,
anlayaq t nqid n dir.
Bolk , bu iki s tri,
siz mon irad rutub,
dey rsiniz: - air - ey?
t nqidçi - n ?
M lumdur,
bu dild yazan özü,
n yuvanın qu udur,
nec nüsx , n tumdur.
Rica edir m,
bir az t l sm yin,
s br edin!
M n bir balaca ç kim
cilovunu Peqasın.
Siz d , dartın bir q d r
yüy nini t nqidin.
Bir m n qulaq asın!
M n sizin klinizi

tünd-qara bir q l ml ç kmir m.
Yox, çünki siz,
hamınız bir biçimli,
bir yeyim, bir içimli
adamlar deyilsiniz.
T nqidçi var, gör nd
hörm tl qar ılayıb,
x st olsam da, bel ,
g r k aya a duram.
El si var,
r hm tlik Sabir demi ,
fikrini qan-qan görüb,
qorxuram.
T nqid, yarınmaq deyil.
T nqid, barınmaq deyil.
T nqid, yeddi oxuyub,
birini qanmaq deyil.
T nqid, n cib s n tdir.
N hökm, n minn tdir.
T nqidi t nqid ets m,
bir az d rin gets m,
arzum budur sözümü
götürm sin özün ,
s n ti, eri sev n,
fikri açıq, q lbi gen,
qeyr tli, m rd, xeyirxah
t nqidçi yolda larım.
Bir s ng rd biziml ,
böyük s n t u runda,
döyü n vaxtda larım.
T nqid var ki, n q d r
a ır, amansız olsa,
o q d r xeyri çoxdur.
Sı allı, s ks k li,
s tirl ri l k li,
yüz eyhamlı, kölg li
t nqidin h m air ,
h m d onu yazana

vallah, bir xeyri yoxdur.
T nqid d i növüdür.
Bu n zordur, n d güc.
N g r kdir t nqid
z h r, duz, iyn , ülgüc?!
st yirs n sözünü
kükr y n alovla yaz,
ist yirs n buzla yaz.
Birc rti unutma!
N yazsan, namusla yaz!
N rgiz asfaltı de ib,
ya ıl bir alov çıxıb.
air yazıb.
T nqidçi
Heyr t edib, karıxıb.
N rgiz asfaltı de sin?!
Heç bel d ey olar?
Bir balaca dü ünüb,
verib yek bir q rar.
"Quru asfalt altından
n rgiz göy rm z!" - deyib.
Sonra da uzun-uzun
s n tkara d rs deyib.
Deyirl r, h r oxuyan
Molla P nah olmayır.
Bir lav m var m nim,
bu do ru fikr dair.
Vaqıfl rin özü d
H yatda cürb cürdür.
Biri yazır, yaradır,
Biri baxıb köçürdür.
Biri xalqın, V t nin
anı, iftixarıdır-.
Biri avamlı ıyla
H m srini xar edir.
Dem yin, t nqidçiy
m n qara dam a vurdum.
S rin su axtarıram,

susayanda bir udum.
N cin m, n eytanam,
m n d adi insanam.
Yazdı ım eirl rin
yax ısı var, pisi var.
S n t istehsalatdır,
qazancı, itkisi var.
Sözümd n incim yin,
çünkü özün gör ,
yeri var h r m yin.
M n erimi oxuyum,
siz köhn sitatları,
"Sevgili" vaxtda larım,
T zkir doktorları!
Filan-filan srd ,
filan cüngün
möt b r elm kandidatları.
T zkir , cüng dey nd ,
z nn etm yin m n elmin
leyhin gedir m.
Yox, yox, tövb ,
M n ancaq
deyir m, t zkir d ,
cüng d lazımdır biz .
Lakin köhn v r ql r
hörm tl yad edilib,
kölg salmasın, g r k,
müasir üstümüz .
S n t d neç növdür,
ciddisi, mizahı var.
nsan canlı m xluqdur,
sevinci var, ahı var.
T nqidçi qa qabaqla
oxuyur bu sözl ri.
Bird n, çil toyu unu
tülkü aparmı x sis
qarı kimi qı qırır:
"Ay aman, hay qoymayın!"

Xalqa böhtan atdılar".
M n bel hay-küyl r
çoxdandır öyr mi m.
Ancaq qı qırma, yolda !
B lk ür yi x st ,
s bi x st l r var.
Bel gurultu salma!
Bird n qorxar u aqlar.
vv lc d n g lin, biz
bir m s l ni q ti
aramızda sözl k.
Dediyimiz q sd n
n bir irad axtaraq,
n d ür yimizd
qalsın bir übh , bir kk.
N des k, g lin, dey k,
t miz ür k dilil .
N üzgör nlik olsun
arada, n d hiyl .
Yax ıya yax ı dey k,
pis pis, aydın, açıq.
N q r z, kin i l d k,
n la la ı, n acıq.
N m n yazdıqlarımı
n n m üçün yazıram,
n d siz elminizi
bo çaya bükürsünüz.
Qüsürüm, günahımçın
m n cavaba hazıram.
yriy yri dey k,
düz , g lin, dey k düz.
Yenilikd n qaçmayın.
H r d f ,
yeni sözü g l nd ,
t r-t l sik,
iki dırnaq açmayın.
Çünkü h r d qiq niz

v v l k i n b n z m i r .
B d n d h u c e y r n i z
b e l d y i i r h r a n .
n d i s a v a d l ı o l m a q ,
c o x e y b i l m k , d e m k d i r .
B a y a q d a n s a v a d u c u n ,
b l k y e t r d i " B u s t a n " .
B i r e y i , s n b i l m i r s n ,
N i y , g r k , p i s o l s u n ?
N i y a i r d e y n l r
u b h l i o l m a l ı d ı r ,
s n i n b u t u n d e d i y i n ,
g r k , u b h s i z o l s u n ?
M n d e m i r m , y e n i l i k
y a x ı l ı q l a k i z d i r .
S n d h o k m v e r m k i ,
n y e n i d i r s , p i s d i r .
D a d a u s t q o y m a s a q ,
u c a l a r m ı b i n a l a r ?
T o r p a q d a x m a d a b i r d ,
i n d i y a a m a q o l a r ?
T y y a r m i z v a r i k n
a r a b a y a m i n k m i ?
T r a k t o r u o l a n l a r
t o r p a ı x ı l a k m i r !
D e y i r s i n i z a r a b a
h l b i z g r k d i r .
B l k ... a n c a q k i , b i z i m
s o h b t i m i z d u n n y o x ,
b u g u n d u r , g l c k d i r .
G l c k - y e n i l i k d i r ,
o y r n i d i r , b i l i k d i r .
Q u r d u u m u z b u d u n y a
y e n i l r d n y e n i d i r .
n s a n o l u d e y i l s ,
y e n i l i y m e y l e d i r .
B l k , b u i n s a n s o z u
s i z m u c r r d g l i r .

nsan dey nd , ancaq
gözünüzün önün
x bis, b dniyy t g lir.
Yox, m n dediyim insan
x bislikd n uzaqdır.
O insandır ki, bu gün
sökür, qurur, yüks ldir.
Yer üzünd n böyük
s ad t dünyasını
z hm til yaradır,
mütl q yaradacaqdır!
H rd nbir açıq-aydın
m n sizd n gileyl nir,
yeri g l nd ,
bir az sancıramsa,
n olar?
M nim d b d nimd
sizin küt iyn nizd n
göyn k yaralarım var.
Bir d gördün, bir n f r
bozba ı duzsuz olub,
papirosu ucuz olub,
ya da di a rısından
bütün gec yatmayıb,
ev hlind n kims ni
qıymayıb, oyatmayıb,
s h r tezd n,
q l mi götürüb t r-t l sik
"Babam m n kor dedi,
"rast g l ni" vur, dedi" –
deyib, dü üb üstüm .
B lk d , kor dem kd ,
qoca haqlıdır, ancaq
erin t qsiri n dir,
söyl , acıqlı "qoçaq"?!
Dem k ki, bu madd
birdir v ziyy timiz.
Qar ılıqlı d yibdir

sizin m n ,
m nim d siz
ziyy timiz.
Madam ki, i bel dir,
bu n haydır, n küydür?
liniz hey i l yir,
diliniz hey üydür.
Q l m-qül m bolsa da,
ka ız ucuz olsa da,
axı, yer qalmamı dır
s br adlı kasada.
nandırırım sizi:
M n dilini bilir m
h m arfanın, h m sazın.
Ancaq bir t l bim var:
h r n yazmı olsanız,
öz adınızdan yazın.
Xalq, oxucu adından
yazmayın: Filan, filan!
S n t idman deyil ki,
qazansın çox tullanana...

1959

ZAH

H r biçil n taxıl deyil;
sünbülü var, samanı var.
H r t nqidçi paxıl deyil;
yax ısı var, yamanı var...

1958

KARVANIMIZ GED C K

N qumlarda d v l pirl ri...
N havada zınqırov s sl ri...
Köçümüz indi
rezinli t k rl ri
saniy d yüz d f h rl n n

135

ma ınların üstünd dir.
Yolumuzda mane olsa,
fit veririk,
qulaqları cingild yir.
Üfüqd Gün
alov yallı bir kür n.
- B s bu s sl r n dir?
- Alaba lardır hür n.
- Hürsünl r!
Il rı onlar hür -hür
keçib-getdis zınqırovlı karvanlar;
sür ti saatda yüzd n artıq
ma ınlara n var.
N q m!
N q d r hürür
hürsün, alaba lar!

1957

Dam a

ÇE D-ÇE D NSANLAR

nsan var ki,
dedikl ri h qıq tdir.
Acı olsa sözü, yen
q dir bil n insanlara bir nem tdir.
nsan var ki,
cır arı t k sancır;
demir, bu da candır,
bu da tdir.
nsan var ki,
çullu dov an n dir,
öküz bel sı ar gen a zına!
N özün r hmi g lir,
n d r smi dövl t kitabxanasına...
Bildiyind n yazsa, yazsın,
c h nn m !
N eybi var?
Ancaq yazır, yazdı ımın
H r cüml si - q tnam ,
H r k lm si - r smi q rar!
lind ki q l m deyil,
sanki, milis a acıdır!
Bel getm , yol ba lıdır!
Bel getm , yol haçadır.
Heç olmazsa, i ıqforun
qırmızısı, sarısı var,
ya ılı var.
Qırmızıda dayanırsan.
Sarı yandı -
gözl yirs n, bir anlı a yubanırsan.
Ya ıl yandı - yol açılır...

Bu zalımın "h "si yoxdur.
Q z bind n dil tutulur.
N fikrin i ıq dü ür,
n yazma a qol açılır.
O h r eyd n x b rdardır:
Musiqini zb r bilir,
R ssam i i... Paho!
Onun n mük mm l bildiyidir
Memarlıq... Eh...
Alaba ın hinini o,
özü tikir.
eir - burda llam di, bilicidir.
N sr - ona aydın-açıq l içidir.
S hn - i, buna n var!
O ya ayan m h ll d
düzülübdür c rg -c rg afi alar...
B s, qüsuru onun n dir?
Niy varı bir qayçıdır, bir iyn dir?
El sin yeri vardır, des k, b li,
nsan var ki, simüz r n sib olmu ,
nsan var ki, tünd bib r n sib olmu ,
nsan var ki, n çarıqdır, n d kö ,
nsan var ki, tut qıçından, at dalına;
a zı hara dü , dü !

1958

DAM A

(Rü v txor Binamusoviç açıq m ktub)

Saçları ya v kimi qapqara,
ya yumurta sarısı,
ya tünd q hv yi,
m xm ri piv kimi.
Q lbini arayıb axtarsan,
dib kimi,
bu fikirl ri taparsan, ancaq.
Neyl y k alaq!

Kimd n alaq?
Nec alaq?
Gündüz alaq?
Gec alaq?
Ucdantutma hamıdan,
yoxsa seç -seç alaq?
Pul var, pul alaq!
Yoxdu, imar t, pendir, ya ,
Xalça, palaz, keç alaq!
Lap b d ba ı,
f r alaq,
beç alaq.
Nec olur olsun,
nec ya ayır ya asın xalq,
biz alaq, alaq!
Geliri i tahasından az olsa,
ovqatı t lx olur.
Deyinir... deyinir...
Tutasan yaxasından, dey s n:
- Y ni, s n d ki is n?!
Arvadın özg puluna geyinir.
Yatdı ın yor an-dö k,
yediyn xör k,
qızının ba ındakı örp k,
m nzilind ki limon a acı,
içi büllur dolu servant,
dörd bir yana düzdüyün
qayırma çiç k,
qapı p nc r l rd ki p rd -ip k,
hamısı rü v t pulunadır.
S n d ki i qoymusan adını!
Rü v t alıb saxlayırsan arvadını.
B lk , e idib bunu,
Rü v txor Binamusoviç dey r:
"B s m nim pulum yoxdur, m g r?
B s m nim maa ım?"
- Yum kalafa a zını!
Dayan!

Haray salma!
O xidm t yerini d
rü v tl almısan.
G lininin yum aq ba ma ı,
qarda ının iki çe m ota ı,
hamısı rü v t g lib ba a.
O lunun kostyumu,
ayaqqabısı,
qol saati,
cib bıça ı,
bacının qızıl z ncir qolba ı,
hamısı rü v t düz lib.
Gözüm soxma,
birgünlük kef m clisin
b s el m z maa ım.
H l lik girl s n ba ını,
h l lik saxlasan da,
yezn nin adına yazdırdı ın
t z "Volqa" ma ını,
bel getm z.
Tez-gec ver rl r,
suyunun a ımı.
Y ni, s n d ki is n!
Gözün girsin, o maa !
Bilirs nmi n layiq adın
n dir, s nin?!
A ın müq yy d qafiy si!
Anladınmı?!
Qulaq as!
Dara-bara salma!
Sus!
Rü v t puluna külf t saxlayan
d yyus!
ndi get, al rü v tini,
ala bilirs n.
Bu adla adamlar içind qal,
qala bilirs n.

1962

RÜ V TXORLARM RS Y S

"Ax, nec kef ç km li yyam idi.
Ondaki övladi-v t n xam idi..."
Rü v t alırdıq azı - az, çoxu - çox.
Puldu, qızıldı, ya da ey, f rqi yox.
mr el yirdik cibi tox, qarnı tox.
ndi n dir? Qoyma-haray, qorxhaqorx,
Xalqa a ır gün, biz bayram idi,
"Ax, nec kef ç km li yyam idi".

Gör nec bir döndü bu b xtin üzü,
yrini düz, yri yazırdıq düzü.
Ruzi axırdı gec si, gündüzü.
llini bir, ayrı yı ırdıq yüzü.
Sandı a pullar nec dam-dam idi,
"Ax, nec kef ç km li yyam idi".

Hansı la ım qaldı ki, biz oymadıq?
Hansı so an qaldı ki, biz soymadıq?
Çar ı, bazar, budka, dükən qoymadıq,
Aldıq, alınca usanıb doymadıq.
Süfr dolu günd nahar, am idi,
"Ax, nec kef ç km li yyam idi".

Biz ki iyik, m clisimiz ndi, bil!
Bizd v fa, bizd s xa gendi, bil!
Vardı bir az qorxusu h rç ndi, bil,
Yeddi ver n on ver n zam idi "
Ax, nec kef ç km li yyam idi".

Hazır olurdu n müf tti des k.
Gözd n itirdi balaca ki des k.
Tez düz ldirdi n sayaq i des k,
Yeddi des k, altı des k, be des k.
Barma ımız arif eyham idi,
"Ax, nec kef ç km li yyam idi".

Mü t ri bol, i l ri bol, al ı bol,
Ölk d bunca yox idi kontrol.
Yax ı girinc etdi bizi komsomol,
ndi, yedin, qusma a tez hazır ol!
Bir soru an yox, bu, n encam idi,
H r eyimiz, h r zadımız tam idi,
"Ax, nec kef ç km li yyam idi".

fevral, 1964

SUAL-CAVAB

(Sabir sa olsaydı)

*Köhn tas k ndin g lmi qadın müxbirin
Qeyr tke ovla söhb ti*

- Söyl yin k ndinizin indiki halı nec dir?
- Köhn ispalkom olan vaxt nec ydi, el c dir,
- Yeni m kt b açılıbmı? Ç kilibmi yeni yol?
- Yazı ırlar iki nazir, bu xüsusda bol-bol.
- Vaxtlı-vaxtında g lirmi d q zet, m cmu ?
- Keç n il n r olunanlar yeti ibdir bu cüm .
- Söyl , t mir edilibdirmi qira txana?
- Da ıyıblar, n yi vardısa, h r bir yan .
- Nec dir radionuzun son x b ri, konserti?
- M n qalmı dı m g r k nd-k s yin h r d rdi?!
- K m-k sir i l ri t nqid eyl yirsizmi, barı?
- B zimiz eyl yirik, leyk bo azdan yuxarı.
- Ala a, pambı a kolxozda gedirmi ki il r?
- N dedin? A zına alma bu sözü, r qızı, r!
- Nec bir, söyl , dilin g ldi, soru dun bunu s n.
- Qızıyet r, A ca, Tamamla i çıxsın Gülh s n?
- Ölmü ük biz ki gedib arvad i ind n yapı aq?
- Qadın azadlı ı!
- H !.. Sübh kimi, g l, danı aq.

1962

ORA K N MÖVÜC OLMU LAR

(Sabir sa olsaydı)

Ay haray, bir neç air, neç nasir kimil r
Aldılar il rin yepyek jurnalımızı.
Neyl y k, harda yazaq? Harda g lird n barmaq?
Dü ün n varmı gör n bir bizim hvalımızı?
Ev dolu, cib dolu, portfel doludur, çanta dolu.
Hey yazır, hey yazır; harda sataq malımızı?
H l bax s n bu mün qqidl r , hazır dayanıb
Z hr dönd rm k üçün günd bizim balımızı.
Körp yik biz böyü k naz il , nem tl g r k.
Çox da gend n baxan h r k s gör c k çalımızı.
Bizi çox danlamayın, çap el yin h r n ver k.
Saf-çürük eyl m yin d ymi i, ya kalımızı.
G rçi az ey bilirik, h r ey quyruq qoyuruq.
Köhn siml rd vv ld n vururuq xalımızı.
l m k, z hm t qatla ma a meyl etm mi ik,
Ne d , zövqd biz görmü ük iqbalmızı.

QORXURAM

(Sabir sa olsaydı)

Taksi ma ınla çıxıram yollara,
oferi lülxan görür m, qorxmuram.

Gah zooparkda g zir m s llimi,
h r cür heyvan görür m, qorxmuram.

Ba lı, d mir çaxçaxın ardında çox
mürgülü aslan görür m, qorxmuram.

Modaya vur un bala meymunları,
az qala, üryan görür m, qorxmuram.

T nqid dü mü neç g nc airi,
"qanına q ltan" görür m, qorxmuram.

Gah bitirib iclası, d rhal, yen
bir yeni elan görür m, qorxmuram.

Ba da, ya plyajda papaq - yan g z n
t pt z xuliqan görür m, qorxmuram.

anısı, ncirl ri s f-s f duran
ba ları viran görür m, qorxmuram.

D st si yüz-yüz qaçı an küdrüd ,
t k bala ceyran görür m, qorxmuram.

Sözl ri zb r, quru natiql ri kürsüy
qalxan görür m, qorxmuram.

Böyl üca tl , sözün do rusu,
neyl yim...

Qoy olanı söyl yim:
Yerlip r stlikd hün r göst r n
arxah nadan görür m, qorxuram.

Bis b b qorxmuram, v chi var –
Fikrini qan-qan görür m, qorxuram.
D ym s l r onlara, mikrob kimi
günb gün artan görür m, qorxuram.
Qorxuram, qorxuram, qorxuram...

1962

V

Bir v t nda o lunun
adını "v " qoydular.
Demir m, q r zl , ya
sev -sev qoydular.
Qoydular,
çünkü adı uzun siyahılarda
"V "d n sonra g l rdi.

Yamanca gün saldı
Onu bu "v" - "v" d rdi.
Il r boyu çalı dı,
bir yerini d yi sin;
"V" d n qaba a dü sün.
Mümkün olmadı, ancaq.
Könlünd arzu yandı,
dilind v d yandı.
Onun adından qabaq, h mi
"V" dayandı.
Toyda, bayramda, yasda,
söhb td , ya iclasda
h mi dedil r ki,
filank s, filank s v ...
Ancaq bu "v" d n sonra
onun adı ç kildi.
Qovruldu, pör l ndi,
Yanıq K r m döndü.
Gözl rinin yuxusu,
xör kl rinin
tamam duzu, dadı ç kildi.
Gec l r yuxusunda qırdı
bütün "v" l ri.
Axırda "v" var dey ,
m hv etdi d v l ri.
Kitab keçs lin
bütün "v" l ri pozdu.
V t n sözünü gördü -
baxıb çox yer yozdu.
Dedi:
Canım qurbandır ana yurda, V t n ,
ancaq V t n sözünün
ikinci yarısı düzü,
daha xo g lir m n .
Ömrü boyu gözl di siyahıda adının
yeri d yi r haçan.
vv ld n nec "v" di,
"V" d qaldı axıracan.

Anlamadı ki,
“V ”d n qaba a keçm k üçün
arzu kifay t deyil.
Sin d od g r kdir,
ür kd bir fil gücü.

1968

**QON U PAXIL OLMASA,
BA Ç P R NEYL Y R**

Paxıl curb cürdür,
Kimini qon usunun canı sa lam
oldu u,
kimini qon usunun x st liyi çürüdür.
X st liyi dey nd ,
can yandı ndan deyil,
ba qa s b bd n do ur bu nisgil.
Paxıl baxıb deyindir:
- B xt v rin evin
n tez-tez h kim g lir!
yn vuran, qan alan,
sı alçı, küp salan,
daha, daha kim g lir...
Dava-d rman görürs n,
Hey da ınır, hey axır,-
dey sızlayır paxıl.
Kimi anadang lm ,
görürs n, paxıl olur.
Kimisinin ür yi,
get-ged paxır olur.
Kimisinin q lbin ,
paxılıq qurdu, gördün
mururla daxil olur.
Kimisi d görürs n,
q fl t n paxıl olur;
dostuna baxır, olur,
Kimi bekarçılıqdan,
qüss d n paxıl olur.

Kimisi avam olur,
kütbeyin, cahil olur,
Kimi lli-ayaqlı,
hay-haray, paxıl olur.
lind n g lm y nd ,
qon usuna göz qoyur,
T klikd bacarmasa,
d st yı ır,
söz qoyur.
Nec , n sayaq olsa,
müxt lif paxılların,
bir ümumi r ngi var.
Ür k xırdalı ından,
darısqal qılı ından,
köhn qurdlar da ından,
paxıl olur paxıllar.
Qapqara çe m k taxıb
bu i ıqlı dünyaya
yana-yana baxırlar,
paxıllar.
O ru, rü v txor kimi
paxılıq da pis addır.
Görünür, paxılların
bazarı
çox kasaddır,
Adam var paxıllı ı özg sind n
borc alır.
Görünür, paxıllı ın ölümün az qalır,
paxılıq da qocalır.
Qon u paxıl olsa da,
ç p r ç km y k ba a,
Xeyirxah insanların,
gücü çatar
ba ları
onlardan qoruma a.

dekabr, 1962

YALTAQ

nsanlar m k ç kir, t r tükür
Kimi ev tikir
Kimi da sökülür.
H r nin bir i i var, bir s n ti.
Ancaq nec gizl dim h qıq ti
Yaltaqlı ı da özün s n t eyl y n var,
Bu da bir döldür - yaltaqlar!
El z nn etm yin
yaltaqlıq asan i dir.
El söhb tdir, gülü dür.
Yox.
Zarafatdırmı, h r gün,
nimda köyn k kimi
üz-gözünü d yi dir;
lazım olan vaxt n görün,
lazım olan vaxt qa qabaq el ,
h r gün qar ıla müdir l ri
gül -gül ,
yil - yil .
Bir x zin dar sandı ın gözünd n
lazım olan xırdanı, skinası
tapıb çıxaran kimi,
çıxart lazım olduqca
heyr ti,
nifr ti,
riqq ti, t b ssümü
könül q f s sind n.
M har t l düz sözl ri,
r f mal düzürs n, el bil.
H r sözün öz vaxtı,
öz yeri.
Yaltaq var ki, açıqdan-açı a
müdir züy tutur,
Müdir olan yerd
yanını yer qoymaz;
yüz desinl r otur!

Gözl rin müdirin a zına dikib

durur,
lini ovu durur.
Dodaqlar yaylı qapı kimi
açılır, yumulur
Di l r, lazım g ls , qıcanır
q z bl ,
lazım g ls , iri ir.
Böyük yanında arıqlayır,
kiçik yanında i ir.
Yox, qarda lar!
Yaltaqlıq asan deyil.
n ç tini budur ki, bird n,
da qayaya rast g lir.
Onda nec !
El müdir rast g lirs n ki,
ür yi - filiz külç .
N t rif h rar tind n bo alır,
n yarımaq möhürü götürür.
Nec t rif des n, d ,
bu qula ından alır,
o birind n ötürür.
Onda ba layır yalta ın qara günü.
Qara buludlar alır
ba mın üstünü.
Axı, yalta ın ayrı pe si yoxdur,
Olur sudan çıxımı balıq kimi,
süpürg qaba ına dü mü qalıq kimi...
übh siz, i siz qalar yaltaq,
biz ucuz t rifl r uymasaq.

1963

ANON MÇ

Qaranlıq gec l rd
qara fikirl rini
qara q l ml yazdı
köhn v r q üstün .

Sa anaydı, yazdı sol liyl .
B zi sözü q sd n s hv yazdı,
b zisini savad k mliyind n.
Özünü fa ır q l m verdi,
yaz mliyind n.
Yazdı, o yan-bu yana baxa-baxa,
yazdı, h r h nirtid n,
h r s sd n
qorxa-qorxa.
Yadına saldı söhb tli ri, zarafatları;
görsün l g l n n var.
Bir-bir tutu durdu
uydurmaları, yarımfaqları.
Hey dön -dön açdı, tökdü yadda ını;
görsün, yen n var.
Gözl ri qan çana ı
a zı qupquru.
Barmaqları yazmaqdan qabar -
y ç k n burun,
darı d nl y n qulaqlar.
Yazdı: "N m rdimazaram,
n paxıl.
Haqsızlıq görüb yanırım, axı.
X ttimd n bilin r nec dilxoram.
mza qoymuram,
düzü... qorxuram.
Çünkü bu adamın dayısı o lu
bizim müdirin xalası n v sin
elçi gönd r c k, deyirl r.
Y qin ki, toy ed c k,
üç gün, üç gec ,
izdihamla, brilyant üzük ni anla.
H l lik siz i d n çıxardın onu,
m n d g l n m ktubumda
yeni be n f ri
if a ed r m, in aallah".
Bel m ktub m nim üstüm yazılmı ola,
f rqi yoxdur, yay ola, qı ola,

çıxıb küç eyvanına ba ırardım
m ktubun - anonim,
özün - anonim,
sözün - anonim.
Ax, anonimçi!
Ax, anonimçi!
S nin bacımı, ananı...
A lar gör ydim.

1963

KAFTARLI

Qoca bir vücud vardı,
göd kboy, uzunburun.
Söz-söhb ti bu idi:
zin!
Qovlayın!
Vurun!
Q rib adı vardı,
bu qocalmı ki inin.
Ad qoyanlar bilirmi ,
y qin onun i ini,
Mirz Kaftarlı!
B li!
Lap m tt l qalasıydı,
Kaftarlı!
Halbuki, o,
bir adam balasıydı.
Gör nl r deyirdil r,
budur gore n g lir.
Y qin ki, iy götürüb
nec d gör n g lir.
i-gücü h mi
böhtan, qeyb t, yalandı.
Köhn -köv n e m kd
müt x ssis eytandı.
"Filank s çox kefi kök,
dama ı ça ya ayır.

Filank s neç vaxtdır
çox bidamaq ya ayır –
Onun niyy ti n dir?
Bunun ill ti n dir?".
O iy l yib-cüyl yib
g r k bil ydi niy
o addır, bu kefsizdir.
" vzai-zaman" üçün
hansı yax ı, ya pisdir.
Kaftarlı çox gor e ib,
çox su bulandırmı dı.
ll rl köç-külf ti
bel dolandırmı dı.
H rd n klassikl ri
keçirirdi n z rd n.
Deyirdi: "Heç k s üçün
güz t getm r m n!
air bir vüsal üçün
al mi yandırarsa,
sülhün dü m nidir o!
V ssalam!
Aydın, qısa".
rini, böhtanını
Gündüz-gec yazırdı.
Gore nl r bilirl r
Hara, nec yazırdı.
Ba qasının göz ya ı
onunçun sevinc idi.
lind n yaxın-uzaq
bezardı, girinc idi.
Xalq da intiqamını
ondan yax ıca aldı.
Kaftar adı üstünd ,
bir dam a kimi qaldı.
Bel Mirz Kaftarlı
t k olsaydı, n vardı,
harda bir m rdimazar,
harda bir quyuqazar,
harda bir b dxah, murdar

görs nız, bilin: y qın
Kaftar o lu Kaftardır.
Neyl y s n ki, h l
belel ri d vardır.

1968

S TATCIL

Danı anda gülür.
Susanda gülür.
Dodaqları çırmanır,
üzünd n nur tökülür.
Söys n - gülür,
Öys n - gülür.
Döys n... yox.
H l görm mi m döyüldüyünü.
B lk di i a rıyanda ancaq
çatır qa larının düyümünü.
B lk ... b lk ...
Bir r ssam ist r m
onun klini ç k ;
papa ı h sir.
Altında da bu sözl r:
"Gül n adam".
Hüqonun yox,
müasir.
Ona deyirl r:
- Yolda müdir,
istirah t günü kuryer
yıxılıb, sındırıb aya ını.
O, çirm yir doda ını:
- Dem k, idar d yox.
stirah td ...
Aha...
Tez l atır ye iy .
Uzun-göd k sitatları çıxarır,
töv üy -töv üy .
Ba layır növb ti n sih tini:

"ctimai z ruri z hm t,
bax, n dem kdir...
Kapitalizmin g lir m nb yi
m hz izafı m kdir".
Deyirl r ona,
- Yolda müdir,
dün n siz
göst ri vermi diniz,
hamil qadınların
rl ri g r k
arayı g tirsintl r gör k...
O gülür.
Gözl ri bükülür,
Dodaqları çırmanır,
l atır yan ye iy .
Sitat, sitat, sitat
bo alır e iy :
"Qadın azadlı ının sas
probleml ri".
"Filan alimin s ri".
"S hif filan".
"A a ıdan filan abzas".
Bütün sitatları
canına dö m s ,
lind n qurtarmaq olmaz.
Bir d f ,
dayısı o lunun üçüncü yezn si
ona bir eir oxudu.
(Bunu da deyim ki,
eirl heç arası yox idi).
Amma yen güldü.
Gözl ri büküldü.
Çırmandı dodaqlar.
Dedi: - R hb rimiz yolda Marks da
eir yazıb.
Yazıb Engels d ,
özüm oxumu am
stirah t zamanı, M ngilisd .
Sonra l atdı ye iy ,

içind sitatlar
irin- irin yuxulayan,
açarlı be iy .
Çevirdi v r ql ri,
K nd... hr... tarix...
m d niyy t... duz... yun...
Aha... forma... m zmun...
T sadüf n ordaydım m n d .
Özümü saxlaya bilm dim
i i bel gör nd .
Dedim:
"Gül n adam!
B sdir, çeyn din-tökdün
göz l sözl rini
hörm tli adamların.
Birusan, barı!
Bir utan, barı!
Ört qızıl-gümü di l rinin üstünü.
Papirosunu yan tut!
Gözüm üfürm ,
irin sitatları,
acı tüstünü.
Gülm k yax ıdır, ancaq
h r eyin bir yeri,
bir vaxtı var.
Bilm k yax ıdır, ancaq
dem yibl r, ömrün boyu
ye ikd n sitat çıxart.
Hamam p nc r si deyil a ız,
açasan yay-qı .
B sdir, az gül,
Az qımı !
O ki qaldı eir , sitatlara
Su g r k quyunun dibind n çıxa...
S n hara,
eir hara,
Hikm tli söz hara!

1960

A RILI SUAL

Bo söhbətdən,
min amallıh qıqtdən,
tərif, həsəd və qeybdən
yorulmadın?
Üz görməhbətdən,
uzun tostlu ziyafətdən,
Qliblənmis adətdən,
icazlicəsərdən
yorulmadın?
Mızı-mızı ikayətdən
kifli, duzlu bələdədən,
daldətsiz daldən,
Qna təsirqənətdən,
Təntənəlicəhalətdən
yorulmadın?

1968

AL C NABOV DED

Hamı bilir ki, mən
xeyirxahlıqdır peşəm.
Yaxılıq elməkdən siz, tənggəlmim.
Bilirsən, hər yamanlıq limdəngəlir,
həmi?
Bir-birin qataram, istəsən, bu aləm.
İlbula dırsam gər
nə lərlətmərim, nə lərlə?
Nədi ki, etməyim,
sən mənə minnətdar ol!
Xeyirxahlıq, yaxılıq,
qarda, bu qədər olmaz.
Mən sayım, sən qulaq as!
Yerköm seçkiləndə
gizli sənverən zaman,
istəsəydim
adımı poza bilərdim,

156

h mi?
Bu s n öl, pozmamı am.
Bax, bu bir.
B s xeyirxahlıq n dir?
S nd n gizli, imzasız
neç -neç material
yaza bil rdim,
h mi?
Bu s n öl yazmamı am.
Bu iki.
Yax ı-yax ı fikirl !
Xeyirxah görmüs nmi ömründ ,
m nim t ki.
Qaynım r ur S f r,
Dayo lum d n s B ir.
st s m, öyr d rdim özüm onları bir-bir;
haray salıb h r yana,
min böhtan, min iftira
atardılar üstün .
Qalardm yana-yana.
Su tök n d olmazdı
alovuna, tüstün .
El m mi m, h mi?
Qalxan kimi tutmu am
dost yolunda sin mi.
Kimin h ddi var, m n dey ki,
b dqılıqdır.
Yamanlıq el m m k,
özü d yax ılıqdır.
Bu vaxtacan bir yerd
t rif el mis nmi,
ya m ni, ya yezn mi.
El m mis n, h mi?
Yax ı, dey k ki, s nin
dilin g lmir t rif .
Niy cavab verm din
o demaqoq h rif ?
Hansı ki, sra agün

m ni t nqid el di?
Nec dey rl r,
bu fakt,
yalan deyil?
El dir?
Yax ı, cavab verm din,
q min k m.
Bilirs n m n n aciz,
n t k m.
Yan-yör md dostlarım,
limd d postlarım,
h myerlil rim d ki,
cabaca, yerb yerdir.
Dayanıblar, ir t ki.
Salamını e itmir,
h diyy ni görmürük.
Deyir, dost bizi ansın bir qozla,
o da çürük.
Ha, ha, s n öl,
a nayam s ninl .
Ver lini.
Qızım s n deyir m,
qoy e itsin g linim.

1959

P RS NG DA I

Yol k narında
bir da gördüm.
Maraqlandım,
Bu yer hara,
bu yek da hara!
Hardan g lib dü üb bu uzaqlara!
Soru dum:
- Kims n?
N s n?
Hardan g lib dü dün
bu da siz yola,

bu düz n s n?
Da dedi:
- M n adı da deyil m.
Yax ı bax!
P rs ng da ıyam,
p rs ng da ı.
M ni tulladı bura
karvanba ı.
vv l zizl yib
qoymu du yükün bir tayına,
lap yuxarı.
El ki keçdik yri-dolay,
yn mli yolları,
götürüb atdı m ni
bu yol k narına.
Kim inanar,
insanların etibarına.
Dedim: - nsanı m z mm t el m .
Günahı yoxdur burda
s daq tin, etibarın.
Aqib ti bel olur
v bel olacaq
hündür qalxmaq h v sil
p rs ng olanların.

28 fevral 1970

M S L H T

Da dö ü!
Bula ın s rin suyu.
Köhn rab.
mlik tind n
i kabab.
Ye!
ç!
Yat!
Tut özünü bala, ya a!
Dodaqaltı m dhiyy oxu

cec ara a.
Yox, v t nda ,
bu, bir yol deyil.
N kababdan ikraham,
n raba dü m n m,
n s rin bulaq suyuna.
Ancaq h v sim yoxdur;
ancaq ist mir m
h r gün en m
qarın hakimiyy tinin tal t quyusuna.
Dem ki, sözl rin n n miz ziddir?
Harda, hansı kitabda,
hansı n m d , dastanda
oxumusan, e itmiş n -
milli n n mizin
rab, kabab oldu unu?!
Axtar n n l rin taxcasını,
babaların qovlu unu!
Axı on göz l n n miz
n m olub, dü ün m k olub,
m k olub,
sevm k, sevil m k olub.
Dü m nl vuru maq olub,
yax ılıq olub.
Pis deyil yerind
kababın burnumuzu göyn d n
iyi d .
Köhn küpün
su qatılmayan meyi d .
Ancaq kababxanaya dönd rm y k
yurdu-yuvanı, ölk ni.
Namusla, a ılla yey k
yavan tik ni.
G lin, bird f lik qol qoyaq -
yem y , içm y , yüngül kef
qul olmağ!

Ç B NL R

Çibinl r yen d incidir m ni
Aman vermirl r ki, dinc lim bir an.
Quru n sih tçi, t nqidçi kimi
B rk-b rk yapı ıblar m nim yaxamdan.

Neyl yim, neyl yim, dil bilmirsiniz,
özünd n b dgüman airl r kimi.
Yoxsa açıb bütün tök rdim siz
sizd n n l r, n l r ç kmi q lbimi.

Axı n yamanlıq etmi m siz !
Bel qo un-qo un axıb g ldiniz?
Bu k r, bu pendir, bu da t, yeyin!
G zm y d bu çöl, bu ba , bu d niz...

Yanımdan birc an ayrılmırsınız,
Bu nec r ftardır, bu n d bdir?
Yoxsa, m n hamıdan irin olmu am.
B lk , m h bb td bu yeni d bdir?

Neç nöqt , vergül düzdünüz bu gün,
yazıldı v r ql r üstün d n-d n.
Günd bir d yi n orfoqrafiyanı
yax ı bilirsiniz, görünür, m nd n.

Hava xo , d niz göy, ncir, üzüm bol,
D nizz o lanlar, qızlar çimirl r,
Xo b xtlık lçatmaz bir x yal deyil.
Aman bu çibinl r, ah, bu çibinl r!..

Buzovna, 1959

MI MI ALAR

M ni irin yuxudan oyatdı mı mı a.
(Cücül r d ba layıb m rdimazarlı a)
Bir alaca ı yoxdur m nd n;
bir damcı qandan qeyri.

Qan m n lazımdır,
ya amaq üçün,
qanın ona n xeyri?
Deyirl r, o da ya amaq ist yir.
Ona da qan lazımdır.
Axı, qan m nimkidir.
Xüsusi mülkiyy tin
leyhin olsam da kökünd n,
hemoqlobinl r, leykositl r
f rdi olmaya bilm z.
Z hm tl toplamı am onları damarlarıma.
Bu mı mı alar n deyir, b s!
Yax ı, dey k, bir damcı qanla
m n n z ngin olaram, n yoxsul;
g lirs n gündüz g l apar,
açıq-a kar,
h m d da ılmasın gözl rimin yuxusu.
st d bl , rkanla,
sancaqsız, dızılıtsız.
Bir damcı aparıb, bütün qanıma qaraltına.
Dü ünür m;
bütün dünyanın m rdimazarlarını yı alar
içind çibinl r, hünül r
v ... d bi mı mı alar.
Söz ver l r m n .
Kürsü alçaq, ya hündür olsun,
n ziyan.
Söz ba layıb dey m:
- ya, kürühi-kifiryandır!
st yiniz n dir?
Dızılıtınız h m tanı , h m köhn dir.
Cücü mı mı alar
qaranlıq sevir, n m sevir,
dur un hava sevir.
d bi mı mı alar,
Fürs t g zir,
gir v axtarır.
Dava sevir.

H l dey k adi mı mı aya
ya amaq üçün qan g r kdir.
B s siz?
d bi mı mı alar?
Axı siz özünüzü adam sayırsınız.
Niy
h ratı yamsılayırsınız?

1962

M N BA A YOX, AYRI BA A!

Qaraqun ba ı a rıyrdı yaman.
Haray ç kirdi:
- Ay, bir lac!
Ay, bir d rman!
Bir d n görs yax ıdır.
Bir çanaqlıba a
x nd kd n keçib,
a ır-a ır yollanır ba a.
Qanadını açıb-büküb bir neç k r
qaraqun qondu yaxın köb r .
Üzünü tutub çanaqlıba aya:
Dedi: - Ba a qarda , amandır!
Ba a rısı öldürür m ni,
bir lac el , bir d rman de!
Ba a d rind n bir n f s aldı,
qalxıb yoxu u.
Diqq tl ba dan-aya a süzdü qaraqun u.
Sonra gülüb dodaqaltı, dedi:
"Bir çanaqlıba a taparsan!
Amma bax, ha!
M n ba a yox, ayrı ba a!
Vurub çayna ına onu
qaldırarsan göy .
Fikir verm ,
ha qı qıra, ha söy .
Amma bax, ha!
M n ba a yox, ayrı ba a!

El ki qalxdın lap hündür ,
ordan birba
ba anı tullayarsan yer .
Sonra enib a a ı,
ür yini parçalayıb yey rs n.
K sm s ba ının a rısı
m n min l n t dey rs n.
Ondan sonra ist r yüz ,
ist r min çatsın ya ın,
ömür boyu a rımaz ba ın.
Amma bax, ha!
M n ba a yox, ayrı ba a!"
Sözl rini deyib,
ba a ç kdi ba ını qınına.
H l qürurlandı da
qaraq u a k l k g lib,
r qibin t l qurdu una.
Qaraq u fikr getdi.
Bird n çırpıb qanadlarını,
dedi: - Dayan görüm!
Niy dü ür m d r y , da a
Ba a, ba a, el s n ba a.
Vurub cayna ına göy qaldırdı onu
B li!
Ba aları güdaza ver nd
unutma ba a oldu unu!

mart, 1960

GÖZL R

Çoxları dad ç kdi, iv n qopardı:
"Dönd rm yazımı x zana, gözl r!"
M n d qol ç kir m onlar dey n .
Ar olsun bu hdi pozana, gözl r!

Biri qara dedi, biri alagöz,
Bu ceyrangöz dedi, o piyala göz,

M n n iri göz, n d bala göz,
Ruhuma xo g lir miyana gözl r.

R ngini bilm dim sarıydı, bozdu,
Könül nab l ddi, min yer yozdu.
Ancaq ki, sevgimin d jini pozdu,
Qoymadı t rp n m bir yana gözl r.

D rin bir d ryadır air x yalı.
Götürdüm boynuma ri, babalı.
Biri alça d rir, biri gavalı,
Heç bilmir m baxır hayana gözl r.

1939

SAD S B B

Yüz bir gec
dü ündüm ki, s n,
niy m ni sevmirs n?
B lk burnuma gör -
yek dir.
B lk , qula ıma gör -
bir tik dir.
B lk , gözl rim gör -
göydür.
B lk , ll rim gör -
kösövdür.
B lk , ç n m gör -
ir lidir.
B lk , erim gör -
m z lidir.
B s niy , axı, niy
qaçırsan m nd n
"Yox" dey -dey ?
B lk , saçlarıma gör -
dara a yatmır.
B lk , bı larıma gör -

qulaqlarıma çatmır.
B lk , boyuma gör -
uca deyil.
B s neçin, axı, neçin?
nadın bica deyil.
N yi s b b tutum axı,
N yi?
Aha, tapmı am:
m n sarımsa ı sevir m,
s n öpü m yi.

1958

BA ÜST

Bir k nd tanıyırım m n;
n böyükdür, n kiçik.
Bel adı k ndl r
n q d r rast g lmi ik!
Bir q rib ad t var,
bu k ndd çoxdan b ri.
Ondan agah eyl y m
g r k bilm y nl ri.
B lk , dey c ksiniz:
bel k nd yoxdur, sla!
Ba ı layın, sözü mü
m n deyir m sasla.
M n bu k ndd olmu am,
m n bu k nd b l d m.
Pis ad t l r ya ayır
B zi yerd , h l d .
H r n ist s n ist ,
burda lap da -qa ist ,
cavabları bir budur:
- Arxayın ol, ba üst !
ldırım vurma turac,
qu südünd n a ist .
Dey c kl r: - Düz l r!

Arxayın ol, ba üst !
De, dastan yaz q l ml
balaca xa xa üst !
Dem zl r mümkün deyil;
Dey c kl r: - Ba üst !
Onlardakı bu ad t
bir h ft , bir gün deyil.
Mümkün olmayan eyl r,
dey k ki, mümkün deyil.
B s mümkün olanları?
Damı maq ist yir m
Bax, el m n onları.
Kolxoz s drini gördüm,
dedim: - Hava ayazdır,
ancaq qı a az qalıb,
el bilm ki, yazdır.
Bilm k olmaz, q fl t n
çov un g l r, qar ya ar.
Açıq havada qalıb
soyuqlayar mal, davar,
Damın üstünü örtür.
Qapı-p nc r saldır.
Dem ki, eh, n olar,
keçin r, qaramaldır.
Cavab verdi: - Ba üst .
Üstünd n keçdi bir ay.
G lib gördüm bir da da
qoymayıb heç da üst .
Buyur, bu da "ba üst ".
Müavin rast g ldim,
dedim: - Yol çox xarabdır.
Yubanma, ayaq götür.
Yol briqadiri tapdır.
De ki, körpü sökülüb,
Düz ltsinl r o yeri.
Bayaq az qaldı sına
ma ının t k rl ri.
Yola da çınqıl tokün.

Palçıq lap diz çıxır.
Özünüz d bu yoldan
i l yirsiniz, axı!
Cavab verdi: - Ba üst !
Bir h ft sonra g ldim,
gördüm n bir ged n var,
n d t mir ed n var.
Müavin qoçaq, irin
hesabdarla deyi ir
birgünlük maa üst ,
Dedim, c b! "Ba üst ..."
Briqadir rast g ldim,
Dedim: - A yolda S f r,
dey s n, yax ı getmir
sizin sah d i l r.
V dl r harada qaldı?
Siz handa, plan handa?
Yox, yax ı getmir i l r
s nin heç bir mənqanda.
Yubanma, ert d n get.
Adamları t kil et!
H r bilsin yerini,
sah sini, v rini.
Sabah axırındır ayın,
n açılıb toplayın!
Pambı ı kül k tök r,
sonra da ya ı döy r.
Cavab verdi: - Ba üst .
S h r g ldim sah y ,
görüm i l r nec dir.
Gördüm ki, hamı c mdir.
Möhk m, qız ın i gedir,
süfr d ... südda üst .
Bu da siz "ba üst !"
Bel "ba üst "l rd n
O k ndd çox gördüm m n.
Qafiy tapa bils m,
danı ardım sübh c n.
nanmayın yan g zib,
ortada yey nl r !
H r n des n o saat,
"ba üst " dey nl r !

1957

168

RZ -HAL

*Bir neç ild n b ri Buzovna ba larında
m l g lmi a caqanadlar artır. Onlarla
mübariz aparılmır.*

Qulaq as, bir gileyim var s n , ay Kirpi dayı!
Tükl rim biz-biz olur xatir saldıqca yayı.
El yir ba ımıza ba ı c h nn m üç ayı
Bu z h r dilli, ilan gözlü, müzür a caqanad.
Taq ti, s bri k sir, canı üzür a caqanad.

M n deyirdim, Bakı istis Buzovnası da var,
X z rin sahili, xo g zm li zonası da var,
N bilim yay gec sind bel zurnası da var,
Yuxumu r ç kib indi m nim a caqanad.
Canıma oldu c b qanlı q nim a caqanad.

Yel sir, "dız..." eyl yib xeyli yava dan deyindir.
El bil, molla Tük zbandı, oba dan deyindir.
Oyanır çolma-çocuq, "vay, yen ba landı", - deyir.
Gün ki batdı ürüyür m rdimazar a caqanad,
El z nn etm ki, bir gün yol azar a caqanad.

G r miç tk n qurasan üstün dinc lm k üçün.
El bil, ne t ri var a cunanı d lm k üçün.
N icaz , n d rüsx t soru ur g lm k üçün.
Çimir , mürgüy d vermir aman, a caqanad.
Gahi sür tl , gahi asta uçan a caqanad.

R hmi yox, insafı yox, insana dü mandı, n di?
D l duzdur, qoçudur, yoxsa xuliqandı, n di?

El sancır ki, deyirs n, b d nim yandı, n di!
N r vadır ki, bel hökm sür a caqanad?
Xalqı ncir dolu ba dan köçür a caqanad?

S n x yal etm ki, birc m ni bu v hm alır.
Gec l r h r t r f a caqanad nal salır.
Sancıb a latmadı ı n iri, n xırda qalır.
Da ılıb k ndimizin h r yerin a caqanad.
Ba çaya, h m pioner lagerin a caqanad.

Bir zaman Yevlaxa dü s ydi yolun bird n g r,
Yey c kdi s ni min a caqanad sübh q d r.
Orda t dbir töküb, gör, nec m hv eyl dil r.
K sdil r n slini, yox oldu tamam a caqanad.
ndi d burda tapıbdır bizi xam a caqanad.

D rdimi m n s n yazdım ki, tapıb çar m n ,
Qoyma vursun h rat h r gec min yar m n .
S n yaxınsan, telefon ç k, ba a sal bari, yen
Söyl s hiyy n zar tliyin : - Ay h z rat!
Qoymayın, gölm ç l rd dirilir a caqanad,
N n zak t, n d b t rzi bilir a caqanad.
Yek bir lager b sdir bala bir a caqanad.
Qoymayın, gölm ç l rd dirilir a caqanad!

1954

H Z R

S rxo luqda
bir süfr d
yüzyol
öpüüb yala an,
tez-tez qol-boyun olub,
dön -dön dala an,
mey iç nd
qarda olan,
ayılarda

q lbi da olan
dostların c fasından
h z r!
H z r,
biliyi zb r,
dili qeyb t, x b r,
gözün baxa bilm y n,
ömründ bir d f
ür kd n gülm y n,
insan sevincin sevinm y n,
toyda, yasda dinm y n,
adı söhb ti kimi uzun,
q lbi kiçik,
beyni çirk,
insanların v fasından
h z r!
H z r,
sabun köptüyü kimi,
bir anda yaranan,
dill rd , a ızlarda daranan,
yüz q lbd
yüz h s d oyandıran,
içi özünü,
çölü özg ni yandıran
öhr tin s fasından
h z r!
H z r,
süfr nin ba ında oturub
çör yini yey n,
s n
"canım, ciy rim" dey n,
ç tin günd
yüz b han tapıb küs n,
gic vari yel kimi
dörd bir yana s n,
yeri g ldı -
pambıqla ba k s n,
dostların m lh mind n,

fasından
h z r!
Bunlar -
n dostdur,
n dü m n.
N aslandır,
n dov an.
Bunlar -
payız günü
çöl-bayırda
bala ına yapı an
pi pi idir.
Bunlar -
n arvad kimi arvad,
n ki i kimi ki idir.
Bunları dam alamaq
s n tin borcudur,
airin
müq dd s i idir!

Oktyabr, 1953

QAR IB RL Y ND YUB LEY

"Hörm tli Q nb rlinin
yeddic günd n sonra
h yatının n göz l,
n d y rli günüdür.
Ancaq, o çox sad dir,
t rifi-zadı sevm z,
el bil ki, öhr tl
qanlıbıçaq günüdür.
Biz m kda lar is
bunlara baxmayaraq,
hazırla ıb layıqlı
yubiley keçirm liyk.
Xalq günd yubileyl yir;
altuaylıq, birillik.

Quyuqdamı ged k biz?
Neçin, m g r d liyk?"
Vartan, Zeynal, Nurm mm d
d ydil r bir-birin .
Qasım vana dedi,
van dedi dris .
Kultf nd, Sosfond, Keffonddan
t cili pul ayrıldı.
Buyruq getdi çaparaq
birba a nturist .
Fotoqraf da ça rıldı.
Q mb rlini ayrıca,
köhn m kda larla
bir d st d ç kdil r.
Tez divar q zetin
t cili nömr sind
müdirin gördüyü i
sayıldı bir r-bir r:
"Azqar ı birliyi"nin
bütün öb l rind
Q mb rlinin h yatı
t hlil olundu geni .
Natiql r çox danı ıb,
qısa n tic verdi:
"H l Qar ıbirliyi
bel müdir görm mi ".
Ça ırı biletl ri,
tap ırıldı r ssama:
"Sad olsun, az olsun,
be c min nüsx ancaq.
Y qin bir çox idar
bizd n inciy r, g r
bel mühüm bir i d
onu yada salmasaq".
übh yox ki, ilk günd n
keçirm kçün yubileyi,
bir komissiya düz ldi
be n f rd n ibar t,

bir d yeddi n f rlik
köm kçil r hey ti,
bir d m sul t hkimçi
qeyd edildi, n hay t.
Ancaq yolda Q mb rli
t rif sev n deyildi.
Bu hazırlıq i ini –
hardansa duydu, bildi,
Çataraq qa larımı,
sı alladı ba mı.
Dedi: "Heç m n bilmirdim,
il tamam oldu unu.
lb tt , bu diqq t ,
hörm t minn tdaram.
i ba lamı sınız,
qalmayıb artıq çaram.
Ancaq rica edir m,
i i böyütm yin çox.
SSR miqyasında
yubiley ehtiyac yox".
m kda ların gözü
riqq t ya ıyla doldu.
- S n bir sad liy bax!
- S n bir geni q lb bax!
- Bu q d r ki, t vazö
yolda Q mb rlid var,
biz n ad ver rl r,
ona qiym t qoymasaq?
Yubiley h v skarları
H r gün qan-t r içind
iclas edir, yı ılır,
q rar qoyur, da ılır.
X rcl ri öd m kçün
dövl t kassası h r gün,
bir sa mal in k kimi
bolu-bollu sa ılır.
Ür kl r çırpınaraq,
gözl n n gün yeti di.

S h n n i n h r t r f i
baxsan, güldür, çiç kdir.
Natiql r dil g ldi:
"Bizim Q mb rli yolda
bilikd , bacarıqda,
dem k olar ki, t kdir...".
Yubileyçil r co dular,
t brik üstünd n t brik.
H diyy l r haqqında,
h l bir söz demirik...
X yalından ayıldı
bird n Q mb rli yolda .
Bütün olanlar, hayıf,
x yal dünyasında.
Onun, i bacarmayıb,
qulluqdan qovuldu u
bu gün, cüm ax amı,
artıq tamam üç aydı.
Bizd böyük günl rin
hörm ti çox zizdir.
Layiqli insanları
yaddan çıxartmır V t n.
B zi yüngül adamlar
ancaq pe kar olub.
On iki yubiley verir
bir il ba a yetm d n.
Qırx bir il bundan qabaq
H s n anadan olub,
ya, Qumda ittifaqın
s kkiz ili tamamdır.
Görürs n, haray dü üb:
"Qeyd el m k g r kdir.
Bu, tarixi bir gündür!
Bu, böyük bir bayramdır!".
Bir x b r alan g r k:
- zizim, yolda H s n!
Böyükmü i görmüs n,
anadan olmaqla s n?

Ya, ay Qumda ittifaq,
s kkiz il müdd tind
ölk d n yaranıb
s nin b r k tind n?
H r namuslu v t nda
bizim eld zizdir.
Alim, kuryer, da yonan,
toxucu qadın, sg r,
Sa lam bir t kilata,
D y rli bir insana,
t hqird n ba qa n dir,
yersiz, ucuz yubileyl r?

1952

DATLAR V NSANLAR

Dedil r: - Bu yaxında
bir n cib peyda olub.
Dedim: - Hanı o n cib, u aqlar?
Dedil r: - N cib budur.
Bol t m nnası da var.
Ancaq... ancaq... ba ında
Daimi "Na"sı da var.
Dedil r "namus" sözü
lap boyuna biçilib
bax bu göz l o lanın.
Ancaq... ancaq...
ba ına yapı ıq
"Bi"si d var.
Güldüm, dedim:
- N yaman, iyn li diliniz var,
u aqlar, ay u aqlar!
Dedil rki:
- T p d n-dırna acan vicdandır
bu adam.
Bin d n evl nm yib,
n o lu, n qızı var.

Ancaq... ancaq...
Sonunda h m i lik
"Sız"ı var...
Dedim: - B sdir, u aqlar!
S sinizi e id r bird n
d l duz a a.
Ba layar üstünüz
ucuz çaxır atma a.

1962

H Q Q T

yri budaq, cır meyv
düz lir, peyvend olur.
nsan var, z hm til
yol açır n sill r ;
Adam var, "M n! M n!" - deyib
qocalır, h p nd olur.

1969

CLAS B LASI

Yeddi min yeddi yüz yetmi yeddi n f rlik
iclas
davam etdi
yetmi yeddi saat.
Natiql r danı dı odlu-odlu.
Kimi zb r, ka ızsız,
kimi zb r, ka ızlı.
Bel oldu n tic :
Daha hat li iclas ça ırılısın
yaxın bir gün;
traflı danı maq üçün.

1964.

K AÇILAN

"Ya asın azad m h bb t!" - deyib v l düzzina
orgözl baxır baldızına.

Adı pey mb rin adından,
özü primitiv eytan.

Üz-üz bir qo unla vuru a hazıram m n,
Ancaq qoruyun m ni x lv t tutan itl rd n.

airlik d s n tdir,
Bacarmayana d rddir.

H r yazıq Gün i min bir ey ox adır,
Çiç k yerd yax ıdır, Gün göyd yax ıdır.

Qara mat m r ngidir - deyirl r, yox, yalandır,
qaldır kirpikl rini, gözl rinl inandır.

Dünyaya n g tirdin, dünyadan n apardın?
H sr t, sevinc, t ssüf, yoxsa t n apardın?

Qoca gördüm, gözl ri qaynar bir bulaq kimi,
cavan gördüm, yarpa ı tökülmü qovaq kimi.

DO RUNUN ACISI

"Acı olur do ru söz" - babalar deyib bunu.
Çox görmü m bu fikrin dopdo ru oldu unu.
Acıdil ad veribl r m n b zi adamlar,
Bu da s b bsiz deyil, bunun da öz sirri var.

Salon. Qabaq sırada yl ib bir naz nin,
ynind ki paltarı alı dım-yandımdandır.
S hn d Dezdemona a layır h zin-h zin.
Alı dım-yandım göz l, sa a-sola boylandı.
yilib qon usuna dedi: - S n öl, bu qı ı

Be d f dir g lir m. Gör bu qarnı yanmı ın
Neç d st paltarı var. Bir-birind n q ngdir.
Alik dedim: - Öl, qal, ülgül rini ç kdir!
Nec bilirs n, ay qız, qolu bir azca göd k,
O gül r ngli paltardan m n d , s n d tikdir k.
Bu söhb ti e itdim, yaman qaraldı qanım.
yilib yava cadan dedim: - fv edin, xanım!
Z rif aya ınızı h r d f yora-yora
Deyin, lütf n, n üçün g lirsiniz siz bura?
Yax ı olmazmı evd rahat oturaydınız,
Saçlarınızı da qızımı ma ayla buraydınız?
Alikdir n dir, y qin zavallı rinizdir,
O tapıb g tir rdi ülgül ri d bir-bir.
H m siz xo olardı, h m Alik b xtigir ;
h m d yazıq mü llif, r hm tlik ekspir !
yri- yri baxdılar m n xeyli bacıgil.
Sonra da a ız büzüb dedil r: - Fu, acıdil!

Bir air sin sini qabardıb körük kimi,
Yumru unu göst rdi quru bir kötük kimi.
Qolunu açdı, бүkdü, dedi: - z l y bax!
Heç bilirs nmi n dir iki pudluq oynatmaq?
Dedim: p hl vanlıq da, lb tt , yax ı eydir,
Yumruqla yazmayırılar dey s n, axı, eri.
airlik, p hl vanlıq, m nc , eyni zad deyil,
Üzüm baxdı dedi: - M lum oldu, acıdil!

Bir romançı tanı ım o gün g lmi di biz .
Süfr açdım onunçun: plov, xuru , mey, m z .
Dedi ki, m qs dim var, romanıma lav
Yeni parça yazmı am, qulaq as oxuyum v ...
Dedim: - Hansı romandır, hansı lav dir bu?
Dey s n, heç açmadı dostumu bel sor u.
M n üzrxahlıq etdim, dedim: - Ba ı la m ni,
Yax ı ba a dü m dim, do rusu, s n dey ni.
Y qin adını dedin, y qin m n e itm dim.
Bo azını arıtdı tanı ım vv l hım, hım,
Sonra xeyli danı dı hörm td n, qanacaqdan

M ntiqsiz, laq siz, evd n, küncd n, bucaqdan
N hay t, romanına lav ni oxudu.
M zmunu az olsa da varaqları çox idi.
Fikrimi soru anda el -bel d dedim.
(Xeyirxahlıqdı vallah, billah m nim m qs dim)
Tanı ım baxdı, baxdı, dedi: - Bu yalan deyil,
S n yax ı deyibl r, acıdils n, acıdil...

Bir "natiq" rast g ldim n "net" bilirdi, n "yest"
Rus sözl ri qatırdı m ruz sin tez-tez.
" g r seryozna baxsan deyirdi m s l y ,
zaputat el yibl r bizi yaman k l y .
M n iskrom adamam, hamı bilir çesniy m,
Heç abijat olmaram, ya asam da tesni m n.
Butdum dobrum, sizin d bir sovestiniz olsun.
Bizim ob estvada layiq mestiniz olsun".
M ruz qurtaranda yana dım "natiq" m n.
Dedim: - Üzr ist yir m, incim yin sözümd n.
N üçün iki xalqın dilini, yolda , bel
Rüsvey eyl yirsiniz p lt k m ruz nızl ?
M g r, yax ı dil bilm k sizinçin vacib deyil?
Natiq baxdı üzüm , dedi: - Vot kak, acıdil!

Bir gün iclas zamanı namiz d verirdil r;
Bir n f r qalxdı, dedi: - Yusif, li, Mir kb r,
Qulu, C lal, S m nd r, bir d bizim bu Qara.
Cavanlardan da H s n, Hüseyin, bi , Gülxara.
S dr dedi: - Yolda lar, siyahı oldu tamam.
On bir adam seçirdik, bu da ki, on bir adam.
Söz aldım: - Ay yolda lar, bel yaramaz, axı!
Birt r fli tutulub, görür m, bu siyahı.
Qohum, qarda sarıdan dey n xeyli tünlükdür.
Namiz dl r hamısı bir elli, bir günlüdür.
A zımdan söz çıxmamı yerind n be -on n f r
Ba larını çevirib baxdılar m n t r f.
Bir a ızdan dedil r: - O s nin borcun deyil!
uluq salma m clis , otur yer , acıdil!

Bir t nqidçi aramsız deyirdi: - Yolda , g r k
Biz h yatı öyr n k! Biz h yatı öyr n k!
H yatdır nöyüt, taxıl, barama, yun, t r v z.
N vaxt öyr n c kdir yazıçı h yatı b s?!
Biz h yatı bilm s k, s n timiz süst olar,
N forma z ngin olar, n m zmun dürüst olar.
Biz h yat g r kdir! Biz h yat g r kdir!
H yat bir talant üçün su, hava v çör kdir.
Dilim dinc oturmadı, dedim: - Yolda filank s,
H r eyd n danı dınız, insan nec oldu b s?
Barama da, nöyüt d , pambıq da çox g r kdir,
Ancaq h yat - yaradan, canlı insan dem kdir.
Bu axır be -on ild , do rusunu de gör k,
Özün harda olmusan, h yatı öyr n r k?
Dostum vv l tutuldu, sonra dedi: - E it, bil,
U aqlıqdan bilir m m n h yatı, acıdil!

Bir otaq gözl m kçün, biri katib nindir.
caz alsan, sonra üçüncü ota a gir.
(Qoy bunu da deyim ki, qalan on-on be n f r
bir balaca dördüncü otaqda i l yirl r)
Müdirin kabin si: - Uzun on be metr,
eni yeddi. st s n motosiklet sür g tir.
Stullar, kreslolar, güzgülü divan, xalı.
Vaz, kaf, lüzyuyan - hamısı da bahalı.
ir ayaqlı bir stol. Boyu uzun, be ar ın.
Soyutqan, televizor, radio, q ndqıran ma ın,
Büllurdan üç qrafın, yeddi d n külqabı.
Miz üst bir "Manifest", bir d "q z l" kitabı.
Dörd telefon cihazı: birc si do ruçudur.
kisi lal dayanıb, dördüncüsü z ng vurur.
Bir saat mizin üst , ikisi d divarda.
Çoxlu eksponat var r ngl nmi qutularda.
C r yanlı iki yelpinc, üç yek Çin termosu.
Bir sifonlu a ü , içind sodalı su.
R ngli q l m bir yı ın, mür kk b al, göy, qara...

Bir patefon yanında yeddi d n "Avara".
T rs kimi m n g l nd bütün bunlar ordaca
s liq yl durmu du öz yerind cabaca.
vv lc salam verdim, sonra soru dum: - Deyin
N yin r fin dir bel d m-d sgah, n yin?
Büdc niz be r q md n gücl birt h r a ır.
Bu ndaz , bu büsat n yiniz yara ır?
M n lap ça ıb qalmı am, yolda müdir, do rusu,
yeridir, yoxsa ki, univerma azadır bu?
Vaxtında verilm yir i çil rin maa ı.
El günü bu günd n, yolda , ixtisarla ın!
Müdir trs baxdı, dedi: - O s nin borcun deyil.
El bir s n qalmı dın, zway o lu, acıdil!

Bel hallar, lb tt , h yatın bir cüzidir.
M n veril n adm s b bidir, üzrüdür.
"Acıdil" des l r d , m n bel adamlar,
Yax ıların içind m nim yax ı adım var.

Üzüyümün qa ı firuz d ındir

BAKI

D li x zrin d xo dur,
asta gilavarın da.
A lı-qaralı anın,
Seyr lmi ba ların da.
Qızınmı am qı ında.
Donmu am baharında.

H r havası, h r f sli
ba qa bir al m Bakı!
Arzumun b l dçisi,
könlüm h md m Bakı!

Qanadlı n m l rin
Gah zil, gah da b m olur.
Yarpaqların, güll rin
niy h rd n n m olur.
S nd n ayrı dü nd
sin m dolu q m olur.

Quca ında X z rim
yatıb dinc l n Bakı!
Qarı, çiskin ya ı ı
yri, könd l n Bakı!

Dünyada çox h r var
böyük, kiçik, miyana.
Xalqlar hörm t b sl yir
göz l t m l qoyana.
H l rast g lm mi m
tama andan doyana.

Qoynunda q r in l r
yana ı duran Bakı!
M h bb tl , ilhamla
yaradan, quran Bakı!

Sin nd qatar-qatar
i ıq karvanları var.
Polad ke ikçil rdir
dörd yanında buruqlar.
S nd kim q rib g zib?
Qay ını kim unudar?

Ana kimi sevimli,
ziz, mehriban Bakı!
öhr timi, adımı
daim qoruyan Bakı!

Dünyada çoxdur h r.
S n m nim h rims n.
Xo tirlı baharım,
f qli s h rims n.
ftixarım, öyüncüm,
q l b m, z f rims n.

M h bb ti könlümd
dal alı X z r Bakı!
G l c yi x yalım
s ninl g z r, Bakı!

Keçmi ind n danı sam
sarayın var, qalan var.
H r mill td n, h r eld n
s n mehr salan var.
Böyük günl r yolçusu
min-min do ma balan var.

Bu günümün qüdr ti
anım, öhr tim Bakı!
Elim, günüm, m sk nim,
e qim, h sr tim Bakı!

H l neç küç nd
güll r d st l nm yib.
H l böyük n m nin
xalı b st l nm yib.
Yüz il ömür sür ydim,
bir gün x st l nm yib.

Yazaydım, yaradaydım
ah n m ni m n, Bakı!
Oxuyaydı dostların
onu ür kd n, Bakı!

noyabr, 1961

Vasif Adıgöz lov mahnı b st l mi dir.

G NC

Ba larında salxım-salxım t brizi.
Buz kimidir Dördyolunun k hrizi.
Göygölünün havasını udanlar
Ömrü boyu yaxın qoymaz p hrizi.

Tarixd var adın, G nc m, a G nc m!
ld n-il s n boy atdın, a G nc m!
Qar ısında ym mis n ba ını
Ömrün boyu heç bir yadın, a G nc m!

N m l rin ya ux olsun, ya h zin;
Alovludur Qo qarının t p si.
gidl rin n r sind n bölünüb
Parça-parça qayaları K p zin.

Gec -gündüz canlı q lbin döyünür.
Ell r bu gün z f rinl öyünür.
Neç qurban bahasına qazandı
öhr tind n x b r ver n bu günü.

Sora m var yüz ölk d , yüz eld .
M h bb tin neç -neç könüld .
Dil yorulmaz t rifini dem kd n
Bundan sonra ömür ets m yüz il d .

Telman Hacıyev mahnı b st l mi dir

ÜZÜYÜMÜN QA İ F RUZ D ND R

Üzüyümün qa ı firuz d ndir,
Könlüm açılmayı bu gün n d ndir.
Yaman günd dost lind n b rk yapı ,
Dünyanın h v si keçib-ged ndir.

Bizim ba lar, çöll r - xo bir tama a
Sonalar göll rd g z rl r qo a.
Nec ç tin olsa, ömrün yolları
Birlikd yorulmaz, vurarıq ba a.

Bulud g l r, çiskin çil r, ç n eyl r,
Yar yarından ayrı dü s q m, eyl r.
Sevgilimd n nec qalım aralı,
Bir baxı la q lb yüz m lh m eyl r.

Tofiq Quliyev mahnı b st l misdir.

S N D QALMAZ

Könlüm s nin sirin, q lbim s nindir, yar,
q lbim s nindir.
nsaf eyl , xo sözl m ni g l dindir, yar, m ni
g l dindir.
Söyl , n dir bu dalar, bu i v , bu naz
Ged r bir gün bu göz llik s n d qalmaz.
N qar t
Yalqızam, yalqız,
Yalqızam, yalqız.
G l m ni möhn t , oda
Salan v fasız.

Söyl , n dir bu odalar, bu i v , bu naz
Ged r, vallah, bu göz llik s no do qalmaz.

Da lar ba ı dumandır, aman Allah, yar, yen
dumandır,
Ayrılı ın ölümd n m n yamandır, yar, m n
yamandır.
Söyl , nodir bu dalar, bu i v , bu naz
Ged r bir gün bu göz llik s n d qalmaz!

Tofiq Quliyev mahnı b st l mi dir.

ALA GÖZLÜ YAR

Gözl rin aladır yar,
Bir cüt piyal dir yar.
D rdl rimin d rmanı
Ba ıma b ladır yar.

N qar t
Ala gözlü yar,
irin sözlü yar,
Gül r üzlü yar,
irin sözlü yar.

T z bahar gülüms n
Sevimli bülbülüms n
Dodaqların qönç dir
Qoy açılınsın, gülüms .

N qar t
Gözl rini süzm , yar!
Ür yimi üzüm , yar!
Q lbimi incitm g l,
M nd n tez-tez küsm , yar!
N qar t

Süleyman l sg rov mahnı b st l mi dir.

K KL K

Yamaqları, ya ıllı ı b z y n;
ayaqları qan xınalı k kliyim!
Qayalarda, t p l rd t ziy n
Qanadları göy cunalı k kliyim.

Buxa nda g linl rin ya ma ı,
gözl rind göz ll rin gözü var.
N dir bel s k -s k qaçma m?
Dayan, k klik, s n dostun sözü var.

D r lvan, ç m n lvan, düz lvan...
Bu r ngl rin düzümün aldanma!
Nam rd ovçu dovla qurar arxadan –
Göyqur a ı, çöl düzün aldanma.

Bu t p d n o t p y s kirs n,
N m n co qun bulaqlara qo ulur;
S n d bahar h sr tini ç kirs n,
S rin mehli yaz s h ri xo olur.

S n dazıyıb yoxu boyu qalxanda
maddım-maddım baxa-baxa dururam.
n qaqqıltın d r boyu axanda
X yalımda n al ml r qururam.

Da larımın nadir, nazlı g lini,
azad ya a, n m l rin susmasın!
Yel salmasın bir l l k, bir telini,
Ovçu s ni b r sind pusmasın.

S ni görüb ovçuluqdan l ç kdim,
bundan bel bir güll d atmaram.
Bu yerl rd indi tuf ng atsa kim
M n sübh d k rahat olub yatmaram.

nsan olan göz lliy qıyarmı?!

S nsiz da lar yetim qalar, k kliyim!
Cılız ür k göz lliyi duyarmı,
Da lar qızı, qatar-qatar k kliyim.

Yamaqları, ya ılılı b z y n;
ayaqları qan xınalı k kliyim!
Qayalarda, t p l rd t ziy n
Qanadları goy cunalı k kliyim.

1974

YEDD Ç NAR

Yeddi çinar, yeddi çinar –
yeddi meydan, ya ıl çadır.
Yarpaqları l ç k-l ç k,
budaqları göy çadır!

sm kül k, sm kül k!
Bir-birin d yib sınar
zümrüd kimi o yarpaqlar,
çılpaq qalar yeddi çinar!

Qalxıb pöhr budaqları,
pıçıl da ır yarpaqları.
Do ma, ziz torpaqları
kölg siyl qucaqlayar
yeddi çadır, yeddi çinar!

Kim yetirib sizi bel !
Alnından t r sil -sil ,
aydan-aya, ild n-il ,
keçirsiniz qatar-qatar,
yeddi çadır, yeddi çinar!

sm kül k, sm kül k!
Bir-birin d yib sınar
zümrüd kimi o yarpaqlar,
çılpaq qalar yeddi çinar!

amaxı, may, 1961
Vasif Adıgöz lov mahnı b st l mi dir.

G LAVAR

G zib-g zib d r l ri, düzl ri,
n durub, n dinc lmis n, gilavar!
V t nimin bu mehriban qoynuna
xo g lmis n, gilavar!

F sil-f sil d yi diki havalar
könlümüz d n m desin ilk bahar.
S n d qo ul bu n m nin s sin ,
gilavar, ay gilavar!

H rd n x yal bir qanadlı qu olur,
h zin, co qun n m l r qo ulur.
Yüz möhn ti bir sevincl rid r
insan ömrü xo olar.

Buz ba lasa axar sular, bulaqlar –
könlümüz d n m desin ilk bahar.
S n d qo ul bu n m nin s sin ,
gilavar, ay gilavar!

Hansı igid ç tin yolda qocalar?
nsan o lu z hm til ucalar!
S n d qo ul n m mizin s sin ,
gilavar, ay gilavar!

Emin Sabito lu mahnu b st l mi dir.

AX AM GÖRÜ L R

Ulduzlar yaxın-uzaq,
Düzülüb çıraq-çıraq.
Ulduzları ça ıraç
Ax am görü l rin .

H r könüld bir bahar.
G lsin dostlar, tanı lar.
G lsin n m li qu lar
Ax am görü l rin .

M clisimiz xo olsun.
n mahnılar qo olsun.
Dey k: - Sevinc nu olsun
Ax am görü l rin !

Tofiq Quliyev mahnı b st l mi dir.

B LK YARIM G L R OLDU

Sarı bülbül gül ba ına dolandı,
Yazıq könlüm h sr tin qalandı.
S br, taq t n yim vardı apardın,
Bir dem din n soy un, n talandı.

sm , kül k, sm , kül k!
O da larda bir az yuban!
yil, budaq, b lk yarım
G l r oldu bu yollardan.

Karvan bulud narın-narın s p l r,
Göz ll r göy ç m nl r, t p l r.
Aman Gün , qoyma soyuq damcılar
Sevgilimin yana ından öp l r.

smo, kül k, sm , kül k!
O da larda bir az yuban!
yil, budaq, b lk yarım
G l r oldu bu yollardan.

D r l rd n a ır duman sürünür,
Göy yamaclar a örp y бүрүнür.
O Aydırımı çıxdı qara buluddan,
Yoxsa yarım gözl rim görünür?

sm , kül k, sm , kül k!
O da larda bir az yuban!
yil, budaq, b lk yarım
G l r oldu bu yollardan.

1958

Rauf Hacıyev mahnı b st l mi dir.

HD M Z NAN YAR

Ay i ıqlı, göy ulduzlu, yol aydın.
Könlüm evi çıraqbandır bu gec .
N bir çiç k, n bir yarpaq solaydı,
N inciyib yardan küs n olaydı!

H r möhn t döz r m.
Sına m ni, sına, yar!
hd çıxsam v fasız,
Onda m ni qına, yar!

Yar yolunda duman n dir, ç n n dir?
ll rinin h rar ti m nd dir.
Dünya-al m bütün göz l döns ,
M nim könlüm, m nim göztüm s nd dir!

H r möhn t döz r m.
Sına m ni, sına, yar!
hd çıxsam v fasız,
Onda m ni qına, yar!

Bizi bir gün ayrı görs ya ılar,
Könlüm s nin h sr tind n da ılar.
Günd yüz yol s n qurban olardım,
Qorxuram ki, dey rl r, çox a olar!

H r möhn t döz r m.
Sına m ni, sına, yar!
hd çıxsam v fasız,
Onda m ni qına, yar!

1958

l kb r Ta tıyev mahnı b st l misdir.

FV ETD M H R EY

fv etdim h r eyi, fv etdim s n ,
O soyuq sözl ri, o gülü l ri,
Z nn edirdim s ni unudum, m n
O ax am "yox" deyib ged nd n b ri.

Yuxuda bu gec dodaqlarından
Öpürk n q lbimin sdi tell ri.
Görünür, a lımmı s ni unudan,
Könlümün bu i d n yoxmu x b ri.

Baki, iyun, 1934

Emin Sabito lu mahnu b st l mi dir.

NSAF DA YAX I EYD R

Ür yimin sevinci
s nin yadigarındır.
Yuxumu qaçıran da,
s nin intizarındır.
S n d rdimd n x b rsiz.
S n n li, k d rsiz.
Gör n deyir:
- Bu göyç k,
hansı b xt v rindir?!
El içində xar oldum.
Dild n-dil car oldum.
Yar dem y qorxuram,
oc b b xtiyar oldum!
Gözl rinin r ngini
Da larda axtarmı am.
Saçlarınm trini
ba larda axtarmı am.
M n g l nd gedirs n.
M n ged nd g lirs n.
El bil, s n baharsan,
m n axtalı bir qı am.
Q rarımı k s n yar!
Söz dem mi küs n yar!
Ne dedim ki, incidin!
De! Bu m n, yar, bu s n yar!
F rhad olsaydım, g r,
qayaları yarardım.

Mcnun olsaydım, g r,
min f ryad qoparardım.
Dedim: - Sevir m s ni!
Dedin: - Eh, gözüm aydın.
Burda nitqim k sildi.
Burda sözü m qurtardı.
Könlüm n m li neydir,
Dilim dolu gileydir.
Öldürdü nazın m ni.
nsaf da yax ı eydir.

1954

Emin Sabito lu mahnı b st l mi dir.

STAL N

İind üçtelli sazı
Ucalır göy avazı
Qoca a ıq el içind
DEyir: - Budur, ömrün yazı
Ya a-ya a, can Stalin!

G lin, dostlar qulaq asın
Bu ell rin n m sin
Cavanların mahnısına
Körp l rin n s sin .
Söyl yirl r bir a ızdan:
- Ya a-ya a, can Stalin!
Dill rd dastan Stalin!

Qu keçm y n s rh dl rd
Eld , obada, h r yerd
Geni mavi d nizr rd
Ke ik ç k n qızıl sg r
Deyir: - Ya a, can Stalin!
Ey böyük insan Stalin!

1938

Niyazi mahnı b st l mi dir.

ÖL N N M M

Bir n m m vardı, dill r zb ri.
nsan olsaydı, y qin
h s d aparardı ona el n m l ri!
Bir n m m vardı - göz l,
h m oxumlu, h m cavan,
h m d ür y yatan.
H r gu si yerind .
H r b st si duzlu, xo .
ndi neç müdd tdir oxunmayır.
Bir d oxunmayacaq.
N m ölü deyilmi,
g zm s dodaq-dodaq?
N m m öldü,
Sevincimd yeri qaldı.
N m m öldü,
Ür yimd a rısı diri qaldı.

1954

"Q M KARVANI"

R.Rzanın müxt lif eir v poemalarından toplanmış bu parçalar əsasında Vasif Adıgözlov 1990-cı il yanvar ayında hidl rinin xatir sin h sr olunmuş oratoriya b st l mi dir. Oratoriya Qara yanvarın 10-cu ildönümünd , 2000-ci ild ilk d f s sl nmi dir.

I

Vuru dular,
son güll y ,
son süngüy ,
son qunda a q d r.
Vuru dular,
h r ey qırmızı geydi,
da dan torpa a q d r.
Vuru dular,

alt dodaqdan
üst doda a qalxa bilm y n
s s q d r.
Son n f s q d r.
Yarahılar ufuldamadı,
can ver nl r inl m di.
Susuzlar "yandım" dem di.
Ödül r ayaqlarının altında
V t n torpa ı.
Ba larının üstünd V t n ulduzları.
Könüld n könül uçdu
ümidl ri, arzuları.
Gec a ır-a ır keçdi
c naz l rin üstünd n;
keçdi getdi yolu s h r .
Gün f qd n örtük ç kdi
torpa ı qoruyub, torpaqda dinc l n
c naz l r .

II

Qaranlıqdan s s:

- Sonu varmı, sonu varmı
yolumuzdan ç kilm y n,
dan oca ı sökülm y n,
üzümüz bir gülm y n
gec l rin, gec l rin?
Göyd bulud - qara g mi
Qara günün qara q mi!
Ömrün i ıqsız al mi!
Gec l rin, gec l rin,
sonu varmı?
Bu qaranlıq qurtararmı?

ks-s da:

- Keçm lis n bu q m dolu
a ır yolu, ç tin yolu.
Vuru larda qazanacaq
azadlı ı insan o lu.

Qaranlıqdan s s:

- Gözümüzün kökü sarı
İl r keçir - q m qatarı!
Kim qırar bu intizarı!
N vaxt, n vaxt yixılacaq
Gec l rin d rd hasarı?

ks-s da:

- Keçm lis n bu q m dolu
a ır yolu, ç tin yolu.
Vuru larda qazanacaq
azadlı ı insan o lu.

III

N son d çiç l rind n x b rim var,
n harda basdırıldı nı bilir m.
B lk qara quz unlar
caynaqlayıb yedi qara gözl rini.
B lk üstün cansız s rildi yin torpaqda
c s din qaldı neç gün.
V dü m n aya ı d ym di torpa m o parçasına.
Bu da s nin v t n son borcun oldu.
B lk d o torpaq ki,
sin sin aldı s ni,
Dön -dön s nin qorucun oldu.
Lakin n son qoruya bildin onu
sona q d r,
n o s ni.
b di qaldı o torpaqda
yurdumun
neç -neç
lisi, hm di, H s ni.

IV

Baxıram q bristana
a layan adam görmür m.
Birc torpa ı t z ,
üstün s pilm
çiç kl r indi-indi soluxan,

h l ba da ı qoyulmamı
q brin yanında diz çöküb
üzünü torpa a qoyub,
h zin-h zin a layan qadından ba qa.
Y qin anadır.
Göz ya ları ür yimi qanadır.
Ba ımı qaldırıb bird n,
h r q brin üstünd
bir d st çiç k görür m.
Deyir m: - Salam!
Yurdumun q hr man o ulları!
zizl rim!
Y qin siz cavandınız
y qin boy-buxunlu
bı yeri t z c t rl mi o lanlardınız.
B lk tik -parçanızı
tapıb yı an olmadı.
Ancaq bir zaman
qara ya a b nizli,
sin sind ür k çırpınan,
canlı insan olan
sizin,
bir-iki parçanızı,
basdırıblar bu torpa a.
Yoxsul olsun, ya z nging,
qara ya a ,
insan torpaq üstünd ya ayır.
nsana g r kdir torpaq!
Bu do rudur -
Ancaq ömrün qırbacı
insanları bel d n-bel qovur.
Torpa ı satın alırlar,
z bt edirl r,
m nims yirl r.
"Bura bizim idi!
Bura da bizim oldu", - deyirl r.
nanmasan,
S s bir p rd yüks lir,

daha q z bli g lir:

- Bizimdir!

- Bizim oldu!

- Yox! - des n

Söz verilir topa, güll y .

Yen inanmasan,

susmalı olursan,

z ncirl rin n m sini dinl y -dinl y .

V

Biz körpü olduq,

üstümüzü n keçdi zaman

a ır yüklü günl riyl .

nl dik

e itm dil r.

Ça ırdıq

hay verm dil r.

Yalvardıq

baxmadılar.

A ladıq

görm dil r.

Qolumuzun z ncirini göst rdik,

- Açın, - dedik.

Açmadılar.

Yaralı dü nd bel

biz yana madılar.

n insaflısı dedi:

- Bir lacın var,

öl, qurtar!

N gözümüzü ya qaldı,

n q lbimizd m h bb t.

lanın a ina da,

sarisına da l n t!

VI

Azadlıq n xurmadır,

gözl y s n, yeti sin, yı asan.

N alçaq t p dir,
h v sl nib yüyür s n, çıxasan.
Z ncirl ri qırmaq azdır
z ncirl rin dünyasını
g r k yıxasan!
M zlumların q z bi
çox tufanlar qoparasıdır.
H l bu harasıdır
h l bu harasıdır.
Ba ımı dik saxla, qarda !
Bayra ını, silahını möhk m tut!
Dünya s n baxır,
tarix s n baxır
h l çox ba lı qollar
z ncirl rini
h lq -h lq qoparasıdır.
H l bu harasıdır!
H l bu harasıdır!

Vaxt var ik n

VAXT VAR K N

Çıq-çıq saat i l yir.
Dü ür b diyy t
ömrün geri dönm y n anları.
Zaman alıb aparır insanları
bu gün c n heç k sin
qayıtmadı ı uzaqlara.
Vaxt var ik n dünyaya bax!
Baxıb doymasan bel .
Bir divara da qoy!
Çiç k iyl !
Saçlarını
sabahın xo n simiyl dara!
Könlünü aç Gün , bahara.
Vaxt var ik n g l,
f ql ri qar ılayaq
s h r-s h r.
Sev k, sevil k!
Fikrimizd n i iqlansın zülm tl r.
Dodaqlarında açılısın
t b ssüm çiç k-çiç k.
Vaxt var ik n
ll rinin h rar tind n
isinsin bir insan li.
N q d r i var görm li,
N q d r söz var dem li.
Vaxt var ik n
birc q l m vur,
bir budaq peyv nd el .
Dem , o nec , m n d el .

Dü m n amansız ol,
dosta xo qılıq!
Vaxt var ik n
el ya a, el çalı
bir gün s n olmayanda
h r k s aydın görünsün
yerind qalan bo luq.

1961

VAXTI ÖLDÜR K DED N

Dedin: - Neyl y k, vaxtı öldür k?
Gün uzun, gec uzundur!
Dü ün m din,
bo keç n anlar da,
möhl ti bilinm y n
ömür yolumuzundur.
Yol qurtarar,
birc an dayansa ür k.
N r vadır,
vaxt bizi ya adırk n,
biz vaxtı öldür k?!

1961

VAXT

İkin gördüm onu,
Saç, n saç!
Göz, n göz!
Dodaq, n dodaq!
nsan klin girmi
alovlu bir qadın ehtirası!
Dantenin Beatriçası!
Titsiyanın Venerası!
Füzulinin Leylası!

... Rast g ldim.
Saçlara,
gözl r ,
dodaqlara baxdım!
Hey,hey!..
Hamı el bir qüvv t
Hamı?
Canlandırma yenid n.
Beatriçanı!
Veneranı!
Leylanı!!!

1964

VAXTIN KARVANI

Neç -neç insanın
burda q mi, sevinci var.
Deyilmi sözl ri,
can yan ısı, arzusu;
ümidi,
köd ri var.
H l deyilm mi
n q d ri var.
Dedikl rind n artıq
dey bilm dikl ri qalıb.
Uzun ill r srl r boyu
insan x yalını,
insan arzusunı,
sözünü,
insanın öztünü,
sıxıb qanun adlı q lib;
ya dolayı,
ya düz;
ya hökmlü,
ya hökmsüz.

SRL R N S SL NM S

Burda neç ömür yolu çatallaıb.
Neç do ulmamı ist k
nisgili var.
Neç ür k yan ısı,
neç könül dili var.
Neç arzu, neç dil k var.

Kimi deyir: bo sözdür.
Kimi deyir:
üstü yazı dolu
ç rxi-f l k var.
Dinl m d n
acları, toxları;
yoxlamadan
varları, yoxları;
çıxıram insan taleyinin
dola ıq yollarına.

U ur olsun,
Yol boyu b l dçil rim:
Duyum,
Hün r,
rad ,
Vicdan.
Mindirib yel qanadlı
x yala m ni.
G zdirirl r
sonsuz könüll r al mini.
Orda rast g ldiyim
gah t s lli,
gah nigaranlıq,
gah h lli ç tin sual olur.
Gah camcanlı varlıq,
gah k d r heyk li - hicran,
gah ser-sevincli
vüsäl olur.

VARAQLARDAN B R ND

Soru uram q lb a rısından:

- Bir a rı ki,
k lm olub süzülüb
b lk könül yan ısından,
b lk ciy r yan ısından.
Hansı sin d n çıxıb
ba ıra-ba ıra,
insanlı ı ahid
ça ıra-ça ıra
g lib.
Dindirm s n dinm z,
söyl tm s n söyl m z,
Yuvalanmışınız
bu sarı yarpaq üstünd ?

BA QA VARAQ

Soru uram sevincd n:

- Dünyada bu q d r
f lak t, q m, k d r;
bu q d r nisgil vark n,
bu boyda dünya
canlı insan q lbin dark n,
haqqın varmı
bel -
gül r üzlü,
sakit gözlü
dayanasan?
N kövr lib, n yanasan?

YEN S H F

Soru uram ümidd n:

hardan g lmiş n?
Hamı v siq n ki,
s n do rusan?

Bir gün h çiq t olacaqsan
Z man tin varmı;
zamandan, g l c kd n?
Ümids nmi gerç kd n?
C bh da ın kimdir?
Keç nl rd n, olanlardan
z man tin varmı?
A ır sınaq günl rin dözümün,
intizara d yan tin varmı?
Yoxsa, qoçaq,
adına güv nirs n ancaq?

ÜZ-ÜZ

Danı ıram
h r erin mü llifiyl ;
yazdı ına gör ,
erin gör .
Danı ıram
oxuyub yazısını neç k r .
Soru uram: m g r dünyanın
tük nm z d rdi-s ri
s n qalıb!
nsanlı ın
sevinc sözü,
d rd s ri s n qalıb?

Bel h y canlı,
bel rahatsız
bel s ks k lis n,
S n, adi insan o lu
insan?
Hansı günlü,
hansı illi,
hansı ölk lis n?

S sl r g lir...
Neç s s e idirs n cavabımda,

neç sual,
neç heyr tli nida.
nsan q lbi
nec bigan qala bil r;
insan q lbidirs , g r.
nsanların d rdini gör -gör
nec "neyl yim",
"nec el yim" e idib?
Hansı saya, hesaba g l r
insan d rdinin
insan arzusunun
çe idi.

OXUYURAM B R D S N

S tirl r düzülüb
alt-alta,
üst-üst ,
yan-yana.
Bütövü var,
qırı ı var.

H r s hif d
min könüld n x b r ver n
yı ı var.
srl r durub yan-yana,
Homerd n, Nizamid n
üzü bu yana.
Börnsd n, Sabird n o yana.
H l ça da larımı demir m;
biri yerind n a a ı,
biri yerind n yuxarı.
Sözl r, s tirl r:
birind güll qaynarı,
birind qılnc ovxarı.
Hansı ll r yazıb
bu s tirl ri, sözl ri!

Hansı dill r deyib
bu yanıqlı sözl ri.
Biri gedib
fikri, s si qalıb.
Biri gedib
be -on vergülü,
bir-iki nöqt si qalıb.
Birini unutduran,
birini ya adan n dir?
Birind odlu silah,
birind qu atan n dir?
M tl bd n uzaq dü dün
R sul Rza!
Onlar deyib, gedib,
Biz d davam ed k yolumuza.
H yatın Nuhdan b ri
sevinci d , yası da var.
Ömrümüzün h l
s hif l r dü m mi
mübariz edim
antologiyası da var.
Yax ısı budur, des n ,
tarix hansı s hif sind
yer ayırıb s n ?

CAVAB

- zizim!
H mgünüm, h milim!
N bilim!
N bilim!

H R YA IN B R N SG L

D r l rin ba ından,
qayaların qa ından,
ça layıb axan sular!

Da dan-da a töküüb,
hey qıvrılıb, bükülüüb
qıjıldayan xan sular!
Gah göz-göz bulaq olub,
gah co qun ırmaq olub,
gah dal ası da olub,
qabarıb qalxan sular!

Gah sakit, gah gur axıb,
gah quzu, gah kür axıb,
d hn sind darıxıb
sahil çıxan sular!

Sızqovlar, süzüntül r
bir-birin qatıla-qatıla
d r l rin çalovundan keçib,
qızmar Gün in alovundan içib
yı ılır, birikir, n hr olursunuz!
Axırsınız sakit, lal;
bu sahild n o sahil
l ng r vura-vura.
Müdrük qocalara b nz yirsiniz;
çiyinind ömrün yükü,
qlin, biliyin yükü, qocalara.
Lakin nlik yox, h v s yox.
Sanki son m nzil qalmı yolu, -
b ryaların qoynuna, -
gedirsiniz, gözü tox, n fsi tox.
Bel dir h yat.
H r ya ın bir nisgili var.
Ya lı görünm y can atr g ncl r.
G ncliy h sr t ç kir qocalar.

1962

NAN

Cavanlı a aldanma!
S ni gücsüzlüy ,
üz qırı ma,
yor unluq qı ma
tap ırıb ged r.
Göz lliy inanma!
S ni t ssüflü xatir l r ,
soyuqlu a, boyatlı a,
laqeydliy t slim ed r.
Q lbin inan!
lk günd n son gün q d r
s ninl dir.
S n s daq tidir ki, h rd n
h zin-h zin
a rıyr,
s ni d inl dir...

1968

G NCL K, QOCALIQ, V FASIZLIQ V S DAQ T HAQQINDA

Kim des : "G nclik h r eyd n yax ıdır!"
mübalı li olsa da,
xo sözdür.
Kim des : "Qocalıq qiym tlidir!"
Düz olsa da,
bo sözdür.
G nclik özü gedir.
Qocalıq özü g lir.
N onu saxlaya bildim,
N bundan qoruna bilir m.
N doyunca sevindim.
N a laya bilir m.
Dem yin, ya ama a h risdir.
G nclik v fasız çıxdı.

Qocalıq v falıdır.
Ömrün son günün c n
m nd n ayrılmayacaq.
Bu pısdır.

1960-1962

BURUQLARIN SÖHB T

Qoca buruq
yanındaki cavan buru a dedi:
- Ayaqlarını möhk m bas
polad dö m y !
Hazır ol!
Fırtına g lir
d mir çeyn m y ,
polad köv m y .
Cavan buruq dedi:
- Niy nigaransan?
Qorxum yoxdur m nim
Fırtınadan, tufandan.
B lk paslanıb dir kl rin?
B lk dal aların l ng ri
qaynaqlarını qoparıb, töküb?
Yoxsa, canına
cilovsuz kül kl rin
qorxusu çöküb?
Qoca buruq dedi:
- M n uzun bir ömür yolu keçmi m.
Yıxılsam da, n q m!
T k bbür hün r deyil!
A ır günd möhk m dayan qoçaqsan!
M n gets m, keçmi im qalar.
S n gets n,
g l c yini aparacaqsan.

1962

**QUM D N L R ,
T QV M V R QL R**

Sahild y m.
Bir ovuc qum götürdüm lim .
narın qum d n l ri axdı
barmaqlarımın arasından;
bulaq suyu kimi;
t miz,
i ıqlı,
sakit, s ssiz;
geri dönm y n vaxtın
anları kimi.
Sahil ba qoyub
yaturdı d niz.
Qum d n l ri süzülürdü
barmaqlarımın arasından.
Gözl rimi yumdum
Dinl dim d nizin
q mli sükutunu.
Bir an,
m n el g ldi ki,
bu s ssizlik içind ,
lal kül k,
bir-bir
çevirib qoparır
t qvim varaqlarını.
Bu x yali al md , gördük
bayramlı bayramsız varaqların
t k-t k qopub dü düyünü.
Duyurdum q lbimin,
sızım-sızım ü üdüyünü.

1976

PERPET UM-MOB LE

M qal ni qurtardım dün n.
Bu gün eri verdim çapa.
Bu gec son s hif ni çevirib
vida etdim oxudu um kitaba.
Gözl rim deyir:
- Yat! Yat!
N v din var,
n borcun,
n yarımçıq i in.
M ni dinc lm y ça ırır,
b di ayrılıqla,
kövr lmi keçmi im.
Ancaq, duyuram,
qar ıdan,
bir an yubanmadan,
g l c yim g lir.
Açılır s h rin qapıları.
Maraqlıdır, n g lir?
Kim g lir?

Baki, 1964

HAMIMIZ YOLDAYIQ

Yol. Qatar.
Min nl r var, dü nl r var.
Kimi gül -gül minir,
gül -gül dü ür.
Kimi k d rli, qay ılı.
Duracaqlar ötü ür...
sk l l r keçir.
Qurtarmaq bilmir qatarın yolu.
Gündüzü var, gec si var.
H l gül -gül min c k,
k d rl dü c k neç si var.

N m n bilir m harda dü c y m,
n qatardakılar bilir.
B lk heç qatar dayanmayır:
dü on el g lir,
min n el g lir.
B lk m n el g lir.
Gedir qatar.
Çay içir m, papiros ç kir m,
dü ünür m, eir yazıram.
M n bu uzun yolda
getm y , getm y , getm y d ,
n yaxın duracaqda dü m y d hazıram.
Ancaq..,
Bu eri qurtarım.
Bir yenisini ba layım.
Bir d ...
N yol qurtarır,
n arzular.
Yeni isk l l r, duracaqlar ötü ür.
Kim is minir,
Kim is dü ür.

mart, 1962

Çinar ömrü

H Y A T E Q

Gözl rim baxdı h kim,
ka ıza xeyli baxandan sonra.
Mür kk b batırdı ı q l md n
damcı-damcı
mür kk b axandan sonra.
Baxdı v dedi:
- k r!
M n bilmir m hansı d qıq t r zi
gözl rdeki t ssüflin
a ırlı ını ç k r?
M n gördüm, h kimin
t ssüf r ngli gözl rini.
E itm s m d onun
vv lki sözl rini,
ancaq bir k lm ni e itdim.
E itdim
top gurultusu
e id n kimi:
- k r!
Gözl rimi h kimin
gözünd n ç km dim.
Gözl rin and olsun
bir qırpım, bir an
gözl rimi ç km dim,
onun baxı larımdan.
Ancaq soru dum:
- Uzun ç k r? Dedi:
- Çox x bis eydir bu k r!
Özü bir ey deyil, ancaq

B zi adamlar kimi, ara qarı dırandır.

Çox azar tör d c k;
bu c h td n yamandır.

Dedim:

- Elmin bu vaxtı...
T bab tin qüdr ti...

M g r...

H kim dedi:

- Z hrimara qalsın bu k r!

Dedim: - Qalsın... qalsın!

Neyl y k.

Nazil n yerd n üzül c k.

B li!

R fiq m m nim!

zizim!

N m yusam, n ad.

Gözl rimd canlandı

Keçirdiyimiz h yat.

Ümidli, arzulu.

Mübariz , s ad t dolu

günl rimiz

göz l ümidl r içind keçm dimi?

Dodaqlarında bahar t b ssümü

ça ırdın adımı.

n irin xülyamız

canlı h yat olmadımı?

M n dey rdim: - Payız ayları

yax ıdır i üçün.

Yeni poemamı qurtaram g r k.

S n d gül r k

dey rdin: - M g r

qurtararmı

er dön n

dü ünc l r, h v sl r?

Bir s ri bitirdin,

yenisi növb d dir.

H l bu yarı olmamı ,

G lir yeni ça ır ı ların sor usu.

M n s ninl h mr y idim do rusu.
R fiq m m nim, zizim!
Günl rimiz bizim
nec göz l ist kl r ba lı keçdi.
Demir m haraylı keçdi.
Demir m t mt raqlı keçdi.
Qı oldu, yaz oldu.
B z n sevincimiz
qay ımızdan az oldu.
Ancaq yen d maraqlı keçdi.
M n h kimin gözl rind n oxudum:
Möhl t qurtaracaq,
arzular qurtarmadan.
Yolu çov un k s c k,
m nzil varmadan.
Olsun!
Do rudur, h r kiçik yarpaq bel ,
n q d r ox asa da ba qasına,
Yen t kdir;
b lk r ngi,
b lk biçimi,
b lk d h rar til
B li, t kdir.
Sapla ından üzöldümü
bir d bitm y c kdir.
Lakin!..
N t ssüf edir m,
n d d ym -dü r qonaq kimi
küsüb gedir m.
Yox!
M na ömrün boyunda is ;
onda e q olsun
ala qar aya,
bir d qart qurba aya!

Biz ömrümüzü yum aq
ya ıl mamır kimi
a ac gövd sind keçirm dik.

Hansı göz var ki,
ona açıq v dik
baxa bilm dik?!
Ümidl r içind ,
arzular içind keçdi ömrümüz.
N m l r, qovaqlar içind keçdi ömrümüz.
Bahar içind keçdi ömrümüz.

"Yarımçıq s r l ri bitir k", - dedik.

"U aqları böyüd k,
yetir k", - dedik.
Dü ün m dik, günl r sayılı imi ,
ömrün yolu göd k.
Gör n q d r
Yarımçıq i var.
Ümidl r!.. Arzular!..
M h bb tin
çevril m mi varaqları var.
Yurdun h l
sin si sirli qalan
silsil da ları var.
H l Mild , Mu anda
salınmamı meyv ba ları,
h l Bakıya g lm mi
ah da ın buz bulaqları var.
H l p nc r si ü l nm mi ,
h r si bir h r evl rin
boyaqsız otaqları;
h l nur muncu u kimi
neç k ndin yoluna düzül m mi
ıldırım çıraqları var.
Ölümü susdurmaq üçün
h l yaranmamı
n q d r fa, lac yaraqla,
h l kölg sini çöll r salmamı
neç ya ıl me zolaqları var.
H l z f r n m l rind
n qar t olmarmı
neç qurtulu soraqları var.

H l n q d r
könlümüzün n m si, harayı var.
H l bütün bu i l rd
qolumuzun, beynimizin
payı var!
H l s n deyilm mi
n q d r sözüm var.
R fiq m m nim!
H l gözl rind n doymamı
gözüm var.
M nim e qim, könül h yanım!
Sevgilim m nim!
H l yazılmamı n q d r erimiz var.
Hol t r nnüm edilm mi
n q d r tarixi iz var.
H l neç d f sallanacaq
gümü ü b dmü kün
iyli, tüklü budaqları,
bizim e qimizin
yeni-yeni n m l rini dinl m k üçün.
Kim yazdı möhl tini
bu ged r-g lm z köçün!

-Yox!
M n yolçusu deyil m bu yolun.
Rahat olun, dostlar, rahat olun!
Nigaranlı a yoxdur sas,
H l m n,
b növ d rm y ged c y m bu yaz.
Gedec y m iyli, r ngli,
adlarını yüzd bir adam bilm y n,
yeni çiç kl r d rm y .
Ged c y m, yeni-yeni erimi
oxucuma göst rm y ,
Ged c y m, öz ayaqlarımla.
Ged c y m, yanımda balalarım.
Bir d e qimi sınaqdan çıxarmı
v falı yarım.

D st m böyük olacaq,
zizl rim, çox böyük.
Qohum-qarda , dost-a na.
Dünyanın bütün yax ı adamları.
Bir d ,
yurdumun baharı.
Bir d ,
baharın n m li qaranqu ları.
Qar ımızda yeni günl rin
f qlı yoxu ları.
Il rin zirv sind n a a-a a,
m n v t nimin göz l günl riyl
gir c y m yüz ya a.
M n qolları açıq
qar ılayaca am,
n m l rl b z nmi
neç yeni baharı.
V t nimin o ulları, qızları!
Könlümün dostları!
Biz bir yerd qar ılayaca ıq
neç min neç d g l c k
qoynu n m -n m ,
sin si çiç k-çiç k
yeni baharı!

Baki, 1955

BEY N FOSFOR ST Y R

Beyin fosfor ist yir,
k r ist yir ür k.
H kim deyir:
- k ri az yey s n, g r k.
Be -on il döz r can
ciddi p hriz saxlasan.
Diabets n.
Özün l insulin götür,

hara gets n.
Bu yandan da minyera,
özü d angianoz...

N q ng adı var andırın!
Ancaq inanmayın bu göz lliy
Rast g ls , yan durun!

H kim pıçıldayır: -
V ziy t ciddidir,
ba a salın, qandınn!

Dü ünür m:
Dey k lac tapıldı
daibetl minyeraya.
B s qan t ziyqini
hara qoyaq, hara?
Heç d adı ondan pis deyil:
Gi-per-to-ni-ya!
Eh, kimdir onları bir-bir sanıya!
Biri bel adlanır,
biri el ,
hamısı ömrümüzü sökür-aparır
parça-parça, gil -gil ...

Minyeran var,
t yem lis n.
Gipertoniyan var,
t vida dem lis n.
ndi g l ayırd el ,
ba a dü , anla:
hansı p hrizi
uy unla dırmalısan
hansı d rmanla?

Dü ündükc adamın ba ı
qazana dönür.
Yazdıqca, adam
anbarda siyahı yazana dönür.

Ömür çox da qalsa, az da, -
yol ged bilmir m
asta-asta.
Könlüm bahar ist yir.
Bir an olsa da,
ist mir m sükut,
dinclik!

Odsuz-alovsuz h yatın
h r d qiğ si
h r d rd fa ver n
d rman olsa da,
ist mir m
arxa sıralarda qalam.
Canlı olam, -
tal t çe m sind n
dirilik suyu alam.

Titr y -titr y ,
sısqa v cılız ya ama a,
ömrün yükünü,
inci-gövh r dolu
bir xurcun kimi
çiynimd da ıma a
meylim yoxdur!
H kimim - nüsx b ndim
Lo man olsa da,
m n ür kd n gülm k,
könüld n sevinm k,
sevdiyim insanları
qucaqlayıb b rk-b rk
sonra, lazım g ls ,
tufanda qanrılıb
kökünd n qopmu
gövd li palıd kimi ölm k ist yir m.

M n qorxmuram, -
d qiq l rin sahili
ölüm olsun, h yat olsun, -
ancaq
n sözl rim sinsisin,
n erim boyat olsun.
Her misramda
dal alı
alovlu
h yat olsun!
O ki qaldı
diabet-miyabet,
minyera, gipertoniya, -
ill r keçib gets d ,
h r sözümd n
bahar m ni tanıyar, -
Bir bahar ki,
lal l rd n ç m nl ri
qanıyar...

nsanlardan soru un, -
min bir n m içind
onlar m ni tanıyar.

Buzovna, 1958

M N G E D S D E Y L M

v zi¹ yola saldıq
X st liyi: Diabet!
Bir gün Mikasız² qaldıq
X st liyi: Diabet!
Su oymu qaya kimi
uçulur dörd bir yanım.

¹ v z Sadıx

² Mikayıl R filı

Bilir m gec-tez g lib
çatar m n d növb t.
H l lik, növb t var,
bir il, bir gün, bir saat.
Yaratmaq ist yir m.
S n e q olsun, h yat!

1958

SULAR AXIR GÜMÜ Ü

Qar ya ır lopa-lopa.
U aqlar adamları,
Gülüb basır qartopa.
Navalçadan asılır
sırsıra lül -lül .
Xiz kl r zolaq salır
yuxuya batmı göl .
Bilir m, s n d varsan
qürubun sansında,
fırtınalı bir ömrün
qırılmı yarısında.

Budaqlar yarpaqlayır,
çiç kl r r ng-r ng açır.
Durnalar ötüb gedir,
q riblikd n qürb t
ikisi bir, üçü bir.
Gün mehribanla ır,
ba çada gül ü ümür.
Bilir m, s n d varsan,
Kölg l rin izind ,
göz ya ı d nizind .

Çaylar axır köpüklü,
sular qaynayır, da ır.
Gün yandırır-b-yaxır,
z mil r qızıl ır.
D nizin l p l ri

ox ayıb sin mizi.
Dal aların n m si
basır s sin bizi.

Kölg l rdir qapqara,
A appaqdır i iqlar.
Gec -gündüz bilm yir
gülü l r, qı qırıqlar..
Bilir m, s n d varsan,
A ır, sükut içind ,
göz adi görün n
taya bulud içind .

Salxımlar sıra-sıra.
Üstü yüklü budaqlar
söyk nib budaqlara.
Ba lar qızılı geyir,
sular axır gümü ü.
Qula ımda s sl nir
g neliyimin gülü ü.
Bilir m, s n d varsan
S sl rin susumunda,
adic bir meyv nin
çür-çürümü tumunda.

Ya amı am, görmü m
ömrün yax ı-pisini;
günl rin qazancını,
ill rin itkisini.
N bir k s borcluyam,
n d alaca ım var.
N yim vardı vermi m
xalqıma, insanlara:
Yax ı söz, qay ı, ülf t,
sevinc, k d r, intizar.
Az olmu sa neyl yim;
olub-qalanım budur.
Vermi m h r n yim var:

ümid, arzu, etibar.
Bilir m g l c ks n.
G l c ks n tez, ya gec.
xtiyar m nd olsa,
qoymazdım g l s n heç.
Ancaq ki, bir qaçılmaz
qanunu var h yatın.
Günl rin damlasından,
dolacaq ömür gölü.
Nec uzaqda olsa
G l c k bir gün ölüm.
G l c ks n, g l!
Ancaq Bunu da bil!
H r zaman
s ni dü ündükc m n;
ölm m kçün vuru ub,
ya ayıb, yaratmı am.
Nigaran deyil m, g l!
Haçan, nec bacarsan.
S h r, gündüz, ya ax am.
S n varsan, m n bilirdim.
Do rudur, ill r boyu,
Do rudur, h r d qıq
yaxınla dırıb m ni s n ,
bir x nc r boyu.
Ancaq ki, m n d s ni
azca gözl tm mi m,
görüb-götürüm dey ,
eri bitirim dey .
Elimin bayramını
bir d keçirim dey .
Dayan, o ul toyudur,
sa lıq içir m dey .
Dayan! Qırılır dey
köl lik z ncil ri.
Yuban! Dinl yim dey
n m li z ncil ri!

Yubatmı am m n s ni
insanlara, i i a
yer m h bb timl .
Acizliy , sükuta
v s n nifr timl .
Gözl tmi m ya bir il,
ya bir gün, ya bir an.
Bu m nim q l b mdir,
bu m nim z f rimdir.
H r ba layan yeni gün
m nim i s h rimdir.
H l çox gözl y c k -
yubanacaqşan h l .
H l çox i im qalıb -
çox davam var s ninl .
Bir gün ged ri olsam,
b lk azalacaqdır
bu dünyadan bir damla.
Ancaq dünya qalacaq;
dopdolu bir h yatla,
yepyeni n m l rl ,
ya ayıb yaratma a
qadir saysız adamlar.

1960

B Z M DOKTOR

Doktor H. Veysova

*"T bab t, ks riyy tl t s lli verir.
B z n x st nin halını yüngüll dirir,
nadir halda sa aldr".*

Hippokrat

N bzimi yoxladı.
Qan t zyıqımı ölçdü.
Sin m qoydu qula ını:
"N f s alma" dedi.

Al! - dedi.
-Alma! - dedi yen .
Xeyli ç kdi müayin .
Gözüm onun üzünd ydi.
Görüm qa ları çatılacaqımı?
Görüm r ngl ri d yi c kmi?
Axı, neç gündür,
bu öskür k m nd n l ç kmir.
N qa mı çatdı,
n d yi di r ngi,
n pozuldu s sinin ah ngi.
Nüsx l ri yazdı.
M sl h tl rini verdi.
lini uzatdı,
dedi: - D rmanları atsan,
bir h ft y sa alarsan,
atmasan, yeddi gün .
Hamı güldü,
doktorun zarafatla dediyin .
-Xudahafiz!
U aqlar qapını açdı.
O getdi.
Qapı örtülm mi
e itdim onun zümzüm sini.
"Göz ll rin ür yi
x yan t meyl edir".
Bel ad ti var:
vidala ıb ged nd
p sd n-p sd n oxuyar.
Ancaq,
xatırladım neç il vv l
halı xarab bir x st nin yanından
oxumadı getdi.
Getdi sakit, p ri an.
M n bilir m bizim doktor
yegan deyil;
var adlı-sanlı

ayrıları da.
Ancaq,
bizim doktorun
cana böyük fadır
zümzüm l ri d ,
ariyaları da.
fa verir
p hrizi d ,
davacatı da,
duzlu zarafatı da.

fevral, 1962

DOKTORLA ÜR K SÖHB T

G l nim bir t bib,
bir d d rman ver n,
iyn vuran bacıdır.
Yediyim duzsuz yem k,
bir d h b-h b acılar.
Gec l r gözl yir m
n zaman
p nc r md s h r açılar.
Gündüzl r gözl yir m
ax amı.
M lumdur ki, x st l r
ya amır.
X st l r gec -gündüz
ölüml dava ç kir.
B zi s sli, haraylı,
b zi s ssiz, s mirsiz;
m n t ki.
Ya amaq - f aliyy t,
ya amaq - qaynar i dir.
N anlayar,
n duyar bunu
o k s ki,
bu yola dü m mi dir.

Günl r yüyürür, keçir,
vaxt bir il d qocalır.
Dünya bel qurulub.
A ac,
da ,
torpaq özü,
söz d ,
dil d qocalır.
H tta ölüml r bel ;
ya ayıb günd n-gün ,
qocalır ild n-il -
da ya a ac ölüsü?
Fil ya turac ölüsü.
Ölü dill r d vardır.
Olü çaylar,
vulkanlar,
ölü göll r d vardır.
Ancaq,
qocalı m da
növü var,
möhl ti var.
On min il d ya ayır
b zi nadir a aclar.
nsanların möhl ti
çox qu dan çox olsa da,
çox h ratınıkindan
xeyli qısadır, qısa.
ndi gülüb, danı ıb
vidala dı m insan
sabah gözl ri ba lı
yola dü ür dünyadan.
Yanırsan için-için
ancaq dü ünürs n ki,
bir gün d g l r s ninçin.
Dü ünürs n ki, ölüm
dayanmı dır pusquda.
Ömür d keçib gedir,
i günü, yuxu, mahmı

söhb t, hay-huy susqu da.
Sevdiyın bir qadının
sı allayır ba ını,
b z n d unudursan
keç n ömür yolunu,
h r gün artan ya mı.
Qara x b r g l nd
yaxından, ya uzaqdan
dü ünürs n:
s nin d bel günün g l c k.
Deyirs n: " zizl rim,
yeni il sa lı ma
bad qaldırın, iç kl!"
Bir füsunkar göz lin
torpaq olmu b d ni,
ya kuze, ya cam olur.
Görürs n,
dü ünürs n.
H l ki, möhl t vardır,
qaldırın bad l ri
yeni il sa lı ma,
a dostlar!
X yyam erin diliyl
çox deyib bundan biz .
M nim deyildir
"torpaq, b d n,
cam, kuz ".
M n t krar sevm yir m.
Deyil ni dem kd n
faydasız bir ey yoxdur.
Ancaq, zizim doktor
i ondadır ki, bütün
bunları bil -bil
nec ya ayrırq biz,
xeyirli, ya xeyirsiz?

1965

S H R N QAPISINDA

Bir gün m nsiz olacaqsan.
S nsiz olaca am dem y
g lmir dilim.
Kim bilir,
hardadır
ömür yolunun fini i.
Ömrümüzü uzadacaqmı
m h bb t,
k d r,
nifr t,
sevinc;
ya qısaldaqaqmı!
Yolumuz döng -döng dir.
zizim!
Bu döng l rin
kor dalanı da var.
Baharlı günl rin
ümid qayna rı;
axtalı günl rin
talanı da var.
Bir sükut, bir qaranlıq
k sir qar ını.
Dur!
Qurtar!
Deyirs n, axı,
bitm mi i l rim,
n q d r ümidim,
arzum var.
Soyuq bir s s
yandırır beynini.
Möhl t bitdi!
Qurtar!
O sözl ri dem y ,
bu sözl ri e itm y bel
macal olmayacaq.
Bir gün m nsiz qalacaqsan.

S nsiz qalaca am dem y
g lmir dilim.
X st q lbin
a ır olacaq bu nisgilim.
Ba ımı qaldır!
Gözl rinin ya ımı sil!
Dünyaya bax!
Neç ulduz sönüb, gedib
ya ı yüz-yüz i iq ili olsa da.
D nizr, çaylar quruyub,
da lar çöküb,
n q d r a ac qopub kökünd n,
n q d r çiç k solub
milyon illik
ya bir günlük do ulsa da.
N q m, n k d r!
Hamımız getm liyik;
Vaxt g ls haçaq.
Ancaq,
vaxtsiz g lm sin bu vaxt,
g l yeni il süfr mizi açaq!
Dolduraq piyal l ri.
Qar ılayaq
ya amadı ımız g l c kd n g l n
s h ri!
Dilimizd ölümsüz n qar t!
Var olsun h yat!

31 dekabr 1969

ALLAHAM KTUB

M nim imkan qanadımı
qırıb k s n,
qadir, adil,
ya h r n s n!
X st likd n,
yor unluqdan
bir s dd ç kdin

niy yazmaq h v sim .
Yoxsa, qorxdun
bir gün g l r,
hamı bil r,
s ns n qadir, adil,
yoxsa
N siminin n v si -
m n.

21 fevral 1970

H YAT

Ota ım t k.
P nc r m ba lı.
N s s var,
n d bir v r q t rp nir
masamın üstünd .
Dü ünür m n zamandır.
Dü ünür m, gözl yir q l m.
Saatlar, d qi q l r keçir.
N bir fikir var cüml y girsin,
n bir söz var q lbimi dindirsin.
A v r ql rl doludur masamın üstü.
Tavanda buludlanıb tüstü.
Bilmir m azmı, ya çoxmu keçib.
Ayrılıram fikird n.
Q l mi basdı ım yerd n de ilib
ka ız da, masamın üstü d .
Tavandan ç kilib bulud, tüstü d .
Açırım p nc r mi tay-tay.
Ota ımla b rab r!
Çıxıram h rin
gurultulu qoynuna.
Sin md üfüql r,
p nc r md f ql r.
Q lbim arzularla dolu,
gözüm gün l ,

sin m bu günün sözüyl .
Yandırırım sükutu da,
sükun ti d ;
q lbimi alovlandırın
ya ama, yaratmaq közüyl .

1958

BAHAR H R L G L C K

Göy baxdım,
bir m-bir m qar g lir.
K r m dü dü yadıma.
fsan l rin n göz ll rind n:
iki m zar,
arada bir qaratikan kolu.
Ax, bu kollar, bu kollar!
H r zaman
i imiz , gücümüz ng l olurlar.
Qar çox ya sın, az ya sın,
bir vaxt k s c k.
Gün daha mehriban,
daha canayatan,
da -d r l r az duman,
çöl-bayır al- lvan olacaq.
Kül kl r daha mülayim s c k.
H r il bel
qı gedib bahar g l c k.
Bu bahardan biri
m nsiz g l c k,
m nsiz ged c k.
Ban çiç kli, otlı olaydı yolu.
Da nda, düzünd
bitm y ydi qaratikan kolu.
Bel , dünya, bel !
Gül -gül !

1969

GÜNDÜZ HANSI, GEC HANSIDIR

Bir-birin qarı ıb
gec -gündüz;
dumanlı havada
a ac kölg si kimi.
P nc r l r
a arır,
qaralır.
Yum aq qaranlıq içind y m.
Sür tlidir damarlarımda
qan axarı.
N bzim -
yüzd n yuxarı.
Qırx onda be h rar tim.
Onda altı!
Onda yeddi!
Anıra bilmir m
g l n-ged n kimdi,
h kim n dedi.
El bil ki, ikiy bölünmü m
n ka ız var, n q l m
yazam bu ikiliyi.
Açılan, sıxılan
qeyri-mü yy nliyi.
Bir düzüm salıb
d rk ed bil m
canıma hökm ed n h kiml rin
köhn , t z ,
kamil, naqıs biliyini.
H l ki bilmir m,

gec hansıdır,
gündüz hansı;
ist r gün çıxsın,
ist r çıraq yansın.
Q lbim vurur:
"Va...ram!.. Ma...ram!
S ni qur...ta...ra...ram!"

1973

B R GEC N N TAR X

(*nsan insanlar üçün*)

Haradasa,
uzaqdamı, yaxındamı
aylar, ill r ötdü,
insan yor un günl ri,
yor un gec l ri
bir-birin caladı.
Neç übh ,
neç ümid qırı ı
fikrini haçaladı.
Ayların, günl rin
h v sli z hm tini
bir t crüb ,
bir n tic
heç el di.
B z n bir qatmamı tez,
b z n gec el di.
Kolbalar doldu, bo aldı.
Maye köpükl ndi, qurudu.
O, yüzü bir ,
biri yüz vururdu.
Z rr l r yı ıldı, da ıldı,
h b oldu –
böyük, kiçik.
O çalı dı;

gözl rind yor unlu un acısı
x yalında ümid toranı,
q lbind incik.

Otaq.
P nc r l rd qalın p rd l r.
Yataqda insan;
sin sind iki parça mum.
Gözl ri i i a qapalı.
T b ssümsüz dodaqlarda
ç kdikl rinin acısı.
N rahatlıq,
n a rıların biranlıq
amanı.

Z rif, mehriban ll r
g tirdi d rmanı.
- Atın! - dedi,
bu ll rin yiy si.
A ır-a ır açıldı
yor un gözl rin qapa ı.
Sanki uzaqdan,
sin sinin d rinl rind n
bir s s g ldi:
- Yen mi?
Yet r, deyilmi?
Neçin m n acı h qıq t
deyilmir!
fq tli s s t krar etdi:
- Atın!
Atın!
Bu yeni h bdir.
X st inl di:
- Yeni, yenisi.
Daha, daha yeni.
Dadı ba qa,
r ngi ba qa,
t siri eyni!

D rind n bir ah ç kdi.
Ümidsiz atdı.

Bir gec d
d yi di halı.
Geyi ik k sildi.
Ür k döyüntüsü azaldı.
A rılar
azdan az qaldı.
Hardasa,
yaxındamı, uzaqdamı,
süd i ıqlı ota nda
sınaq laboratoriyasında
üz rind qarı ıq dava tozu
dolu, yarıdolu, bo kolbalı
miz üstün
yor un bir ba yilmi di.
R q ml r, düsturlar,
n tic yazılı ka ızlar
s rilmi di yan-yana -
nsan
yeni-yeni lac axtarır,
xilas yolu k f edirdi.
Görm diyi,
bilm diyi
insana.

1974

PAYIZLI DUYUMLAR

P nc r md n görün n
bir d nizdir;
kvadrat içind ,
bird
göyl rin uzunsovlu u.
Yanımda
nüsx l rin

h rar t c dv linin
sarı qovlu u;
Gözl rimd
n a ac kölg si,
n ç m n ya ılı ı.
Beynimd müxt lif üzl r;
insan o lunun
yamanlı ı, yax ılı ı.
Qulaqlarımda r ngsiz gec l rin
döy n k alqı ları
v gözl rimd
qaya çopurları,
torpaq qırı ları.

HARDAYAM?

Payızın n f si
alıb m ni için ;
ür yim daman duyum kimi...
Hardasa sarımtıl,
sol un ya ıl var.
Qırmızı-narıncı yarpaqların
vida n m si var:
pıçıl-pıçıl -
kövr k xı ılıtlar.
Yumulu gözl rimi qapayıram
x yal içind .
Qu dimdiyi - nur yarpaqlarının
sarısını görür m
v sol un ya ılını
h mi cavan a acların.
Qırmızı l k li xurma yarpaqları
titr yir
yarıçılpaq budaqlarda.
Payız
h zin n m kimi
süzülür

pnc r d n
susqun ota a.
Süzülür,
s rin n f sli
tez dü n ax am toranı,
r ngl rin qarı ıq quraması il .

QAR İYÖND

Qar ıda qı var;
axtası,
qımqısa günl ri,
upuzun gec l ri,
n m li qu yoxlu u,
böyük, kiçik çill l ri,
baharla sava meydanı –
boz ay da,
gah qazandı ı,
gah itirdiyi günl ril ,
Buzlu, sazaqlı düzl ril ,
a ır qar yüklü budaqları,
i ıqsız gündüzl ril .

ND

Payız içind y m.
Ota ım da,
gözl rimin görüm dünyası da
payıza bükülüdür.
Özüm d payıza bükülüy m.
lin son f sli
t bi tin vidalı günl ri
a ır gedir,
lal sular kimi,
nisgilli arzular kimi.

ANT M LUB YY T

Ya ayıram baharın sora 1,
ılıq, ı ıqlı günl rin
qaçılmaz g li in
ümidl , inamla.
Ya ayıram
h kiml rin
nigarançılıq qarı ıq t b ssümü,
tanı ların, bili l rin,
bir tik d inanmadı ım,
ükür, ükürl riyl .
Ba ım üstünd
geri yönü olmayan
q mli, kölg li yolun
dumanlı zola ı.
Qısalrı n f simd ,
doda ımdan qula ıma çatmayan
s simd
qollarımın girsizliyind
duydu um t ssüfün acı ına,
adi m ntiqin t rsin
Ya ayıram.
Ya ayıram.
H l insanlara g r k oldu umu
duya-duya.
P nah q lbin s daq tin ,
fa g tir n yuxuya.
Ya ayaca am
payızın sarı göz lliyi,
qı m axta idd ti,
baharın qan qaynadan ılı ı,
gözl rim
h yat h v si g tir n
ıvan çiç kli fırtınasının
h v si il .
Ya ayaca am
"ola bil r",

"b lk l rl " yox.
Q lbimd insanlara b sl diyim
inam gerç yil .
Gec l rin qarasını sil n
yeni-yeni s h rl rin
çıldır-çıldır
f q çiç yil .

1973

YUXULAR GÖRÜR M...

Q rib yuxular görür m.
Beynimin ekranında canlanır
h yatda gördükl rim,
görm dikl rim;
r ngli, r ngsiz.
Arzular, ümidl r
yan-yana, kiz,
...Cakartalı qocanın
k sdil r sa aya ımı, -
sim ür y yerim sin.
"Qocanın çox ya ı var", -
dedil r.
"Bir ayaqla bir neç il
ya ayar", - dedil r.
Qoca rik adır.
Ya amaq üçün ona
iki ayaq g r kdir.
Bir ayaqla qoca rik a
neyl y c kdir?
Ayılıram,
"K sdil r!", - e idir m.
Qon u palatada yatan
h kimd n dan ırlar.
"Bir ayaqla da çalı ar", -
deyirl r,
onu yoxlama a g l n tanı lar.

NAZ ML GÖRÜ

ki al m arasındayam,
Biri gerç k;
sevincli, hicranlı,
xatir li, unudumlu-nisyanlı.
Biri bilinm zlik,
oyanlı.
...Nazim g ldi
Dedi: "M rh ba, k rim!
Nec dir h yat?"
Dedim: "M rh ba!
Üç aydır yataqdayam, ustad!
Gözl yir m n zaman g l c k.
Yor un q lbim, dinc l c k".
Dedi: "Xo b xts n, k rim,
ged ri olsan da.
M nim arzumdu -
konserd n, v r md n ölm k.
Dey bilm dikl rimi deyim,
ölüm q rarım yazılında.
fv - ümumisiz
ba -ba a qalanda
ümitsizlikl ikimiz.
Ölm k ist dim yava -yava ,
gil -gil .
Olmadı bel ,
Ûr yimdir, dedil r,
ölümüm s b bkar.
Bu sözl rd , b lk ,
az-çox h qiq t var.
Ancaq tam deyil bu h qiq t.
Getdim, ür yimd
ümidimin ölüsü,
ciy ri tütün tozlu
izmirli qarda larım,
xı d st yind n
yamaqlı köyn k kimi asılmı ,

Anadolu köylüsü.
Bir d Uluda lı ya ıl
Bursa.
On yeddi baharın r ngsizliyi,
canı bezdir n qı ı
bir d minar li
stanbul,
bir d Bo aziçinin
ilkindil rind axan
mavi i iq,
Füzuli demi :
"...F l k dön m di muradımca,
dön -dön m n zülm etm yi
üar etdi..."
Ancaq "Nazim öldü" dem !
Xatırla s m nd r qu onun
sehırlı l l k tükünü.
Birc s trimi oxu könüld n.
Gör rs n sa lı nda gördüyünü.
Yanımda hazır olar Nazim.
Lakin n deyim, n yazım?!
A ır oldu möhn tim.
Kim döz rdi m n ç k n , kim!..
Neyl sin q lbim.
N yanımda dilimin
qıda torpa ı,
n qula ımda
do ma yurdun
a günl r sora ı".
Ayıldı m ni,
ba ucumda
xısın-xısın danı iq:
"Qanında stafelakok tapılıb".
Açdım gözl rimi,
n Nazim vardı,
n onun yanıqlı gileyi.
Dedim: "Yazıq Nazim, yazıq!
Ölümd d do rulmadı dil yin".

Qayıtdım öz-özüm .
Yaman a rıyırdı sin m.
Yaman a rıyırdı
sol qolum,
absesli bil yim.

"H L TEZD R" DED L R

xtiyarsız qapanır
yor un gözl rim...
X st l r evi
d rin sükut içind dir.
G zir m böyük binanı
m rt b -m rt b :
N inilti,
n x st arabasının
xırıltılı t k r s si.
N telefon z ngi.
Heyr tlidir bu bina -
dünyanın bugünkü m nz r si.
Palatalar bombo .
H r yan düma geyinib.
H rd n-h rd n
körp gülü ü g lir.
Diqq tl dinl yir m,
Bir g nc qadın s si yüks lir:
"Ay Allah, bundan üç d n ver!
Üç d n azdır, be d n ver!
H sr tini ç kmi l r ver!"
kinci qadın s si
qo ala ır onunla:
"Da da darılar,
sünbülü sarılar,
qoca qarılar
bu balama qurban!"
Çıxıram dünya ba ına,
bu n dir?
N maraqlı s hn dir,

C rrahlar meyv a aclarına
calaq vururlar.
Kardioloqlar diqq tli dinli yir
torpa ın n bzinı.
Dantistler alaqları çıxarırlar
torpa ın köksünd n.
Okulistler, ell rind qabarıq
ü ,
yoxlayırlar çiç kll rin tozunı.
Endokrinoloqlar
gübr verir a aqlara bu günd n.
Onkoloqlar axtarırlar
hansı a ac gövd sind i var.
Bir söz, burda h r k s
pe sin gör i var.
Sınıq budaqları sarıyırlar
tibb bacıları.
Arıdırlar gül topalarını,
ld gümü qayçıları.
Çalı rı hamı:
cavanlar, qocalar.
Pnc r d n görünür
a geyimli pediatorlar,
mamaçalar.
Yolba ında mürgül yir
gümrah bir qoca.
Xst gözl m kd n
saralıb gözünün kökü.
Gedib, gedib qayıdır,
gözl rin mürgü.
Yolda görünür
aypara ni anlı ma ın.
Bir ortaboylu qadın
ehtiyatla enir ma ından.
lkin - ana olacaq,
görünür davranı ından.
Ayılıram.

H l inilti l r d var.
X st arabasının xırçılıtları da,
su, toz d rmanlar da...
Tiy sind n qan daman
xilas bıçaqları da...
Bir s s g lir qula ıma:
"Hel tezdır, tez!
N dñnya bir meyv ba ıdır,
n arzuyla imkan kiz".

V ZS Z H D YY

Bir gñn qon um ziz g ldi,
h kim ziz.
Ümidli, t s llili sözl r dedi:
"N var ki, s nd !
Çox adam hvalsız olur
Bakımızın m hur kül yi
s nd ".
Getdi.
"Yaxın gñn adlıq m clisind
görü rik!" - dedi.
Dem , ömründ n bir neç ay,
neç gñn, neç saat qalıbı
N a rılı, incikli keçdi
bu qı !
Q rib dir insan taleyi, q rib .
Kim bilir n vaxt,
hardan d y c k z rb .
Dü ünür m: özünñn
gñnl ri sayılı ik n,
b lk d onun inamlı
sözl rind n,
bir çimdik d olsa
qüvv t aldım m n.
Bel olur insanın
insana v zsi h diyy si.

Bir xo baxı ı,
bir ümidli sözü,
bir inamlı s si.

Q R B D R DÜNYANIN

Bir gün Rza g ldi,
fğanlı Rza.
"Ada " dey rdi m n -
yazılarımda imzama gör .
Dö ü dolu idi
f xri ni anlarla
cürb cür.
Danı dı teatrdan,
aktyor s n tind n,
h mpe l rinin xidm tind n,
bir az gileyl ndi:
"Qocalar gedir bir-bir" -
dedi, -
"Cavanlar h l t crüb sizdir
indi".
Danı dı, nec ür k sözl ri
e idib
yax ı adamlardan.
Nec acılar görüb
nadanlardan...
Danı dı, h y canla,
l-qolunu ataraq,
Dodaqlarında kövr k t b ssüm,
gözl rind maraq.
- Tez sa al! - dedi, - ada !
Çıxaq s yah t .
G nc , Göyçay, A da .
Getdi ax qam tli, dimdik.
"Görü n q d r", - dedi.
Görü m dik.
Araya dü dü qara x b r:

" fcanlı keçindi bu s h r".
Be d qiq ç kdi
x st liyi.
Vida dey bilm di
dostlara, tanı lara.
Getdi, m n x st yata-yata,
o, sapsa lam dura-dura.
Q rib dir dünyanın i i.

1974

UNUTMAYIN

M n güllü bir may s h ri do ulmu am.
B lk , getdim bir yanvar ax amı.
Tabutuma ip k salmayın!
D fhim toplamayın izdihamı.
Bir ovuc torpaq üstün qoyun ba ımı.
M n o torpa ı sevmi m.
Ancaq m h bb tim
n s rgiy qoyulan bir tablo olub,
n parılması diqq t ç k n üzük qa ı.
M nim sevgim sevgi idi -
sad , yax ı...
M n anamın südü kimi,
atamın öyüdü kimi,
sevdim bu torpa ı.
Bir ovuc torpa ı sirg m yin m nd n.
M n ancaq onu
aparaca am,
n sil-n sil insanlara
çe id-çe id nem t ver n
bu v t nd n.
M n öl nd a lamayın!
M n öl nd gülm yin!
Yox, n y g r kdir!
M n, sa lı ımda çox gülmü m.
çox a lamı am.

Ancaq o h z in ax am,
m ni yalnız qoyub
b di sükut evind ,
qayıdanda geri,
açın, taybatay açın,
ota ımda p nc r l ri!
Çıra q yanmasın.
S ssiz çıxın ota qdan.
El çıxın ki, sükut oyanmasın
O s ssiz, o qaranlıq ota qda
dinc lsin yalnızlıq, sükut.
Dinc lsin ruhum da
Ümidimi, arzumu,
sevincimi, d rdimi
görmü ota ım da.

Ölül r geri dön bils ydi,
m n bu ota a g l rdim.
Burda uzun bir d qıq
dinc l rdim.
C nn td i im yoxdur.
Getm r m, d v t ets l r bel !
C h nn mi söndürüb,
bütün ölül r ora gets l r bel ...
M n xo b xt olardım,
tabutumu özüm apara bils m!
Adımı, xatir mi
yazılı nitql rd n,
s rin ahlardan qopara bils m...

V t n torpa ı geni dir, q lbim kimi
Demir m, Göyçayda basdırın m ni,
Ancaq ki, riyakar gözl rd n uzaq,
aparın, bir çayda basdırın m ni!
Tabutumu örtün s rin sular.
Q brimi görüb k d rl nm sin
sevinclil r, arzulular.

Q brimin üstünd n sular ça lasın.
nsanlar sevinsin, gülsün
i ıqlı gündüzl r.
Gec l r d m n ,
ya ıl saçlarını
sulara sallayan,
salxım söyüdl r a lasın...

1947

* * *

Olmasın, olmasın
Könül qaranlı ı.
Ömrün q mli günl ri
Damcı-damcı süzülür
Arzuma, ümidim .
Arxada qalan ill r
ncikli yollar boyu
Uzaqla ıb q r q olur
Xatir l r gölünün
Dumanlı sükutuna.
H r gün yaxınla dırır
Axır m nzil bizi.
Sahilini göst rir,
Artıq ömür d nizi.
O sahil d n l r var,
Varmı x b r g tir n,
Ordan geri qayıdan?
N yel qanadlı qu var,
N t yyar , n tren.
Ömür bir küç dir ki,
Birt r fli h r k t
onun s rt qanunudur.
Günl r onu h r qarı udur...

1981

* * *

S h r l rim açılır,
könlüm açılmır n d n?
N f s alıb verdikc ,
ömürdür keçib ged n.

Sarı-sarı yarpaqlar
budaqlarda titr ir.
Onları yava -yava
Yuyur ya ı - mürd ir.

mart, 1981

* * *

Ömrün q mli günl rind y m
x st liyin ucundan,
qocalı m üzünd n.
H kim deyir:
- yorulub ür k. Deyir m:
- yorulmusan, ür yim!
Keç n günl r gözümd
bir x yal dünyasıdır,
göyn dir göyüm-göyüm.
O günl r do mam idi,
bu günl rim ögeyim.
Günl r var çe id-çe id;
inciklisi bu yanda,
f r hlisi o yanda.
Bel olurmu dem k,
ömür-günün sonunda.

31 mart 1981

M rd kan, x st l r evi

Ç NAR ÖMRÜ

N payızdı,
n qı dı...
Bir çinar qurumu du.
N suyunu k sdil r onun,
n üstün kölg dü dü.
A ac ayaq üst qurumu du.
N yarpaqları saraldı,
sapla ı sınımmı kimi.
N x z li töküldü,
yuvasından uçan qu kimi.
El bil ki, gövd si ü ümü dü.
Çinar, be yüz ild n bir az,
birc yaz,
az
ya adı.
Amma ya adı ha!!
Ya adı, puçurlaya-puçurlaya
bu günd n sabaha.
Çınarın ölüm günü
ilk pöhr sind n,
ilk yarpa ından ba lamı dı.
sr- sr ya adı bu ölüm
çınarın buda ında,
gövd sind , kötüyünd .
Ayrılmadı çinardan
bir an da, bir gün d ;
Çinar duymasa da onu,
Ölüm keçdi, pöhr -pöhr
yarpaq-yarpaq,
budaq-budaq yolunu.
Bir qı , duyan olmadı ki,
çinar artıq quruyub.
Yazba ı gördül r ki,
budaqlar oyanmadı.
Yarpaqlar göy rm di.
Çinar yatmı dı, n di?!

Günl r keçdi.
N qotaz sarı sır aları sallandı
çınarın,
n kölg si s rildi ç m n
naxı -naxı .
Arxada qalmı dı,
qılıncı axtadan - qı .
Yazba ı gördül r ki,
Çınar quruyub, ölüb.
Bir gec qara yeld n
budaq-budaq tökülüb.
N boy-buxundan gileyi vardı
çınarın,
n ucalıqdan.
Çınar be -on insan ömrü -
dörd yüz doxsan doqquz il
yarpaqlandı,
sır alandı,
a ır-a ır yır alandı,
sakit-sakit öldü
qocalıqdan.
N meydan kölg si qaldı,
n narın, x fif yeld n
b st l diyi n m -
titr k pıçılıtları.
Bir acı göyn k qaldı
insanların q lbind
çınardan.
Bir d h zin xatir qaldı.
"Neç meydan kölg si vardı" -
dedil r.
"Neç ulduz-ulduz yarpaqlayardı" -
dedil r.
"Neç qoyun-quzu
dinc l rdi altında" -
dedil r.
Neç n m l r g tir rdi ona
qu lar qanadında" -

dedil r.
Çinar getdi;
könüll rd yan ısı,
yeri qaldı.
Dodaqlarda xan çinarın
bahar n m l ri qaldı.

lli olsun, yüz olsun,
neç -neç sr olsun –
ömrün ilk günü,
son günü var.
Be yüz ild n bir skik
ya adı çinar.

Fırtınada, qasır ada
yilm di.
Acizlik, qorxu n dir -
bilm di.
Ya adı çinar kimi;
budaqları ç tir-ç tir,
kölg si meydan-meydan.
Az da, çox da ya asaydı,
bel ya ayacaqdı.
Kökü torpa a ba lı,
vüqarlı çinar kimi;
müdrük babalar kimi.
Getdi s ssiz, haraysız,
n yeddisi, n qırxı oldu.
T ssüfü, yan ısı g zdi
dodaq-dodaq,
a ız-a ız.
Çinar getdi.
Ondan -
"Ka bir il d ya ayaydı..." -
bir arzu qaldı.
Dibind n qaynayan
bir bulaq su qaldı.
Bir bel çinar ömrü

olsun deyir m, ömrüm.
Il rin sayına gör yox!
Bir ömür ki,
xatir l rd yan ısı, izi qalsın;
neç -neç ömürd n çox.
Bir ömür ki, kims y
ziyy ti d ym mi olsun.
Bir ömür ki,
heç giley enm mi ,
heç k s ba ym mi olsun.
Bir ömür ki,
h m yoxu u r fli,
h m dözümlü eni i.
Bir insan ömrü -
ki i ömrü, ki i.

iyun, 1976; oktyabr, 1977
Bakı-Göyçay

Torpaq olmu sümükl r

B OQRAF K ET RAFIM

Yetmi i haqlamı am,
(köhn Quran cildind
yazılmı lar do rusa...)
N l ri itirmi m,
N l ri saxlamı am.
V t n m h bb ti,
Sevgilim l k siz ülf ti, s daq ti,
xalqıma, insanlı a
g r kli bir xidm ti.
Bugünlü dünyamıza
böyük, real inamı,
q lbimd ki ümidi
h r yanda, h r gün, h r an
iftixarla saxladım.
Yetmi ya ı haqladım.

Yetmi i haqlasam da,
m n yurdumla h mya am,
Az rbaycan o luyam,
sriml v t nda am.
H mi g l c kli,
h mi bugünlüy m.
Fikir fikr ,
söz söz ,
i i bugünlüy m.

tirdiyim az deyil.
Arzumla, ist yiml
bir s s, bir avaz deyil.

Dolu olmayan günl r,
imkan da itirmi m.
Cala ıq ax am-s h r,
Zaman da itirmi m.
T k-t k dosta, tanı a
sidq-etibarım itib,
el bil axta sib;
bir ilk baharım itib.
Neç s hvim - qüsürüm,
neç yanlı ımı olub.
Neç baharım olub,
axtalı qı ım olub.

N limd olanı
ovcumda sıxımı am,
n z r, da -qa yı mı am.
Bir mizanda görmü m
h yatda çoxu, azı.
G lirim bu olub ki,
neç insan lini
gözl rin dik baxıb
h rar tla sıxımı am.
Bir sadıq ömür dostum,
eir dilli yarım var.
Bir d do ru sözümü
ax dem y cür tim,
haqqım, ixtiyarım var.

M nim arxam, daya ım,
v t nda övladlarım
könül iftixarımdır.
G l c kli barımdır.
N köhn bazirganam
var-dövl tli, yatırlı.
N a ır yüklü
qatar-qatar d v l rim var.
Neç qurd dilli, göyç k

yax ı n v l rim var.
M nim gözüml baxan
sözl rim inanar.

Qarda ım yoxdur, neç
qarda kimil rim var.
B lk bel yax ıdır.
M nd n kiçik olsaydı,
limd n dad ç k rdi.
M nd n böyük olsaydı,
ba ımda turp k rdi.
Bu köhn bir m s ldir,
hansı m nhus ell rd ,
hansı a ır ill rd
yaranmı dır, kim bilir.
Bugünkü ünsiyy ti
onlar gör ydi g r k,
görüb heyr tl n r k.
Üç mehriban bacının
m h bb ti sin md ,
h r gün danı a bils m,
görs m d , görm s m d ...
Atam v fat ed nd
m nim be ya ım vardı.
Be -üç gün "ata-ata" –
deyib, yanıb göyn dim.
Anamın m h bb ti
m ni aldı qoynuna.
Sanki d rdim qurtardı.
Sonra da dayım oldu
sevib saxlayan bizi,
yek ail mizi.
Onun t rbiy sind
ya a doldum, boy atdım.
Onun adından qaldı
R sul Rza - soyadım.

Dostlarım artıb, amma
n q d ri azalıb.

Köhn dostlar az qalıb.
Ana m h bb tini,
ata m h bb tini
sin md saxlamı am
nadir yadigar kimi,
d yi m z q rar kimi.
Neç m kt b d yi dim,
t ng g ldim, yoruldu.
Böyük, kiçik rütb d ,
v zif l rd oldum.
41 oldu könüllü
uzaq c bh y getdim.
C bh d gördükl rim
çox tez d yi di m ni.
Yeni, sonsuz qüvv tl
sevdim ana V t ni.
Dü m nl rin amansız
qorxunc üzünü gördüm.
Öz qanına boyanmı
neç yüzünü gördüm.
Q lbi intiqam dolu
könüllü sg r oldum.
Ana yurdun yolunda
q l b , z f r oldum.
Ür yimd V t nin
aydın, xo günl rin
sarsılmayan bir inam.
Bir d gözl ri ya lı
h sr tli qoca anam.

Zülüm-zülüm yollarla
h r qarı ı qadalı,
h r qarı ı ölüm, qan.
Qafqazın da larından
Getdim ta Kırımacan.
Bir m n deyildim ged n.
Neç xalqın o lunu,
Neç xalqın qızını
ça ırdı böyük V t n.

N dü ündüm, n duydu, yazdı m uzun, göd k bu s tirl rimd dir. Yazdım ya çox, ya da az. Olmu ları, olanı, saysam min gün qurtarmaz. g r yetmi d n o yan yen ya ayar olsam çox eyi el m zdim, çox eyi el y rdim. Ya az olsun, ya da çox möhn tim, arzum, d rdim. Ya ayıram, dem li, Könüld n f xr ed rdim. ll r bir-bir sovu du, g lib çatdım yetmi h l d rast g lm dim bir k s ki, arzusuna doyumunca yeti . M n d onlardan biri. Ümidin haraylı, arzusunun siri. N olacaqdır indi bu yetmi imd n sonra. Ya m n arzumu yoram, ya arzum m ni yora.

14-18 mart 1980

TORPAQ OLMU SÜMÜKL R

(Ömür pill l ri)

Gözümd qarı ıqdır
ilk günl rin biçimi,
axır günl rim kimi.
Deyirl r be göy bahar,

be sarıyaylıq x zan
b sl mi ,
böyütmü ,
qoynunda m ni.

Bir gün yadımdadır:
(trafı cunayıdan gör n kimi,
H rd n gözüm d canlanır).
Atam ev dön m di.
Anamın n m gözl ri
dodaqlarımı bükdü.
O günd n n q lbim
yetimlik r ngi çökdü.
Dedil r: - G l c k.
nandım,
Gözl dim, g lm di.
T s llil rl aldandım.
B z n,
röyalarda sarıldım boynuna.
Baxardım göy gözün .
Dey rdim: - Atacan,
G l dinmi yen ?
O m ni ox ayardı.
Saçlarım da g zdik e barmaqları,
sevincim d n gül rdim.
O m ni ox ayardı.
Heyhat,
ayrılınca, yen d
o acı yoxluq vardı.
Bo azımda düyüml n rdi bir da .
S b bini bilm d n
a layardım gec l r.

Yüyürdü, keçdi günl r;
unutdum yava -yava ,
çocuq könlümd çox
b sl m dim k d ri.

Yax ılar, pisl r dey
iki yer ayırdım
oyuncaq g tir nl ri,
libo g l nl ri.
On qarlıqdan keç n ömrün
bir b növ liyind
ala çocuq gözl riml gördüm
qanayan köksünü üfuql rin.
Q lbim sıx-sıx döyündü
yeni h yat n m l ri g tir n
qoxusundan s h rin.
Aylar ötdü.
ll r çatdıq.
ll ri bir-birin çatdıq.
ll r uzandı.
H yat yollarında q lb
h r gün bir ey qazandı.
Acı, irin.
B z n dadlı, göz l.
B z n qan, irin.
stid t rl dim,
soyuqda ü üdüm.
Yürüdüm, dü düm.
Qalxdım, yen dü düm.
B z n çiç k d r n ll rimi
qanatdı tikanlar.
B z n sevinc verdi m n
bir qüvv t dolu rqi,
göy, gümü ü bir s h r!
Biri sıxdı limi,
"Dostum" dey .
Biri vurdu a zıma,
"Yum" dey .
Çox sındırdım ba ımı,
bu q rib i l rin
m nasını anlayım, duyum dey .
Yol uzun,
Ömür qısa.

Ölüm arxadan g lir
h yatı pusa-pusa.
Gözl rimin sevinc ya ı,
bo azımı tıxayan bir hıçqırıq
hamısı yadımdadır...
Hey...
N l r ç km di Rzanın ba ı!..
Atdı ım h r addımda
sümükl r çıxdı qar ıma.
Sümükl r b ndl ndi,
Sümükl r k m ndl ndi.
Sümükl r buraxmadı ir li.
Uzun ill r
dadlı bir röya kimi,
m n gözl dim
ömrümün baharını.
Bir gün gördüm
a rid yollar boyu
d st l ri uzanan
yolçuların içi rüzgarlı
bayraqlarını.
Könlüm sabaha ba lı.
Û r k dinl mir a lı.
A lım: "Öz gücün inan", - deyir.
Q lbim: " gids n,
ömrün at in yan,
e qin imtahanına
dayan", - deyir.
E qim n F rhad e qidir,
n K r m.
Hey...
e qim, e qim!
Canlanıb qar ımda
durarsa bir gün,
bo azına qaynar qur un tök r m!
E qim bir qıza olsaydı,
könlüm
bir göz lin h sr tiyl yorulsaydı,

b lk mümkün olardı
bu e qi, bir l k kimi,
benzinl t mizl m k.
D niz gözl rind ki dal adır,
e qimin x b rçisi.
M nim e qim bir çoban,
könlüm onun keçisi.
Gördünmü, "e qim-e qim" dey ,
çıxdım ç rçiv d n e iy .
Lakin yazanlar bilir;
misralar hücum ç k nd ba a,
ç tindir dü m m k sava a.
M n çocuqluqdan vuruldum
irin dilin erin.
eir z h rd n irin.
eir öpü d n irin.
eir ölümd n irin.
V ilk görü d n irin!..
lk erimi tapanda,
göz ya ımdan islanmı
yastı ımın altından,
dandım m nimliyini;
nec danarsa bir g nc
birinci sevdini.
vv l günd n sevm dim c bri
v bel c brli eyl ri xo lamadım.
Lakin,
sevi diyimiz ilk günd n
eri bo lamadım.
Qo uldum yolçulara.
Qaba a qo maq,
yoxu lar a maq,
o d mir sıralarda yürüm k ist dim.
Dedim: - Sabah
biri olardım onların.
Heyhat!
Yen g ldi sümükl r.
Sümükl r b ndl ndi.

Sümükl r k m ndl ndi.
Sümükl r
qoymadı ir li.
Sonra n l r oldu, n l r!..
Buz da ları kimi sıxdı m ni
h yat adlı, ömür adlı m ng n l r.
Bir gün dü düm h v s .
 Il rim s - s ,
 rz yazdım komsomola.
Yı ı ı b dinl dil r,
soru dular bir r-bir r
ulu babamdan
bu gün q d r.
Yen g ldi sümükl r.
Sümükl r b ndl ndi.
Sümükl r k m ndl ndi
sümükl r qoymadı ir li.
Sümükl r sıxdı m ni sıxdıqca.
Ay keçdi, il dolandı,
neç göll r duruldu,
neç sular bulandı.
Bir gün oldu,
 l tutu duq, ayrıldıq
orta boylu,
m kt b adlı dostumdan.
Yola çıxdım,
açmaq üçün
ba m kt bin
 z m tli qapısını.
Alnımı incil rl b z di
yolçulu unda bu yolun,
üzvüydüms d komsomolun.
Ayaqlarım yorulur,
yolçularda n qüsür?
Ölüb-do maq ist y nin
taleyı budur.
G ldi sümükl r.
Sümükl r b ndl ndi.

Sümükl r k m ndl ndi.
Sümükl r k sdi qaba ımı.
Sümükl r bir zindan kimi
belimd a ırlandı...
Z nn etm yin bu a ırlıqla
yol yerim k asandı.
Aylar keçdi, il dolandı.
Neç göll r duruldu.
Neç çaylar bulandı...
Artıq
limd Leninin qızıl kitabı,
ba m kt bin p nc r l rind
beynimi almı am s f rb rliy !
M n dayaz bir üzgüçü,
m nalar d rind .
Gec yarı olur,
varağ yarılanmadan.
Oxuyuram, oxuyuram,
çoğunu qanmadan.
Kırpıkl rim,
kül kl n n yarpaq kimi titr yir;
c br q d r ç tin
sözl ri qar ısında Marksın.
B z n k lm l r gözümd canlanır,
anladırılar m n h qıq ti.
Sanki o qara x tl r
beynimd aydınla ır
dumandan çıxan Ay kimi...
O zaman, sanıram
m n d Marksam, -
özünü ahin bil n
tora ay kimi...
Gec l r uzun,
geç l r qısa.
Uzunluq gec l r m xsus.
Lakin n uzunluq var gec l rd
m n yazırk n,
onlar gedir, dayanmırsa?

Aylar ötdü, il dolandı.
Neç çaylar duruldu.
Neç göll r bulandı.
Atıldım quca ına h yatın.
Çevirdim varaqlarını
ömür deyil n
müq dd ratın.
Her qapını açdımsa,
h r yana baxdımsa,
h r çiç yi,
h r gülü sin m taxdımsa,
niyy tim xo ,
arzularım f qli idi.
Il rimin z hm ti,
beynimin gücü,
q lbimin qüvv ti,
elim , yurduma g r kli idi.
M n gördüyümd n
yeddi qat artıq,
i gör rdim;
q lbimd g zdirdiyimd n
yeddi qat az olardı
qay ım, möhn tim, d rdim, -
neç yolun ba ında,
neç günün,
neç ayın,
neçe ilin sava ında
sümükl r b ndl nm s ydi
sümükl r k m ndl nm s ydi,
sümükl r çıxmasaydı qar ıma,
amansız bir q rar kimi.
Sümükl r ba lamasaydı yollarımı;
k rpici ri a ır
çuqun divar kimi!..
Dön -dön varaqladılar
ya ımdan ya lı
günl rin, ill rin
sarı yarpaq kitabını...

B sdir, yet r!..
N d n, neçin verm liy m,
torpaq olmu
sümükl rin
hesabını

1934

ÖMÜRD NS H F L R

Yol kimi, m saf kimi,
Xatir l rin d
yaxını var, uza ı var.
Bo keç n,
xo keç n
a ır, ç tin günl ri var.
Ömrün d qiç l rini, saatlarını qoparan,
k lb tin günl ri var.
Xatir l rin yaxını a rıdan olur,
göyn d n olur.
Uzaqları daha mülayim, sakit.
Dü ünürs n insan insandır;
biri n d n do ma,
mehriban,
qay ı ç k n;

biri s rt,
qılıqsız,
ögey.

N d n olur?
Xatir l r d insan kimidir:
zizi var,
ikrah do uram var.
B z n qanadlı qu olub,
x yalımızdan keçir xatir l r.
Biri qaranlıq gec .
Biri ax am toranlı ı.
Biri i qlı s h r.
Xatir l r... xatir l r.

Qon umuzun o lu arxalıq geymi di
qırmızı qanovuzdan;
Novruz günü.

Anam,
dö k k fr mind n tikdiyi,
qoz goz li il boyadı ı köyn yi
axarlayıb çıxartdı hovuzdan;
düz günü.

Dedi:
- Lap ya ıl atlaza ox ayır!
Sonra bala ıyla sildi gözl rini.
- Z hrimar tüstü n acıdır, - dedi.
Baxdım, ocaq sönmü dü,
soyumu du küli.

Qulaqlarımda a ladı bir s s!
Ya ıl atlaz!
Baxdım anamın gözl rin .
Ham tüstü?
Gözl r-
iki otaq dolusu yas.
Geydim bez köyn yimi,
Belim ba ladım qotazlı ciy ni.
Atıldım küç y
L n t g lsin
ömrün xırda-xuru acısından
inciy ni
Qo uldum u aqlara.
getdim p la ac oynama a;
sevincli, bir az k d rli.
Qula ımda anamın sözl ri.
Gözl rimd anamın gözl ri.
Atlaz! Tüstü!
Lep -l p çiç kdi göyün üstü.
Gün d ,
h mi üzüm gül n Gün ,
el bil,
m nd n küsdü.
Boynuyoluq toyu un yumurtaları

yı ılmı dı
bir q l mkar kasa dolu.
Sarı, ya ıl, qırmızı.
l var bolluq olur.
l var kasad olur.
Bu il bolluq idi.
Qar bol!
Çov un bol!
axta vurdu ba -ba atı.
A ac qurudu bol-bol.
Qı da öl nl rin sayı
h r ilkind n artıq oldu.
Saclar soyuq,
un çuvalı yırtıq oldu.
Sudan çıxmı qaz balaları kimi
düzüldü yan-yana
r ngli yumurtalar.
Döyü dük, döyü dük.
Di l rimd sınıdım
çil toyu un falını da.
Gözl rimi döy -döy dinl dim
qon umuz Nisb t xalanın
qar ı mı da,
m h ll u aqlarının qiylü-qalını da.
Ç r nb l r.
Yalançıdan ba ladı.
Axırınıcı dü dü bayram ax amına.
Bir cüt corabın pulu getdi
yeddi Novruz amına.
Pil nb ri d qaladıq m h ll d .
Üstünd n atıldıq da.
"ba ım-dı im a rısı...
n bilim kim " dey .
Cıdırda t rl di
qara k h rin sin si,
boz ürg nin sa rısı.
N at bizimdi,
n cıdır yeri.

Ancaq geri qalmadıq.
H v sd n, arzudan qanadımız.
Ki n yib yer e m s d
qar ı atımız.
Yarı x yal,
yarı ümid,
yarı arzuyla
möhn tin, k d rin, iztirabın
a rısıyla
dolu keçdi h yatımız:
B z kli xonça.
Ucuna gah bayram yemi i,
gah da köz bükülmü m hr ba.
R ngli amlar, yumurtalar.
Xısın-xısın a layan yoxsul u aqları...
Qon umuzun o lu -
köyn yi qanovuz,
alvarı diaqonal.
Anamın gözl ri,
göy damarlı ll ri.
S ks k li x yal!
Xatir md bel qalıb Novruz.
Novruzlar hamı?
Günl rin, ill rin arxasında,
bir duman ardında qaldı ümidl r
v ömrün yoxu ları.
Uzun bir yol:
k ndd n h r ;
bir d qayıtmayacaq günl rd n,
h l g lm mi günl r .
Bu yolda
ild iki m kt b d yi n
bir nadinc u aq.
Qiyim t c dv li orta r q msiz;
Tarix - be .
Hüsxn t - bir.
d biyyat - be .
H nd s , c br - bir.

Co rafiya - be .
H r günü mac ralı, tasalı.
Gözl ri buludsuz göyl r misalı.
Sevdiyi bir q l m,
bir d tuf ng.
Yeri i l ng.
Saçları s rt.
Baxı ları yum aq.
Orta boylu bir u aq.
N ata m h bb ti gördü doyunca,
n "b s" deyinc oyuncaq.
Ömrü bir növ dola ıq na ıl.
Günl ri: saq-Musaq.
Babamın adı-sanı
bir anket dolusu.
Çoxu - yox.
Azı - h .
nqilabi f aliyy t - yox!
F hl lik - yox!
Varlı - vaxtına gör h .
Simsarlı, havadarlı - h !
Xaricd qohumum - h m h , h m yox.
Qırx il görm dik, yazı madıq.
Hardan qohum olduq.
Oktyabrda i tirak etm yib.
Nikolaya soldat getm yib.
Diqq tl yoxlayan olsaydı
bu "h "l ri, "yox"ları
Xan M mm dd n
Culfa Rzaya q d r,
acları, toxları;
y qin d rk nar qoyardı anketim :
Qoy oxusun! Qoy i l sin!
Mane olmayın yetim !
Ancaq i l m k üçün
H mkarlar üzvü olmaq g r kdi.
Üzv olmaq üçün i l m k.
ndi, qoçaqsan g l,

srin bu düyününü aç gör k.
Xan n v si ola-ola
riz ver s n komsomola?
Bir soru an g r kdi
bu xan kim idi?
Hansı mahala,
hansı ölk y hakim idi.
Tez-tez dey rdi n n m:
"Yeddi keçi bir dıbrır,
g lir dıbrırhadıbrır.
lv nd, Qül b nd
M d ıxalı bir t kb nd..."
Bir o ka -
tiy sı qırıq.
Bir xırman - qara palçıq.
Tövcünü çıx!
Z katı çıx!
Yetim malını çıx!
Tüstü pulu, yol pulunu çıx.
Bir kir mitli dam.
Bir boranı dolusu barıt.
Bir kis qırma.
Bir buxara papaq.
Bir gümü x nc r.
Bir c zair tüf ng.
V ssalam.

Paris...
Notr-Dam yanında
qarab nizli, qaragözlü silgiçi.
Kim ox ayır Allah...
Kim ?
Hey ara dırıram xatir l rimi.
Qara bı ları vardı...
Qara, qalın qa ları..
Bir qızın taleyi
hardan dü dü yadıma!

Hardan?!
El bil, tanı bir s rni in
dü dü qatardan.
Xatırladım Eyfeld ki kafeni.
Qolunda a d smal,
üzünd a t b ssüm,
gözünd a "buyurun!" ifad si;
ç n sind n ikiqat buxaq sallanan,
qarsonu.
Kim ox ayırdı, Allah...
Kim ?
Xatırlaya bilmir m.
Kimins sur ti dayanıb x yalımda;
dil ucunda dayanan söz kimi.
Bir xatir dal ası g lib
beynimd n qoparır onu.
Yadıma dü dü balaca bir qu un s rgüz ti.
Hardan?
Niy ?

Bir insan heyk li.
Heyk lin trafında da dan
heyvan fiqurları.
Da gözl rini zill yib gözl rim ,
Lui Paster.
Uzaq... Uzaq bir k nd.
Üzü çopur-çopur bir qoca,
quca ında tombul bir u aq.
U a ın qolunda
çopurdan üç ulduz
Neç kor, neç lal
g lib keçir x yalımdan.
B lirir, yox olur;
görk mi qorxulu.
Neç -neç
b d ni sudur-sudur
x st .
Üzümü tuturam

Lui-Paster

deyir m:

- Möht r m insan!

Niy neç yüz il

v v l do ulmadın?

Minl r l kora göz,

lala dil,

kara qulaq olmadın?

Senadan keçir m.

Körpü d mir barmaqları il

qucaqlayıb Senanı

B lk Robespyer d

burdan keçib,

Napoleon da.

Viyon da, Qalua da.

Payızın s rini

pi ik kimi sürtür özünü,

üzüm d , qoluma da.

Bir fransız qızı

söyk nib m h cc r, dayanıb.

Gözl rind s ad tsiz g nliyinin a rısı.

Baxı larıyla qucaqlayıb,

mavi bir m zar da ı kimi

sakit Senanı.

Kim ox ayır, Allah...

Kim ?

Xatir l ri alıb t rkim ,

baxıram: körpü, qız, Sena!

Xumara b nz yir...

Yadıma dü ür

e q at ind yanan S nan!

Xatırlayıram:

"Qırxdan bir skik" mü llifini.

Hardan?

Niy ?

Keçir m z f r ta ının altundan.

b di at yanır.

N y ox ayır, Allah...
N y ?
Alovlar titr yir:
döyü d n çıxımı ,
alay bayra ı kimi,
xatir l r alır qanadına fikrimi.
Yadıma dü dü bir ba , dörd heyk l.
Alov dill rinin bir-birin b nz ri var.
Ancaq bu hara!
O hara!

...Per-La ez!
Kommunarlar divarı.
Horm tlı açırım ba ımı.
Salamlayıram 26-ların
neç böyük qarda ını.
B s o kimdir at üstünd ,
özünd n razı?¹
Kim ox ayır, Allah,
kim .
El bil ki, qaba l toxunur
inc sim .
Gözl rimd canlanır
Naxçıvanın Arazı.
Söndürülmü ocaqlar.
b di susdurulmu u aqlar.
Qanlı üzl r keçir gözl rimd n
min-min, azı.
Ba ırmaq ist yır m:
- Hardan g ldi bura
bu d l duz!
Da a dönmü da ür kli quduz!

lill r evi!
Qrand-opera!
Mon-Martr!
Xatir l r ürüyür, artır...

¹ Andranik n z rd tutulur.

...K İkütt d yüz minl rl insan
quru s kid yatır.
Konqodan Belçikaya da ınır
kürül-kürül yatır.
Vyetnamda körp l ri yuxusundan
m rmi s si oyadır.
Koloniya, kolonializm...
Kim alır, kim satır?
Asturiyanın yolları
h r gün qana batır.
Yavada su bol,
isti bol;
m hsul n doydurur,
n b h rd n-b h r çatır.
Köhn mü t rimiz
süd su qatır.
Dixsinib qaçırım
qafiy l rin dola ıq k l find n.
N f simi d rir m birt h r.
Görü n q d r!
Xatir l r!
Xatir l r!

1962-1965

KRİM XAT R L R

Novorossiyskid n çıxdıq,
üzü Qara d niz ,
Qırx ikinin birin açılan
gec .
Köhn "Quban" g misind .
S f rlil r h mv t nlil rim.
Yolumuz gerisiz.
V t n adından s f rb rdik
biz.
D niz atdı-tutdu bizi.
Ç kdi b rk -bo a.

Dü ündüm:
Nahaq vurnuxma,
bel hidd t l , q z bl
co ma, Qara!
M ni sınama!
Xırda l p l rd bel
halay-valay vuranam,
m ni qınama!
D niz öz bildiyind dir,
gah endirir
dal aların kötüyün ,
gah qaldırır yoxu a;
ç kir bizi b rk -bo a.
Gah yumruqlayır
d mir g mimizin
böyrünü-ba ını,
gah bütün gücü il
g minin gövd sin döyür.
N gızl dim;
Fikrim qara-qura g lir.
Bir parça ka ıza yazdım:
"Qara d niz. Qırx ikiy açılan gec .
R sul Rza, h mv t nl ril ".
B rk ba ladım
ü nin a zını,
"ya b xt" deyib,
atdım d niz .
Bu günlül r,
H r k tim tühaf g lm sin siz .
B lk , bir gün
bu q rib m ktubu
dal alar atdı sahil .
ndi bu q z b ki n y n,
qarab niz,
çalxalanan, qar-qar qaynayan
Qara d niz:
"Qan, qan! - deyir,
hün rin var

çix biranlıq
göy r t d dayan", - deyir.
S h rüzü yan aldıq
Qamı burun körpüsün .
Çıxdıq sahil
h l h r eyd n x b rsiz -
danı a-danı a,
gül -gül .
lk gördüyümüz
körpüd t p -t p
m rmil r, minalar oldu.
Çox ç km di
buluddan çıxdı
neç "Messer midt",
h d fl ri "Quban" g mimiz.
Yaxında, uzaqda
ı ıdı havaya
su f vvar l ri.
Gah dartındı,
gah bo aldı,
g minin a ır lövb ri.
Körpüd aman-amanda
m rmil rin,
minaların topa-topa köb ri.
Bir çırtdaq dü s ,
sovrulacaq göy
körpü d , liman da,
biz d .
Qar-qar qaynayacaq
d niz d .
Dü m di... dü m di...
Vahim d n çox
nigaranlıq, t ssüf:
h l bant qoxlamamı ,
h l "ya b xt" dem mi ,
hardan çıxdı
bu Qamı burun,
bu q mi .

D rind n n f s aldıq
göyd görün nd
neç ahin havadarımız.
M rmi köb l ri
gözümd canlandıqca
indi d
tim olur biz-biz.
Kim des qorxmadım
bu ölüm üzlü m nz r d n -
yalandır, yalan.
Tıp-tıp döyün nd ür k,
qorxunu içind bo ma ı
bacarasan g r k.

1.ODLA SU ARASINDA

Kerç q dim h rdir,
çox q dim.
Neç min, neç yüz il
ya ında.
Kerçi siz
nec t svir edim:
Alçaq boylu evl ri var
Mitridatın t yind ,
ba ında.
Evl ri var düz nd .
Görm li m nz r si olur
limanında,
ala-b z k bayraqlı
g mil r üz nd .
ndi...
D nizin l p l ri
sahili sı allayır
yava -yava .
Mitridat da ından
Gün enir a ır-a ır,
yaralı Kırımın

m rml rd n,
bombalardan
çopur-çopur olmu sin sin .
Buludlar da ılıb
p r n-p r n.
T yyar l r ölüm da ıyr,
buludların kölg sin
sin -sin .
Bird n qaynayır d niz,
l pol r vurnuxur -
a qanadlı yaralı göy rçin kimi.
Bombalar ı ıyr
g mil rin yuvasına.
Torpaq sovrulur göy ,
qo ulub su f vvar sin .
Bir hovur ara verib
d mir leysanı,
ba layır yen .
Bir alov ül yi,
qara tüstü burumu
sallanır göyd n.
Enir, enir t yyar .
Biri, biri, biri d .
Zenitl rimiz
qamarlayır neç sini,
ı ıyr qısas - hayıf güll l ri.
Mitridatın t yind
bir körp nin
qanlı c s di -
sükut içind .
Bu sükut n ,
o haray, o s sl r n di?
Kerçin adi bir günü.
M n gözl riml görmü m
Sazaqlı qı gününd
neç bel
qanlı bürkünü.

2. HACI MU QAY

Bu ad
zehnim qazılıb,
amansız günl rin
yaralarıyla.
Kerçin otsuz, çiç ksiz,
kül kli, çiskinli baharıyla.

Q dim da karxanası.
Acı ç kilim günl rinin
Göyn kli aynası.
O yerl rin
cadar-cadar torpa ında
izim qalıb.

n a ır günl rd bel
nigaran könlümüz
yol tapmadı qara übh :
"Onlarmı qalıb g l c k, bizmi qalıb?"

Q dim da ma aran
gündüzü d , gec si d
qaranlıq – zülm t.
Dolanbac yollarını
hansı uzaq srl rin
qulları qazıb?
Bu dola ıqdan
azı çıxıb i ıqlı dünyaya,
çoqları azıb.

Burda pusqudadır
ayları günl r qo an
partizan d st si -
dü m n vahim si.
Bir gün son qoymaqçün
bu vahim y
fa ist c za d st si g ldi
Hacı Mu qay kahasına.
Es-es zabiti g ldi
ba mın d st sil .

Da kahanın a zında
mazut gölm ç l r düz ltdil r.
Zabit gümü alı qanıyla
yandırdı ka ızları,
atdı gölm ç l r .
Qara tüstü
qalxdı burula-burula.
Es-es zabiti mr etdi saxta qürurla.
Fırlandı d mir p rvan l r
kül kl yib qara tüstünü.
Qara cinay t kimi
tüstü buruldu,
aldı da kahanın
h r yanını,
içini, üstünü.
Ver qut!
Ver qut!
ba ırı dı fa istl r.
Gözl dil r be d qıq ,
on d qıq , bir saat.
N ma aradan çıxan oldu,
n bir s s-s mir.
Bird n avtomatlar s sl ndi:
tra-ta-ta.
Zabit s rildi yer
qarnını tuta-tuta.
Potala mı kötükdü
el bil.
Ma aranın ehtiyat yolundan
çıxmı partizanlar,
sildil r l k sini
Hacı Mu qay torpa mın.
Bir anda yox oldu qisasçılar
od qamçılı ıldırımlar kimi.
Bel bitdi bu döyü günü
"kim kimi".
S h rin gözü açılmamı

U ltular sındırdı buludsuz göyü.
Bir gurultu silk l di daxmamızı -
partlayı dal ası sordu, çıxartdı
qapımızı, p nc r mizi.
lya Selvinskinin
"T rp nm , t rp nm " ba irtısı
nicatımız oldu.
kinci bomba da partladı
bir an sonra.
Çıxdıq daxmadan.
H y t dolu idi
qazların, qoyun-quzuların
qanlı c s dl ril .
Qan s p l nmi di dörd h nd v r
laxta-laxta, gil -gil .
Burda n h rbi obyekt vardı,
n anbar, n qo un bölm si.
Bir h rbi q l b kimi
yazılacaqdı es-es pilotların
"q hr manlıq" d ft rin
neç qoyun-quzunun,
neç qaz balasının
ölm si.
Dodaqları kövr k gileyli
bir qız.
Adı M ry m idi.
v saçı yeddi hörük,
qara gözl ri dopdolu q m idi.
Sanki h l o zaman
Kırımın buludsuz
mavi göyl ri altında
anla ılmaz bir duy u il
duymu du Kırımın
f lak tini.
Dü ünür m: hanı M ry m?
Hanı o k d r baxı lı qız?
ndi Kırım yetim qalıb
onsuz...

3. TAYQUÇ

Be -on evdi Tayquç
Kerç yarımadasında.
Be -on daxma
seyr k-d ngil.
Neç si sınıq-söyk k,
neç si palçıq-saman,
neç si aman-amanda,
neç si lil.
Bel k nddir Tayquç,
Acı kül kli,
q h t sulu,
otsuz-çiç ksiz
yay-qi .
Gündüzl ri göy rçinsiz,
boz s rç siz, ala qargasız,
t k-t k a acları
seyr k yarpaqlı,
cılız.
Gec l ri vahim li,
saza ı inilti,
boranı cilovsuz, d li.
Bel dir Tayquç. .
Bu Kırım x rab sini d
xaraba qoyub
fa ist bayqu .
Kerç yarımadasında
lehm li bir göl k narında
s p l nib bir ovuc düz n
daxmaları Tayquçun.
Oxucum!
Gördüyümü yazıram s n .
Daxmaların birind
c bh q zeti redaksiyası -
dörd dild .
Lövh si köhn taxta parçasında:
"Döyü n Kırım".

Daxmalardan birind
lya Selvinski,
C f r, m n.
Birind Abbas Zaman,
Qara o lu li,
manqulu N sir.
Adamlar yen var.
Makinaçı ki il r,
mür ttibl r.
Redaktor Berezin
paqonları z rli,
ç km si rezin.
Gürcü Vova Maçavariani,
Revaz.
Erm ni Gevorq.

Bu yerin qı ı
sazaqla n f s alır,
çov unla ah ç kir,
deying n qarı kimi
sızıldayır boranla.
Fara yazı da
dumanlı qı dır buranın.
Çiskini, kül yi
x ne rsiz-bıçaqsız k sir.
Adam var soyuqdan,
adam var daxild n sir.
Bu kiçik V t n parçası
Burda ya ayır, çalı ır;
ümidl , inamla.
Ya ayır böyük V t n adlı,
xatir l ri h zin, dadlı,
m h bb t, mehriban qanadlı,
ça ır ı inamli, inadlı,
ür kl ri yuvalanmı do ma izdihamla.
X yal uçur, uçduqca
incikli xatir l r yoluyla.
X yalımda
gözü ya lı, sin si ahlı,

dili gileyli anamı görür m –
Analar anası!
Bir d h r d rdim ,
qay ima rik,
sadiq ömür sına ımı,
h yanımı, Nigarımı.
air anasının quca uıda
üç ya lı o lum Anar,
gözl ri yol ç kimli.
Göyöskür kd n
dodaqları qaçır.
Kim yaxınla sa,
ondan uzaq qaçır.

Bakı!
Çıraqları qara örtüklü,
sg r ür kli,
zavodları, meydanları
silah yüklü.
Üfüt - qa ları çatılmı ,
Bakı - g ncliyimin be iyi.
Sahil ba ı.
Göyl r dikilmi
zenit topların sıx kölg si,
Döyü hazır
Ana yurdum -
Az rbaycan ölk si.

Gözl rimd n keçir
tanı lar, qeyri-tanı lar;
i ba ında;
bronlu, bronsuz.
T k-t kl r sı mınb
iqtidarlı tanı ına, qohumuna.
Öz-özünü t s llil yir:
" i, h r ey keç r m nsiz!"

Bunlar ömür günd liyidir.
Xatir l r canlanır bir-bir,
lk günl rd döyü

nab l d, na ı olduq.
Vaxt g ldi
ruslar, gürcül r, y hudil r,
erm nil r, daha neç
v t n o ullarıyla s ng rda olduq.
H msilah olduq.
Gün oldu ki,
s ng rba ı da olduq.
B z n g v z a ızlarda:
"yelda ı" da olduq.
N hamıdan qoçaq idik,
n daldaya sin n.
O ullar oldu ki,
dü m n tankına hücum ç kdi
qatar qumbaralı sin siyn n.
Tayquçdan ba ladım,
yen qayıdıram Tayquça!
Döyünm bel h y canla,
çırpınma, sakit ol,
ür k qoçaq.
Olan oldu,
neç ev-ocaq
intizarla saraldı, k d rl doldu.
Bura xırdaca Krım k ndi Tayquçdur.
D ngil-düngül daxmaları,
biri üstü havarlı;
biri tayqıçdır.
Burdan qabaq c bh y
bir saatlıq piyada yoldur.
Yol dey nd , yol hanı?
Bombalar, minalar
çopur-çopur çopurlayıb h r yanı.
Tez-tez qabaq c bh y ged rdik.
Orda V t n o ullarıdır.
C bh boyunda diviziyamız

az rbycanlı döyü çül r.
C bh h l sükutdadır fi kimi.
H r an ba laya bil r
vurhavur,
qırhaqır.
Mülayim bir yaz s h ri
x b r g ldi:
almanlar k sir
tikanlı m ftill ri,
hücüm yaxındır.

C bh d Aslan n v si Novruzı gördüm.
Çiynind çarpaz avtomat.
Dedi: - air, gedir m
qabaq s ng r ,
salamat qal, salamat!
Getdi, bir d qayıtmadı
Aslan n v si Novruz.
Onunla bir süfr d
n çör k k s bildik, n duz.
Bir d görm dim onu -
boylu-buxunlu,
mehriban, gül rüzlü el o lunu.

Biri d vardı -
apalaq gözlu,
köhn odun kimi quru,
t sadüfi öhr t minmi
diviziya prokuroru.
Bir d g nc v t n qızı -
b st boylu Böyükxanı;
fq t bacısı.
Sonralar bildim ona
üz verib n q d r taleyin acısı.
Neç -neç döyü çü gördüm
gözl rind dü m n kin;
döyü hazır,
yuvasını qoruyan ahin t kin.

Çoxlarımı dün gördüm,
bu gün görm dim.
Kim bu gün getdi,
sabah ged c k kim?
Silahla mürgül yib,
silahla dururdular
v t n o ulları.
"Yelda ı" dey n d oldu onlara,
"na ı" dey n d .
B zi harınları da gördüm,
"V t n, V t n u runda!" ba ırıldılar
dayanıb gend .
Qarda s sl ri d e itdim -
rus, Az rbaycan,
gürcü, erm ni dilind -
v t nin bu a ır güntünd ,
a ır ilind .

Bakı-M rd kan, 1981

M KTUBLAR S LS L S

S nd n s n

lk m ktub

Adım R sul.
lav si il R sul Rza!
air olmaq ist yir m,
öz bildiyim kimi
yaza-yaza.
Ya ım 21;
maa ım 42 manat;
tanı olaq!
Gözl y c y m sabah
ax am saat altıda,

Sabir ba ının
a a ı küncünd .
Dama-dama kepkamdan,
zolaq-zolaq köyn yimd n,
bir d l ng yeri imd n
tanyarsan m ni.

S n d n
.....

S n ikinci m ktub

Dinm din.
B lk incimisiniz.
S hvimi düz ldir m.
S n yox! Siz!
M ktub qayıtdı arxasında
bir s tir:
"T sadüfi tanı lı ı sevmir m!"

S n
"Od g lini"n iki bilet var.
N olar...

S n d n
.....

S n
Tama aya t k getdim.
Salon bombo göründü m n .
Bo göründü s hn -
n Bab ki e itdim,
n Aq ini.
Hey axtardım
gözl rinin küskün baxı ını,
saçlarının da ınıq naxı ını.

S n d n

.....

S n günd bir m ktub

Dün n gördüm s ni
yas m n r ngli paltarda.
N göz ls n dey rdim;
göz ld n göz l olmasaydın.
it t rifd n xo lanmıram,
y qin s n d .
Bir klini tapaydım,
ür yimin ba ından asaydım.
Keçdin getdin,
qatarından ayrılma
durna kimi.
Duymadın
arxanca pırhapır
uçub ged n q lbimi.

S n

Sabah Bir maydır.
Y qin çıxacaqsan nümayi .
B lk , yolun bizim küç d n dü .

S n d n

.....

S n

Sabah Mü fiql Dilb r
yeni tama aya gedirl r.
Bizi d d v t edirl r.
Razı olsanız, g r...

S n d n

.....

M n o tama anı görmü m.

S n

Bir d baxın
N q m!

S n d n

...M ni gözl yin!

S n gönd rilm mi m ktub

Dün nd n al m d yi ib gözl rimd .
Çiyinl rimd qanadlarım var.
Dörd yanımda fasil siz bahar.
limd - bir d f tutmadı ım
ll rinin istisi.
Gözl rimd - gözl rinin
sonsuz fq ti, mehribanlı ı.
Könlümd - görü v dinin
kovr k intizar yan ını.
N vaxtı dedin, n görü yerini.
Gözl riml bütün gün darayaca am
Bakının dola ıq küç l rini.

S n

Füzulini gönd rir m.
st mi diniz.

S n d n

Aldım.
T kkür edir m!
"G nc i çi"d bu gün
erinizi oxudum,
q rib forması var.

S n
Yeni h yat
yeni forma ist yir.
T bi t d h r il
yeni r ngl r geyir.

S n d n

Sözl riniz hansı m qal d ndir?
Çox köhn q libdir.
Göy ç m nin r ngi,
axar suyun ah ngi,
qızılgülün tri
vv l nec vardı
yeni el deyilmi?

S n

Dem k ki, n vardı,
nec vardı,
el c d qalacaq?!
min-arxayın
yıxılıb-yataq?!

S n d n

.....

S n , yeni S n !

Ha iy

Bir gün h d f oldun
qaradan qara böhtana.
Bu dal tsiz ittihamda
m nim d yaralı payım vardı.
B lk , indi
bir çoxları
m lind n utandı.
Yox, onlarda utanan üz hanı?!
Zaman keçdi, ill r yudu l k ni.

Bil n bildi,
aylarla, ill r l ,
s n ç k ni,
m n ç k ni.
B lk , do ru deyibl r:
"Ç ki m s b rki m z insan".
N q d r a olsa,
o q d r tez açılar yalan.

S n

Uzaqlardasan.
Uç gün, üç gec
yolu var
bu m ktubun indi.
Olsun.
Bir ümidl könlüm isindi.
Bu m ktubu s n açacaqsan.
S n oxuyacaqsan.
B lk , dodaqlarında
çiç kl n c k
kövr k bir t b ssüm.
S nd n gec-gec g lir m ktub.
Nec gileyl nim,
nec küsüm?!
Xatırladım o ziz günü.
Xo sif t qadın:
"Bir manatınız yoxdur, - dedi, -
sonra g tır rsiniz".
Qeyd d ft rin
qo a imza atdıq biz.
Sonra ba ladı
ayrılıq günl ri;
acıdan acı.
Sonra ba ladı
nigaran q lbin
ülf t ehtiyacı.

S n

S nsizl mi gec l rd
s nli gec l r üçün
darıxıram.

Yı n-yı n adam içind
biz t nhalıq olan
küç l r üçün
darıxıram.

Küsüb-barı dı ımız
günl r üçün
darıxıram.

Örp yinin saça ına
vurdu um düyünl r üçün
darıxıram.

Darıxıram gülü ün üçün,
q mli gözl rin üçün,
qa larının kölg si üçün.

Ümidl rimin
nigaran ölk si üçün
darıxıram.

M ktubunu gözl yib,
yollara baxıb
darıxıram.

Verdiyim q r nfill rin ölüsün
baxıb-baxıb
darıxıram.

Dün n hava s rin idi.
Bu gün yer, göy alı ıb-yanır.

Könlüm, gözüm,
sükutum, sözüm,
barmaqlarımın ba ı,
yana ımdakı göz ya ı,
q lbimin çırpını ı
s ni anır.
Ad günüdür bu gec .
Gedim, nec ,

getm yim, nec ?
S ninl h r ey aydın idi.
H r ey sualsız idi.
ndi h r ey "nec li",
h r ey "n sayaqlıdır",
neç q rar yanlı dır.
Neç q rar übh li,
neç q rar haqlıdır,
El bil, sualların cavabını,
n varsa,
özünl aparmısın.
El bil, bütün cavabların
sualı s nd dir, s nd .
S ni axtarıram
dur un havada,
kül k s nd .
Gec nin aydınlı nda,
gündüzün toranlı nda
s ni axtarıram.
Arzuların i ı nda,
ümidimin qaranlı nda
s ni axtarıram.
S nd dir s brim, dözümüm.
S nsiz tapa bilmir m
özüm özümü.
zizim, könülda ım, mehribanım,
qoyma s nsizlik qürb tind
q m oduna yanım.
N m n yara ır bu sızıltı,
n s n ,
g ls n .
S n
Nec s n, zizim?
S n d , o da.
Axı, indi t k deyils n.

Heç olmasa, pnc r y g l ydin,
gör ydim s ni.
S h rd n ax ama,
ax amdan s h r
gözl y c y m.
Aramızda m rt b l r,
küç nin asfalt zola ı,
hava, kölg parçaları
v heç bir ölçüy sı mayan
imkansızlıq hasarı.
Pnc r y g ls nd ,
eyni h sr td n yanaca ıq;
m nd , s nd .
Gözl rimiz gör c k,
qulaqlarımız e id c k,
lakin...
N dodaqlarının duzunu,
n titr kn f sinin
s rxo ed n ilıqlı ımı,
n saçlarının qu yum aqlı ını -
duya bil c y m.
Olsun!

G l pnc r y !
Onu da g tir!
S ni bu q d r incitmi
günahsız.
Nigaranlı ımı qınama!
Onu da gözl dik
bir vaxt bu binanın qapısında.
Bird n, el bil, yer titr di.
Pnc r , qapı sındı
çilik-çilik.
Özü çıxmadı,
onu çıxardılar.
O günl rd n beynimd
acı xatir l r var.
G l pnc r y !

S n irin yuxu vermi
h kimini ça ır,
gözl y c y m.
Çiskin ya ı ya ır,
ya sın!
Dayanaca am
üç gün, üç gec d ya sa.
Ya ı ,
tufan,
sazaq n dir.
S n sa san, sa san!
O da sa dır!
M n el g lir ki,
h rt r f bayram,
h r yan n m dir,
bayraqdır.

S n

Gözl rind ki yum aq k d r,
görü v d li s h r.
S n ,
ancaq s n dem li sözl r,
g neliyimizin ahidi - h r,
daha n l r, n l r üçün darıxıram.
Darıxıram sükutun,
s sin üçün;
m h bb t qoxulu n f sin üçün.
Danı ! Danı ” ın,
"b sdır, b s" in üçün
darıxıram.
Saçlarının h r teli,
gözl rinin könlümc
dili üçün
darıxıram.
Darıxıram bahar üçün, -
s n ox arına gör .
Darıxıram yas m nl r üçün;
saçın qoxulu

salxımlarına gör .
Darıxıram
n m l rinin yadigarı -
yarpaqlarının pıçılıtı üçün.
Darıxıram
gözl rini andıran
ulduzların i ılıtı üçün.
H y can selli addımlarının
s si üçün.
Dodaqlarının gülü töhf si üçün
darıxıram.

H r ey üçün darıxıram.
H r ey ki, s ni xatırladır.
N f s aldı ın hava,
baxdı ın yer, göy,
sı alladı ın çç kl r üçün,
Il rin toxunan,
dörd yanında yalmanan kül kl r üçün
darıxıram.

Birlikd dinl diyimiz
n m l rinin b mi, zili,
sakit göl dü n kölg mizin
x yal - kli üçün
darıxıram.

Fikrim, x yalım, könlüm
s nd dir.
Bütün al m - yaxın, uzaq
s nd n parçadır,
s n dadır.
Nec darıxmayım,
bir r darıxındırsa
s nsiz keç n gündüz, gec ,
nec darıxmayım, nec !

S n d n

Dün n kül kdi yen .
Bakı x zrisi

çapqın edirdi karvank s n
b d vi kimi.
A aclar sirdi
sim- sim.
Bu gün hava sakitdir.
N ünüm yetir s n ,
n s sim.
Fikrind n yata bilmir m.
N q d r sualım var,
n q d r g n iyim.
El bil, dar bir q f sdir
geni evim.
Yaz görüm, ba a rın nec dir?
Ür yin nec dir?
Sakit gec dir,
Ay g zir buludlar arxasında.
Gah görünür, gah gizl nir.
El bil,
q m çıra ıdır.
Hardasa bizd n uzaq,
bizd n hündürd
hava seli
buludları da ıdır.
Buludlar axıb gedir,
göy üzü t mizl nir.
On dörd günlük Ay
yayıb d niz tell rini.
ndi kim isidir
ll rini?
S n çox ü üy ns n, axı;
ll rin illah...
Ulduzları saldıım yola.
P nc r mi açdıım tay-tay.
S h r atıldı ota ıma.
B lk , s h rl g ldin dedim.
Sevdiyın yas m ni paltarımı geydim.
Yollara baxdıım;

baxdım
yorulunca.
Baxdım,
gözl rim göyn kl dolunca.
Qabaq-qar ı on m rt b bina
Qurtardı bu günl r.
Neç ail köçdü,
neç si köçür, köç c k.
P nc r l r Gün tükülüb
lopa-lopa,
çiç k-çiç k.
Baxıram adamlara
üzl rind n l r yazılıb, n l r...
Kimi ill rin darısqallı nda g lib,
kimi üçü be el yib.
Kimi neç ncidir, bel
köçhaköç el yib.
Çoxu i adamdır;
köçü d bir-iki ba lama.
Gör n l r g lir,
n l r g lir a lıma.
O gün olaydı
n m nzil d rdi qalaydı,
n güz ranlıq d rdi.
N ayrılıq, n ölüm olaydı,
n qay miz yara mayan
ayrı-seçki,
bölüm olaydı.
Sevinc d , s ad t d
h m ümumi olaydı,
h m f rdi.
Dünya neç gün olsa da,
qara olmayaydı.
Sevinc çimdik-çimdik,
s ad t xırda, irmik
ümid tik -para olmayaydı.
Sahil parkım s n görm mis n.
Gör ydin n ür y yatımlı,

n könül xo dur.
Sıra a acların kölg si
uzanıb sahil boyu,
sanki d nizin n m sind n s rxo dur.
S n kimd n deyim,
qon umuzun qızı
T rgüld n.
Yadıdadırımı,
kuklasının paltarına
naxı salardı
nöqt , vergüld n.
Bauman institutunu qurtarıb g lib.
T yin ka ızı rkutskadır.
Eh, zizim, arzu n sonsuz,
ömür n qıسادır.
Bu qısa ömrü d
ayrılıq do rayanda
parça-parça,
hövlümd n az qalırım
öz-özümd n qaçam.
Bu da mümkün deyil.
Söyk k olur dözüml m n .
N sözün var,
ka ızla yox,
b sdir,
g l, d özüml m n .

S n d n

Bu gün havanın axı sınıb
bir az isinib.
Amma ü üyür m yen .
M ktubun g ldi.
Bizd n nigaran olma.
Birt h r keçinirik.
400 qram xurma,
üç ar m çit verdil r
qapalı dükandan.
Çör k h r gün eynidir.

Suyu d n izd n çox.

hdimiz sadıq -
yazıram n var,
nec var.

Dün n gec h r soxulub
bir canavar;

ac imi ... yazıq!

Bilmir m, canavara
yazıq dem k olarmı?

Gec l r h r

d rin yuxuya girir.

Göyd ulduzları sayıram
bir-bir,

hansıdır baxtım.

M n ... gülm !

Qınama!

Fala baxdım.

Sa -salamat g l c ks n.

S n

Qaranqu lar da g ldi

uzaq s f rd n,

qar lopaları sürü üb dü ür

ç p rd n.

Ç p rin yarısı yanıb,

yarısını tank yapı dırıb yer .

Orda b növ çıxıbmi?

Novruzgülü nec ?!

Yen "dolu" ya dı bu gec .

Dörd d f ara verdi,

ba ladı yenid n.

Dün n bir dü m n alayımı

qopartdıq yerind n.

Bu "dolu" da dün nin qisasıdır.

Göy gurultuları

h r yanı sarsıdır.

Ba ı la, zizim,

günl r olur ki,

insanın ruhuna, q lbin
duman, sis dolur.
S nd n n gizl dim,
burda adam bir az
fatalist olur.

S n

Üç gündür, üç gec dir
qar ya ır.
Budaqlara yükl nib.
H r yana s pilir qar.
Ota ım soyuqdur.
ota ım daxmadır.
Çöl donu luqdur, y qin.
Tavandan su axmadı.
Gec yarısı yandı,
qurtardı am.
lim hovxura-hovxura
Ay i 1 nda qurtardım m ktubu.
Kim bilir,
sabah b lk g ldi,
b lk g lm di.
B lk , burdakı tarix
son k lm dir.
Sabah... Sabah...
B lk , yen yaza bildim.
B lk , daha...
Az qalır,
açılmamı m ktub kimi,
n l r g tir c k,
n l r aparacaq
sabaha.

S n d n

Bu gün hava mülayimdir.
Ancaq ü üyür m m n.
M ktubun g ldi

ax amça ı, dün n.
O lun yaman d c l olub.
Dilind n dü mür adın.
Hamını s ninl h d l yir.
Yaman kövr kdir.
N des m, x trin d yir.
Bu gün yüz qram q nd aldım
s ks n manata.
Deyir, hamısını m n verin,
yoxsa yazaram atama.
Çör k h r gün eynidir:
Ç kisini deyir m.
O lun kürlük el yir.
M n nec olsa yeyir m.
Anan ağlamaqdan
az qala kor olub.
O lum, balam dem kd n
dild n dü üb, yorulub.
S n ged nd n,
bu qı günü,
eyvanda yatır gec l r.
Deyir: "O çöld , s ng rd yatsın,
m n isti otaqda!
Nec olar?"
Deyirl r, k nar küç l r yen
t k-tük canavar g lir.
Olanları yazıram bir-bir.
Bu günl r qara ka ızı g ldi
qon umuzun.
Anasına oxuyanda ka ızı
arvad bird n qocaldı,
a ardı qa ları da.
Qurudu qaxaca döndü özü,
qurudu göz ya ları da.
Üç günd n artıq döz bilm di.
Yumdu gözl rini.
Bo çasından çıxdı
bir ni an üzüyü,

yüz manat pul - n zir.
B z n ölüm d
s ad t b nz yir.
Ax, birc g l ydin, zizim!
N uzun sürdü bu s f r.
Gündüz yen dözm k olur
birt h r.
Amma bu qaranlıq,
bu uzun,
bu vahim li gec l r...
Gec l r, h r
qara sükuta bürünür,
küç l r, evl r
ölüd n ölü görünür.
Qulaq cingild yir.
Adanı vahim basır,
bu s ssizlik,
bu zülm t içind .
Yaxın, u urlu s h r
inamla ya ayır h r.
H r gün m ktub gönd r...
mümküns , g r.
S nd n
Payız el h zindir,
El h zin;
el bil, yana ından axan
gözya ıdır,
q rib bir kims sizin.
N s n varsan,
n s sin.
N dodaqlarımı yandıran
isti n f sin.
Yor unam.
d n indi g lmi m,
N n f simi d rib,
n dinc lmi m.
Bu gün d ft rl r d ,

adi agird d ft rl ri,
el bil, yeddi qat a ır olub.
M kt b qarovulçumuz Badam xala
dün n u aq üstünd ölüb.
U aq o landır,
sapsa lam.
Ox ayır buz baltasına.
Dü ünür m, bu iki x b ri
nec ver k c bh y ,
u a ın atasına!

S n

Qaranqu lar g ldi
uzaq s f rd n.
Xarlamı qar lopaları
sürü üb dü ür ç p rd n.
Arx dö ünd meh t rp dir
yarpaqları.
Ax amlar b növ r nglidir.
Saatlar n uzundur.
D qiç l r n l ng gedir!
Bu gün q zed bir yazı gördüm
ilan z h ri kimi.
Sözl ri tikanlı, yalanlı,
qanlı,
dumanlı;
düziilüb yan-yana -
qr b sürüsü.
El bil, çini qab ma azasına
böy l kli dana girib.
El bil, nankorluqla k mfürs tlik
yarı a, imtahana girib.
Il rl çör k k sdiyi dostuna
n qalıb dem sin!
Havadan bahar qoxusu g lir,
bahar qoxusu.
H rd n ba qaldırır
bir duyumönü -
axta, sazaq qorxusu.

S n d n

Bu gün d g lm di m ktubun,
bu gün d .
Hava tutqundur,
yarpaqlar sapsarı -
intizar r ngind dir.
ntizar r ngind dir
p ne r ü l ri,
ota ımın divarları.
Bu gün d dün n kimi
üfüqd Gün in f ql ri
sön n kimi,
q lbim h zin-h zin sızıldadı.
Bu gün d dün n kimi.
Dün n bir gün tez idi.
Bir parça ümid
bir tik inam vardı.
Bu ümid d yoxdur,
inam da.
Bilirs nmi, n yaman olur
ür kd acı, göyn kli
nıgaranlıq oyananda.
N t s llid n bir s r,
n bir çimdik güman olur.
Q lbim ovcumdadır, sanki.
Q lbim vücudumun h r yerind dir.
Ba ımda, qolumda, sin md
n bzimi titr dir:
Varam!
Varam!
Varam! - dey ,
indic ,
indic ,
parçalanaram! - dey .
Bu gün d yen
gözl rimd örtülü qapı,
qulaqlarımda
ayaq s sl rinin yoxlu u.

Beynimd
Qırılmayan uzun bir sükutun
ayrılı ı;
qara x b r kimi a ır,
qara k d r kimi a ır.
Edam günün açılan
s h r kimi a ır.
Ancaq bilir m
g l c k m ktub,
nec olsa, g l c k.
Nec g lm y bil r.
S n varsan,
dem k, ümid d var,
inam da.
Qar ıda sonsuz bir g l c k var;
müjd li bir g l c k.
Keç ridir inanıram,
bu x z l duyumlar,
bu toranlı x yal.
Bu sızıltılı h sb-hal.
M ktub g l c k.
G l onda gör:
sevincin fırtınasını,
gileyli günl rin yasını,
h r s hif d
h yat imzasını.

S n

H rar tim 4 artıq
adid n.
B d nin qüvv ti,
ömrün d qıq l ri,
h yat ba larıdır –
bir-bir yox olub ged n.
D rman ü l rind n
masamın üstünd tünlүkdür.

Kim deyir ki,
dünya be günlükdür?
Hər sətir hər günüm
bir il keçir.
Hər dəqiqə qəlbindən
neçə arzular,
neçə nisgil keçir.
Gözlərindən uzaqda,
nəfəsindən uzaqda,
Pıçıldadı, mehriban,
məhrəmə, tənhəlik dolu
xosbəndən uzaqda,
yalqızlıq içindəyəm.
Görünməyən gözlərimə,
xosbənlər
paltarını geyməyə.
Sən də bədən-ayağa,
görünməyən, tənhəlik - yasəmən.
Vüsalamız bir ömür,
qanə ola bilməyən
azadəmə.

1933-1976

MÜNDÜR CAT

Oxuya bilmədiyim kitab

Prometey.....	7
Aşaf r.....	7
Qaluanın son gecəsi.....	8
O'Henrinin ümid yarpağı, xət qız və həkimin ölümü.....	9
Oxuya bilmədiyim kitab.....	9
Pikasso ilə söhbət.....	11
Çarli Çaplin	12
Oxu, Robertino, oxu!.....	12

Hər fəslin öz gözəlliyi var

Hər fəslin öz gözəlliyi var.....	15
Bakıda qar.....	15
Qılgünü.....	16
Mənbaharı duyuram.....	17
Novruzgülü.....	18
Yaz gəlir.....	19
Bahar.....	20
Payız yarpaqları.....	21
Saxım söyüdü sarı yarpaqları.....	22
Yarpaqlar tökülmişin.....	23

İqlar ümüyündə

Lövh	24
Gül səsləri.....	24
Nərgiz.....	25
Üzü külüy.....	26
Könlüm yağı düüb.....	27
İqlar ümüyündə.....	28
Kövrək budaq.....	29
İq v kölg	30
Gün batanda.....	31

Yuxuma gəlmişdi Ezop

Ezop.....	32
Yuxuma gəlmişdi Ezop.....	32
Babanın qəfliti.....	34
Qaranqu və sərç	35

Ba ları qum basır.....	37
Qoca timsah.....	38
Ana qaz.....	39
Balıqların n m si.....	41
M stan pi iyim.....	42
S rç toyu.....	42
Dal alarda qalan örd k.....	44
Dür k.....	45
Nam rdlik.....	46
Q hr man turac.....	49
Yuva v ana qu	51
Qatil.....	52
Köç ri qu lar.....	52
Qorxu.....	54
Göy at.....	55

P nc r m dü ni iq

Aldanı	57
P nc r m dü ni iq.....	58
ks etmi i iq.....	62
Dünyalar.....	62
Xo qayıtdım.....	63
M hr m o ru.....	64
Divar da ı.....	65
Do-re-mi.....	66
Kibernetika.....	67
N bilim?.....	68
Vay o günd n.....	69

Dözüm

Dözüm.....	70
Uydurma.....	70
Deyirs n.....	70
kibuynuzlu sk nd r, sirlı tüt k, dolu ür k haqqında.....	71
Acılıq.....	72
Sı orta.....	72
Dördümüziñ söhb ti.....	73

nsan

nsan.....	75
Saatım – q lbim.....	75

“Saatımı b rk qursam”.....	76
Q rib arzular.....	77
Kefli sk nd r.....	78
sk nd r, Çatski, Çayld Harold.....	78
blisl söhb t.....	80
D lid n do ru x b r.....	83
N n muç.....	83
Yersiz m z mm t.....	84
Açım, ya ba layım.....	84
Qoy ç kim.....	85
T sadüfi r q ml r v insan s si	86
Etüd.....	87
kinici etüd.....	88
Miniatiürl r.....	89
Da lar n deyirdi.....	90
H yat novellası.....	91
Xülyalar yolunda.....	91

Ölümd n güclül r

Ölümd n güclül r.....	93
Bir dostun xatir si.....	95
Q hr manın ölüümü.....	97

Aydındr eir dili

T klif.....	102
Giley.....	103
Aydındr eir dili.....	104
Yeni söz.....	104
n n	104
Neyl yim, ay bala!.....	105
M zmun.....	107
Fantastika.....	107
Qafiy	108
Qısa eir.....	109
Mahnı.....	109
Natiq dedi ki.....	110
eir, v zn v m h bb t haqqında dastan.....	114
Mayakovski.....	117
Tap ırıqlı m rdımazar.....	122
"B zi-b zi" azarı.....	123
erin gücü.....	124
Bel l ri d var.....	126

T nqid n cib s n tdir.....	128
zah.....	135
Karvanımız ged c k.....	135

Dam a

Çe id-çe id insanlar.....	137
Dam a.....	138
Rü v txorlar m rsiy si.....	141
Sual-cavab.....	142
Qora ik n mövüc olmu lar.....	143
Qorxuram.....	143
V	144
Qon u paxıl olmasa ba ç p ri neyl yir.....	146
Yaltaq.....	148
Anonimçi.....	149
Kaftarlı.....	151
Sitatçıl.....	153
A rılı sual.....	156
Alic nabov dedi.....	156
P rs ng da t.....	158
M sl h t.....	159
Çibinl r.....	161
Mi mi alar.....	161
M n ba a yox, ayrı ba a!.....	163
Gözl r.....	164
Sad s b b.....	165
Ba üst	166
rzi-hal.....	169
H z r.....	170
Qar ibirliyind yubiley.....	172
datlar v insanlar.....	176
H qiq t.....	177
clas b lası.....	177
kiaçılan.....	178
Do runun acısı.....	178

Üzüyümün qa t firuz d ndir

Bakı.....	183
G nc	185
Üzüyümün qa t firuz d ndir.....	186
S n d qalmaz.....	186
Ala gözlü yar.....	187

K klik.....	188
Yeddi çınar.....	189
Gilavar.....	190
Ax am görü l ri.....	190
B lk yarım g l r oldu.....	191
hdimiz inan yar.....	192
fv etdim h r eyi.....	192
nsaf da yax ı eydir.....	193
Stalin.....	194
Öl n n m m.....	195
"Q m karvanı".....	195

Vaxt var ik n

Vaxt var ik n.....	201
Vaxtı öldür k dedin.....	202
Vaxt.....	202
Vaxtın karvanı.....	203
srl rin s sl nm si.....	204
Varaqlardan birind	205
Ba qa varaq.....	205
Yeni s hif	205
Üz-üz	206
Oxuyuram bir d s ni.....	207
Cavab.....	208
H r ya m bir nisgili.....	208
nan.....	210
G nclik, qocalıq, v faszlıq v s daq t haqqında.....	210
Buruqların söhb ti.....	211
Qum d n l ri, t qvim v r ql ri.....	212
Perpetium-mobil	213
Hamımız yoldayıq.....	213

Çınar ömrü

H yat e qi.....	215
Beyin fosfor ist yir.....	220
M n ged si deyil m.....	223
Sular axır güümü ü.....	224
Bizim doktor.....	227
Doktorla ür k söhb ti.....	229
S h rin qapısında.....	232
Allaha m ktub.....	233

H yat.....	234
Bahar h ril g l c k.....	235

X st l r evind n reportaj

Gündüz hansı, gec hansıdır.....	236
Bir gec nin tarixi.....	237
Payızlı duyumlar.....	239
Hardayam?.....	240
Qar ı yönd	241
ndi.....	241
Antim lubiyy t.....	242
Yuxular götür m.....	243
Naziml görü	244
"H l tezdır" dedil r.....	246
v zsiz h diyy	248
Q rib dir dünyanın i i.....	249
Unutmayın.....	250
"Olmasın, olmasın...".....	252
"S h rl rim açılır...".....	253
"Ömrün q mli günl rind y m...".....	253
Çinar ömrü.....	254

Torpaq olmu sümükl r

Bioqrafik etirafım.....	258
Torpaq olmu sümükl r.....	262
Ömürd n s hif l r.....	270
Kırım xatir l ri.....	279
M ktublar silsil si.....	292

Buraxılı a m sul:	<i>ziz Gül liyev</i>
Texniki redaktor:	<i>Röv n A ayev</i>
T rtibatçı-r ssam:	<i>N rgiz liyeva</i>
Kompyuter s hif l yicisi:	<i>Alianna Duxanina</i>
Korrektor:	<i>P rinaz S m dova</i>

Yı ılma a verilmi dir 12.12.2004. Çapa imzalanmı dır 25.06.2005.
Formatı 60x90^{16/1}. Fiziki çap v r qi 20. Ofset çap üsulu.
Tirajı 25000. Sifari 170.
Kitab " rı-Q rb" m tb sind çap olunmu dur.
Bakı, A ıq l sg r küç., 17.